Sfântul mare mucenic Mercurie, Caesarea (†250)

(25 noiembre)

Sfântul mare mucenic Mercurie a fost de neam scit, conducător de oşti şi sfetnic al împăraţilor romani Decius şi Valerian. A fost ostaş în trupă ce se chema Martenses, din Armenia cea mare, unde stăpânea voievodul Saturnin. Pentru că devine un apărător al creştinătăţii, este ucis în oraşul Cezareea din Capadocia. Din Acatistul şi viaţa sfântului aflăm că "a doua zi după tăierea sfântului, s-a aflat trupul lui alb ca zăpada şi ieşea dintr-însul bună mireasmă de mir de mult preţ şi tămâie. Pentru o minune ca aceea, mulţi au crezut în Hristos. Apoi sfântul trup a fost pus cu cinste la loc însemnat, care dădea multe tămăduiri celor bolnavi".

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3

În această lună (noiembrie), ziua a douăzeci şi cincea - Sfânta şi marea muceniță a lui Hristos şi prea înţeleapta Ecaterina. Şi Sfântul marele mucenic Mercurie (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Mercurie 29
Acatistul Sfântului mare mucenic Mercurie 37
Acatistul Sfântului mucenic Mercurie 50
Imnografie 59
Vieţile Sfinţilor - Sfântul mare mucenic Mercurie 61
Sinaxar - Pomenirea Sfântului marelui mucenic Mercurie 70
Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Odovania praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului; Sfânta mare muceniţă Ecaterina; Sfântul mare mucenic Mercurie 71
Proloagele din 25 noiembrie 74
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Mercurie (24 noiembrie) 79
Minunea Sfântului marelui mucenic Mercurie 80
Pr. Ilie Cleopa - Sfântul Mercurie a fost trimis de Maica Domnului să-i apere pe credincioși 82
Sfântul Mercurius 85
Sfântul mare mucenic Mercurie - Sfinte moaşte 89
Pomenirea Sfântului mare mucenic Mercurie 92
Hram la Biserica „Sfântul mare mucenic Mercurie” din București 93
Pr. dr. Dorin Octavian Picioruş - Predică la Sfinţii mari mucenici Ecaterina şi Mercurie 95
Pr. dr. Dorin Octavian Picioruş - Predică la pomenirea Sfântului mare mucenic Mercurie 102
Arhid. Ioan Liviu Găman - Praznic la Catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea - Sărbătoarea Sfântului mare mucenic Mercurie 108
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sfântul Mercurie, mucenicul biruitor în numele Domnului 110
Antonel Dumitru - Mercurie, sfântul străromân cu două săbii 114
Catedralele modestiei 119
Radu Alexandru - Biserica Sfântul Mercurie - Cairo 126
Maria Chirculescu - Pe urmele Sfântului mare mucenic Mercurie la Cairo .. 132
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Dionisiu 136
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Pantocrator 138
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Caracalu 140
(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo 142
Icoane 156

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

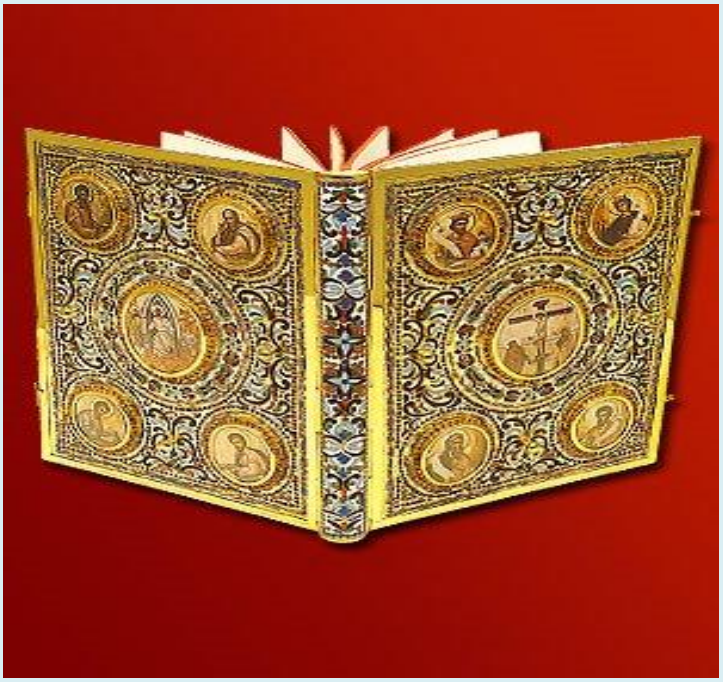

Ev. Luca 21, 12-19

Zis-a Domnul către ucenicii Săi:

12. Dar, mai înainte de toate acestea, îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători, pentru numele Meu.

13. Şi va fi vouă spre mărturie.
14. Puneţi deci în inimile voastre să nu gândiţi de mai înainte ce veţi răspunde;
15. Căci Eu vă voi da gură şi înţelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toţi potrivnicii voştri.
16. Şi veţi fi daţi şi de părinţi şi de fraţi şi de neamuri şi de prieteni, şi vor ucide dintre voi.
17. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu.
18. Şi păr din capul vostru nu va pieri.
19. Prin răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.

Apostol

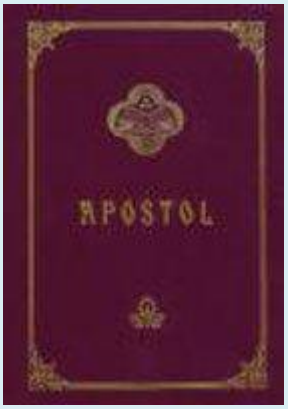

Epistola către Timotei a Sfântului apostol Pavel

II Timotei 1, 8-18

8. Deci, nu te ruşina de a mărturisi pe Domnul nostru, nici de mine, cel pus în lanţuri pentru El, ci pătimeşte împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea de la Dumnezeu.
9. El ne-a mântuit şi ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre şi după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor,
10. Iar acum s-a dat pe faţă prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Cel ce a nimicit moartea şi a adus la lumină viaţa şi nemurirea, prin Evanghelie.
11. Spre aceasta am fost pus eu propovăduitor şi apostol şi învăţător al neamurilor.
12. Din această pricină şi sufăr toate acestea, dar nu mă ruşinez, că ştiu în cine am crezut şi sunt încredinţat că puternic este să păzească comoara ce mi-a încredinţat, până în ziua aceea.
13. Ţine dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credinţa şi cu iubirea ce este în Hristos Iisus.

14. Comoara cea bună ce ţi s-a încredinţat, păzeşte-o cu ajutorul Sfântului Duh, care sălăşluieşte întru noi.
15. Tu ştii că toţi cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighel şi Ermoghen.
16. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori m-a însufleţit şi de lanţurile mele nu s-a ruşinat,
17. Ci venind în Roma, cu multă osârdie m-a căutat şi m-a găsit.
18. Să-i dea Domnul ca, în ziua aceea, el să afle milă de la Domnul. Şi cât de mult mi-a slujit el în Efes, tu ştii prea bine.

În această lună (noiembrie), ziua a douăzeci şi cincea - Sfânta şi marea muceniță a lui Hristos şi prea înţeleapta Ecaterina. Şi Sfântul marele mucenic Mercurie (Minei)

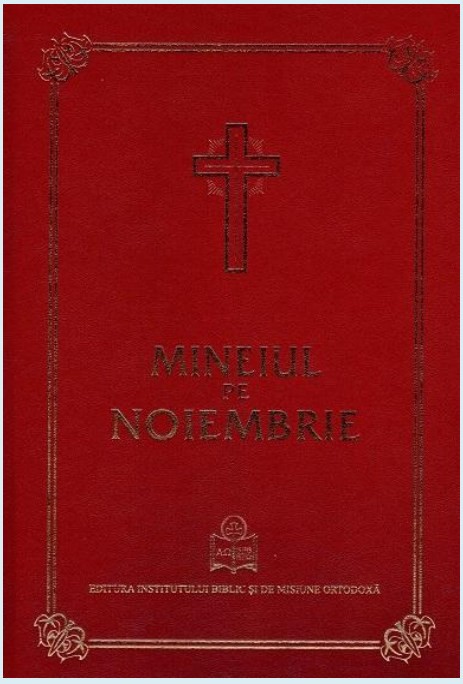

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, Ale Sfintei Ecaterina 3 şi ale Sfântului mucenic 3.

Stihirile sfintei, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Astăzi se veseleşte cetatea Alexandria, fiind îmbrăcăminte ţie muceniță, întru dumnezeiască Biserica ta, avându-te prea înţelepţeşte. Pentru aceasta şi noi cu credinţă prăznuim Ecaterino, cinstită pomenirea ta, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Pomenirea Ecaterinei acum să o prăznuim; că aceasta cu adevărat toate puterile vrăjmaşului şi cu cuvântul şi cu fapta le-a surpat tare şi împotrivirea ritorilor. Deci pentru rugăciunile ei, izbăveşte-ne pe noi Dumnezeule de eresuri.

Bucură-te, prea mărită muceniță, cinstită Ecaterina; că în muntele Sinai, întru carele a văzut Moise rugul nears, întru acela Hristos, trupul tău cel plăcut lui Dumnezeu, acum mutându-l îl păzeşte, până la vremea venirii sale celei de-a doua.

Alte **Stihiri** ale Sfântului Mercurie, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu apărarea Duhului, biruind pe potrivnicul, purtătorule de chinuri, Mercurie, ca un ostaş nebiruit, cu arma credinţei, ai tăiat multe mii de etiopi înţelegători, şi săvârşindu-ţi nevoinţa, după lege te-ai încununat cu toţi pătimitorii, mare mucenice prea fericite.

Din Cer ţi s-a trimis înger cu voia Dumnezeiescului Duh, ca să-ţi vindece rănile, de care fiind tămăduit, ai suferit împungere cu frigări arse, fiind spânzurat, întins şi legat cu piatră prea grea. Şi cu sângiurile tale, fiind stropit peste tot, mucenice vrednicule de laudă.

Fiind ostaş împăratului celui pământesc, Mercurie şi fiind silit de el să jertfeşti dracilor, cugetătorule de Dumnezeu, fericite, ai răbdat munci şi arsura focului şi moartea cea silnică şi te-ai suit către Hristos, purtând cunună şi te-ai împreunat cu cetele mucenicilor, rugându-te pentru lume.

Slavă..., a sfintei, glasul al 2-lea

La prăznuirea de Dumnezeu înţelepţitei mucenițe Ecaterina, cu bucurie să ne adunăm, o iubitorilor de mucenici! Şi pe aceasta cu laude ca şi cu nişte flori să o încununăm. Bucură-te, strigând către dânsa, ceea ce ai mustrat gura cea îndrăzneaţă, a ritorilor celor bârfitori, ca unor plini de neînvăţătură, şi i-ai povăţuit pe ei la dumnezeiasca credinţă. Bucură-te, ceea ce trupul la multe feluri de munci ţi-ai dat, pentru dragostea Făcătorului tău şi nu te-ai surpat ca o pruncă nebiruită. Bucură-te, ceea ce în locaşurile cele de sus răsplătirea durerilor ai moştenit, şi întru slava cea veşnică te desfătezi, de care dorind cântăreţii tăi, să nu cădem din nădejde.

Şi acum..., a praznicului, glasul al 8-lea

După ce te-ai născut tu dumnezeiască mireasă, Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în Sfintele Sfinţilor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s-a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi, cele cereşti toate s-au minunat, văzând pe Duhul Sfânt, întru tine sălăşluindu-Se. Pentru

aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pe pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântuieşte neamul nostru.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Veniţi toţi iubitorilor de praznic să cinstim cu laude pe însăşi Născătoarea de Dumnezeu, cea curată şi Fecioară. Fecioarelor veselindu-vă, întâmpinaţi cu făclii luminoase, pe Fecioara cea curată, care s-a adus cu bucurie, la Biserica Făcătorului.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce ţie.

Să se deschidă uşile cu credinţă şi să primească fecioarele purtând făclii, pe Maica Dumnezeului nostru cea curată şi pe bucuria tuturor, care s-a adus la Biserică strigând: Bine eşti cuvântată între femei, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

După făgăduinţa cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu şi rodul cel slăvit, cu adevărat s-a arătat lumii, ca cea mai înaltă decât toţi. Care cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce au născut-o a plinit, fiind păzită de Dumnezeiescul Duh.

Slavă..., a muceniței, glasul al 2-lea a lui Vavila monahul

Cu viaţa cea fără materie deprinzându-te şi la divanul cel fără de Dumnezeu ajungând, ai stătut purtătoare de biruinţă cinstită Ecaterino, înflorit purtând dumnezeiasca strălucire şi cu dumnezeiască putere îmbrăcată fiind, porunca tiranului ai batjocorit şi cuvintele ritorilor cele bârfitoare le-ai domolit, ceea ce ai fost mult pătimitoare.

Şi acum..., glasul al 6-lea

Astăzi mulţimile credincioşilor adunându-ne, duhovniceşte să prăznuim şi pe dumnezeiasca fiică, Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, care s-a adus în Biserica Domnului, cu bună credinţă să o lăudăm. Pe cea mai-nainte aleasă din toate neamurile, spre sălăşluirea Împăratului tuturor, lui Hristos şi Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeţi înainte, cinstind pe cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicilor întristarea toate lepădând, cu bucurie împreună urmaţi, lăudând pe ceea ce s-a făcut Maică lui Dumnezeu şi solitoare de bucurie lumii. Toţi împreună cu bucurie, bucură-te, cu îngerul să strigăm celei pline de dar, care pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Ecaterina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Sau acesta, glas acelaşi: Cu bunătăţile ca şi cu razele soarelui ai luminat pe necredincioşii filosofi şi ca o prea luminoasă lună, ce umbla în noaptea necredinţei, întunericul l-ai gonit şi pe împărăteasa o ai încredinţat, dimpreună şi pe muncitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată fericită Ecaterino, cu poftă ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos Mirele cel prea frumos şi de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească; căruia împreună cu îngerii înainte stând, pentru noi te roagă, cei ce săvârşim cinstită pomenirea ta.

Slavă..., a mucenicului, asemenea

Mucenicul Tău, Doamne, Mercurie întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sau acesta, glas acelaşi: Nevoinţele muceniciei trecând ca un ostaş nebiruit, Împăratului celui nemuritor ai stătut înainte, mucenice Mercurie, unde împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală grăbeşte cu rugăciunile tale, spre ajutorul celora ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

Şi acum..., a prazniculuiu

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul prazniculuiu, şi al Sfintei Ecaterina câte odată. Slavă..., al mucenicului, Şi acum..., iar al prazniculuiu.

După întâia Catismă, **Sedealna** glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioare lăudaţi, maicilor prăznuiţi, popoare prea măriţi, preoţi binecuvântaţi, pe prea curata Maica lui Dumnezeu, că cu trupul pruncă fiind mai înainte s-a adus în Biserică, ca un locaş prea sfânt al Domnului. Pentru aceasta, prăznuire duhovnicească prăznuind, o lăudăm pe ea, ca ceea ce este folositoarea neamului omenesc.

Slavă..., Şi acum..., tot aceasta

După a doua Catismă, **Sedealna**, glas şi Podobie aceeaşi:

Sfânta Sfintelor fiind Născătoarea de Dumnezeu, după vrednicie s-a adus a locui întru cele sfinte, ca un chivot însufleţit al lui Dumnezeu şi cu adevărat locaş dumnezeiesc al Sfântului Duh, Fecioară Maică. Pentru aceasta s-a sălăşluit întru tine Unul-Născut din Tatăl şi Cel de o Fiinţă cu Duhul Sfânt, Fiul tău neispitită de nuntă îndumnezeind toată omenirea.

Slavă..., Şi acum..., iară aceasta

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele al praznicului cel dintâi cu Irmosul pe 6, şi al sfinţilor 2 pe 8.

Canonul Sfintei mucenițe

facere a lui Teofan

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Ecaterinei, prea înţeleptei mucenițe, Hristoase, ochiul sufletului meu cel întunecat luminează-l, dându-mi mie, Stăpâne, razele vărsării tale de lumină, care pierde toată negura greşelilor mele celor stricătoare de suflet.

Îndreptată fiind cu dumnezeieştile porunci ale Stăpânului, ceea ce eşti cu totul înţeleaptă şi cu dragostea Lui aprinzându-te, ai alergat la lupte sârguindu-te, şi minţile tiranilor Ecaterino le-ai îngrozit, cu cuvântul şi cu înţelepciunea şi cu darul.

Ocârmuită fiind cu mâna cea tare a lui Hristos, mărită, de viforul idolesc mucenița ai scăpat neudată, înotând cu vetreala Crucii şi cu dumnezeieştile vânturi ale Duhului, cântând cântare lui Dumnezeu.

Bucurându-te cu podoabele fecioriei înţeleaptă Ecaterino şi dumnezeiască cunoştinţă din Cer având, pe ajutătorii cunoştinţei celei cu nume mincinos, cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte i-ai ruşinat, pe aceia cu putere biruindu-i.

A Născătoarei

Cela ce te cunoaşte, Născătoare de Dumnezeu prea curată, întoarcere de la tot eresul poartă. Că ai născut pe Cel ce S-a făcut trup fără schimbare, pe Cel mai înalt, Născătoare de Dumnezeu, decât toată făptura, pe Cuvântul lui Dumnezeu cel pururea veşnic.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Cel tăiat pe cea netăiată a tăiat-o şi a văzut soarele pământul pe care nu-l văzuse. Pe tiranul vrăjmaş apa l-a înecat şi pe cale neumblată a trecut Israel şi cântare a cântat; Domnului să-I cântăm, căci Singur cu Slavă S-a prea slăvit.

Împreună cu cetele cele de sus, stând înaintea izvorului bunătăţilor, bucurându-te Mercurie şi umplându-te de dumnezeiasca îndulcire, pururea pomenite. Păzeşte pe cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea ta şi cântă Domnului: Că cu slavă S-a proslăvit.

Cu voia ta ai intrat la nevoinţa muceniciei, înţelepte, fiind întărit cu puterea lui Hristos, Celui ce de voie pentru noi a răbdat cu trupul patimile cele de mântuire şi bucurându-te strigai: Să cântăm Domnului, că cu slavă S-a proslăvit.

Slavă...

Cuvântul tiranului de faţă l-ai defăimat fiind înfrumuseţat cu mărturisirea lui Hristos, fericite, şi ai suferit toate felurile durerilor veselindu-te Mercurie şi strigând Celui ce te-a întărit pe tine: Să cântăm Domnului, că cu slavă S-a proslăvit.

Şi acum..., a Născătoarei

Din Fecioară pruncă Te-ai arătat întrupat, pentru noi făcându-Te Om ca şi noi şi ai arătat pe pătimitorul tău Mercurie, că s-a făcut mărturisitor credincios patimilor Tale, carele cânta Ție neîncetat: Să cântăm Domnului, că cu slavă S-a proslăvit.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Cu pornirile tale cele din voie ai venit la patimă de bună voie, pe Hristos urmând. Şi biruind luminat pe stăpânitorul întunericului lumii, de cunună purtătoare te-ai arătat, Ecaterino de Dumnezeu primită.

Cu tăria minţii ai mustrat pe muncitorii cei ce se tăvăleau întru adâncul nedumnezeirii, ritorisind arătat învăţăturile cunoştinţei de Dumnezeu, cu dumnezeiasca înţelepciune, muceniță cu totul lăudată, luminată fiind.

Cela ce a şoptit întocmai dumnezeire în urechile Evei, de fecioară tânără acum se calcă. Că cu arma Crucii îngrădindu-se, a ruşinat Ecaterina muceniţa, pe cela ce fără măsură se lăuda.

A Născătoarei

Mintea mea cea omorâtă cu lucrarea vieţii celei ce s-a arătat din tine lumii, ridică-o, bubele şi rănile păcatului ungându-le de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti singură cu totul fără prihană.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce...

Cu totul fiind înfierbântat de dragostea cea dumnezeiască, slăvite, focul şi legăturile şi săbiile şi muncile, ca un vis le-ai socotit.

Lăudat-ai pe Ziditorul, împreunându-te cu bătăi cumplite, mucenice înţelepte şi primind vindecarea rănilor.

Slavă...

Întărindu-te cu toiagul cel dumnezeiesc, mucenice, ca un pătimitor cu bună putere, ai smerit trufia vrăjmaşului.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca să însemneze mai înainte naşterea ta cea mai presus de gând, Curată, s-a arătat rug arzându-se cu foc şi nicicum mistuindu-se.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Condacul şi Icosul praznicului, apoi **Condacul** Sfântului Mercurie, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Astăzi săvârşim credincioşii, cu cântări dintr-un glas, toată într-armarea cea sfinţită a lui Mercurie. Îngerii cu veselie împreună binevoiesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceea s-a arătat slavă mucenicilor, împreună şi laudă.

Icos: Marele, pătimitorul şi mucenicul Mercurie, fiind mai înainte ostaş, a ieşit la război, scoţând la iveală credinţa cea cu nume mincinos a rătăcirii şi a nedumnezeirii elinilor şi mărind credinţa cea nemişcată şi adevărată a lui Hristos împăratului, fiind îmbrăcat cu cinstita Cruce, ca un ostaş într-armat al Lui şi lăudându-se luminat cu dumnezeieştile patimi. Pentru aceea toţi cu un glas să-l binecuvântăm, ca pe o slavă a mucenicilor, împreună şi laudă.

Sedealna sfintei, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Înţelepciune cu adevărat din Cer, prin gura lui Mihail luând, muceniţă prea lăudată şi întru lupte nebiruită, cu înţelepciunea cea din afară pe ritori ai ruşinat; iară cu înţelepciunea cea dumnezeiască, înşelăciunea ai micşorat. Pentru aceasta văzând nevoinţa ta Ziditorul, a stătut de faţă întărindu-te, zicând: Vino, suie-te, că vistieriile te aşteaptă. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., a sfântului, glasul al 4-lea

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul no-

stru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Mucenicul Mercurie nevoindu-se, a ruşinat pe vicleanul şi s-a arătat tare purtător de cunună al lui Hristos. Pentru aceasta acum s-a împreunat cu cetele cele cereşti, după vrednicie, împărtăşindu-se de slavă neschimbată. Pentru aceea cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea lui.

Şi acum..., a praznicului, asemenea

Davide mergi înainte în Biserica lui Dumnezeu şi bucurându-te primeşte pe Împărăteasa noastră şi către dânsa strigă: Intră Doamnă, în Biserica Împăratului intră, a cărei slavă acoperit se cunoaşte, din care miere şi lapte va să curgă tuturor lumina Hristos.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Vitejească împotrivire Ecaterino ai arătat, muceniță pururea lăudată, vrăjmaşului foarte cu răbdare împotrivindu-te şi călcându-l pe el cu picioarele tale cele înfrumuseţate, prin puterea Crucii, purtătoare de biruinţă, lauda mucenicilor.

Mireasa lui Hristos, Ecaterino prea fericită, te-ai arătat, cu razele cele luminoase, ale dumnezeieştii frumuseţi luminându-te şi cu podoaba strălucită fiind. Pentru aceasta şi veselindu-te, cânţi Stăpânului: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Tirănească trufie ai surpat-o şi cu dumnezeiescul cuvânt al înţelepciunii tale, ca dintr-o prăpastie, din slujirea drăcească cea înşelătoare pe cei amăgiţi i-ai răpit, învăţând pe cei cei cântă, să strige lui Hristos: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Binevestita şi de lumină purtătoarea prăznuire a strălucitei tale pomeniri, prea lăudată, călcând tare îndrăzneala vrăjmaşului, ca soarele a răsărit, întru care cu mare glas Stăpânului strigăm: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei

Acum tăria s-a surpat Fecioară, a celor ce se leapădă de închinăciunea cinstitei Icoanei tale şi a Celui ce mai presus de minte S-a întrupat din tine şi lumea toată a luminat şi a tuturor Sfinţilor; iară pe cei ce te cinstesc cu credinţă i-ai luminat, ceea ce una eşti prea lăudată.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Apropiatu-te-ai de Stăpânul tău, cu patimile mărturisirii celei dumnezeieşti, gânditorule de Dumnezeu şi de la Dânsul ai luat cununi luminate, mărite, ca un nebiruit.

Îmbrăcatu-te-ai acum cu haină ţesută din darul cel de sus, dezbrăcându-te mucenice de hainele stricăciunii şi ale omorârii.

Slavă...

Nevoindu-te, mărite, împotriva păcatului până la sânge, te-ai arătat purtător de biruinţă şi te-ai învrednicit slavei celei de sus.

Şi acum..., a Născătoarei

Peste tine S-a pogorât Cuvântul cel mântuitor, pururea Fecioară, ca o ploaie şi a uscat ploile mulţimii dumnezeilor.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Cu dragostea Stăpânului tău fiind aprinsă muceniță prea lăudată şi căutând să vezi frumuseţea lui cea neasemănată, cu gând de bunăvoie, rănilor pe tine te-ai dat, strălucind cu darurile fecioriei.

Cu chinuri prea sfinţite, bună fecioară, înfrumuseţându-te pe tine însăţi înţelepţeşte, ai intrat în cămara cerească a lui Hristos şi acum luminat veselindu-te, cu Mirele tău te-ai împreunat, prea fericită.

Fecioară prea luminată te-ai arătat, iubind pe unul Cel dorit şi în urma Lui prea grabnică alergare săvârşind; la mireasma înţelegătorului Tău mir, Celui deşertat, ai strigat: Alerg, Mirele meu.

A Născătoarei

Adevărată de Dumnezeu Născătoare, pe tine toţi cunoscându-te, prea curată Stăpână, pe Cel ce S-a născut din tine Dumnezeu Cuvântul ştiindu-L, Îl vestim în două fiinţe şi două voi, osebit volnice cunoscut, Fecioară dumnezeiască Mireasă.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Întinzându-te Mercurie şi fără de milă tăindu-te cu ascuţituri, ai răbdat, fiind întărit cu dumnezeieştile nădejdi.

Întărindu-ţi inima cu piatra cugetului, fiind îngreuiat cu piatră, nu te-ai smintit Mercurie.

Slavă...

Făcându-te părtaş patimilor Stăpânului tău, te-ai împărtăşit slavei Lui şi dumnezeieştii străluciri.

Şi acum..., a Născătoarei

Fecioară ceea ce ai născut Viaţa, care a omorât pe moarte, omoară păcatul meu cel viu.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Pe tine toată strălucită, cu prea frumoasă raza fecioriei şi cu muceniceştile sângiuri vopsită, fecioară, văzându-te Cuvântul cel bun şi prea curat, în cămările cereşti te-a sălăşluit.

Putut-ai prin Cruce a strica stăpânia tiranilor şi a înţelepciunii lumeşti deşertăciunea ai vădit, izvorând dogmele învăţăturii cele de Dumnezeu insuflate, ceea ce eşti cu mare înţelepciune, Ecaterino pururea pomenită.

Pe Cela ce cu înşelăciune mai întâi a izgonit pe Adam din desfătarea Raiului, dureri de răni, tare răbdând, l-ai surpat pe pământ, muceniţă prea lăudată şi cu cununile împărăţiei te-ai încununat.

A Născătoarei

Milostiv pe Judecătorul şi Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare Fecioară şi Mântuitorul din nevoi, cu rugăciunile tale Maică, fă-L ca să-mi fie mie în ziua judecăţii; căci către tine una, nădejdea îmi pun.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 6-a

Irmos: Înălţa-voi rugăciunea mea...

Cuvântul cel mântuitor te-a întărit pe tine înţelepte mucenice, văzându-te că rabzi pentru Dânsul tot felul de munci şi prin înger îţi poruncea să fii îndrăzneţ Mercurie. Şi nicicum să nu te spăimântezi de îngrozirea tiranilor.

Omorâtu-s-a şarpele cel cu multe închipuiri şi se calcă de picioarele cele frumoase, ale pătimitorului şi viteazului ostaş. Că cu porniri de bunăvoie a mers spre munci şi spre chinuri şi către moarte plin de strălucire.

Slavă...

Toată voirea inimii deplin ai adus-o Stăpânului, fericite, şi răbdând pentru El chinuri, te-ai încununat de Dânsul ca un biruitor. Şi acum împreună cu toţi mucenicii stai înaintea Lui în ceruri.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu glasul îngerului, ai zămislit întru tine pe Îngerul Sfatului celui Mare, Fecioară şi întrupându-Se din prea sfinte sângiurile tale, prea curată, ai născut pe Cela ce a arătat tuturor intrările în viaţă, pentru nespusa Lui milostivire.

Irmosul: Înălţa-voi rugăciunea mea către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele. Că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat Deci, ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condacul Sfintei Ecaterina, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Ritoriceşte grăind astăzi Ecaterina, mucenița, a oprit necredinţa ritorilor, cele de minte vătămătoare, că înger din Cer a stătut înaintea ei, putere dintru cele de sus dându-i; care şi luându-o cu credinţă, a strigat: Hristos este lauda mucenicilor.

Alt **Condac**, al sfintei, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Viaţă cinstită dumnezeieşte iubitorilor de mucenici ridicaţi acum, cinstind pe prea înţeleapta Ecaterina. Că aceasta în privelişte pe Hristos a propovăduit, şi pe şarpe l-a călcat, mintea ritorilor defăimând.

Icos: De la Dumnezeu înţelepciune a luat din pruncie mucenița, şi înţelepciunea cea dinafară toată, bine a învăţat. Cunoscând dintru aceasta mişcarea şi facerea stihiilor cu amănuntul, şi pe Cela ce a făcut acestea din început cu cuvântul, mulţumire Lui noaptea şi ziua a adus, idolii surpând, şi pe cei ce slujeau lor fără pricepere, mintea ritorilor defăimând.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci şi patra, pomenirea Sfintei marei mucenițe, Ecaterina.

Stih: Ecaterina înţeleaptă şi fecioară prea frumoasă
Iar prin sabie şi mucenița, o trei bunătăţi nespuse,
În a douăzeci şi patra zi sabia a luat
Pe tânăra ritoră, la Cer o a mutat.

Aceasta era pe vremea lui Maximian, în anii trei sute patru, trăgându-se din cetatea Alexandriei, fiica oarecăruia principe ce se numea Consta. Foarte frumoasă şi mare la trup, cu vârsta de optsprezece ani fiind. Aceasta a învăţat

desăvârşit toată învăţătura şi ştiinţa elină, şi romană sau latinească adică a elinului Omer şi a lui Virgilie prea măritul poet al latinilor, a lui Asclipie, a lui Hippocrat şi a lui Gallin doctorii a lui Aristotel şi a lui Platon, a lui Filistion şi a lui Evsevie filozofii. Şi învăţătura lui Ianni şi a lui Iamvri mari magi. A lui Dionisie şi a Sibilei. Aceasta a învăţat încă şi tot meşteşugul retoricesc cât s-a aflat de către oameni. Deci nu numai acestea, ci şi multe alte limbi şi dialecte a multor neamuri cunoştea. Nu numai cei ce au văzut-o o admirau, ci şi acei cari nu mai auzise de renumele şi înţelepciunea ei.

Deci în anii împăratului Maximian şi a lui Maxentie fiului său, s-a prins pentru mărturisirea cea în Hristos, şi s-a cercetat cu multe feluri de munci. Iar cu înţelepciunea sa şi cu buna grăire, a înduplecat pe o sută şi cincizeci de ritori ca să creadă în Hristos, împreună şi cu alţi mulţi elini. Cu care împreună i s-a tăiat capul fericitei, şi a luat cununa mărturisirii.

Tot în această zi, Sfinţii o sută cincizeci de ritori, care prin Sfânta Ecaterina crezând în Hristos, şi băgându-se în foc, s-au săvârşit.

Stih: Bărbaţi ritori mai întâi împotriva înşelăciunii stând
Aflători de cununi s-au făcut prin foc murind.

Tot în această zi, Sfânta împărătească, femeia lui Maxentie, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Tăindu-se soţia muritorului împărat
Cămara împăratului cea nestricăcioasă a aflat.

Tot în această zi, Sfântul Porfirie Stratilatul împreună cu două sute de ostaşi ai săi, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Împreună cu oastea ta Porfirie spre sabie
Ca un stratilat veneai cu osârdie.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului marelui mucenic Mercurie.

Stih: Mercurie deşi eşti de sabie lovit
Însă tu şi mort, pe vrăjmaşul Domnului l-ai rănit.

Acesta a fost pe vremea împăraţilor Deciu şi Valerian, la anii două sute cincizeci şi cinci, trăgându-se cu neamul de la răsărit. Şi numărat fiind în pâlcul ce se numea al martisiilor. Fiind fiu oarecăruia scit ce se numea Gordian.

Deci fiindcă odată a biruit pe barbari, căci i s-a arătat înaintea lui îngerul Domnului, şi i-a insuflat în inima lui îndrăzneală şi bărbăţie, pentru aceasta s-a suit la vrednicia arhistrategului; adică s-a făcut general voievod. Deci acesta pentru mărturisirea lui Hristos a stătut înaintea lui Deciu, şi legându-l la patru pari, i-a tăiat trupul cu cuţitele. După aceea l-a întins deasupra pe foc, pe carele l-a stins cu pâraiele sângiurilor sale, apoi l-a bătut, şi l-a spânzurat, cu capul în jos, legându-i o piatră prea grea de grumazi. După aceea l-a bătut cu bice de ştreang ce erau arămite. Iar la cea de apoi, aducându-l la Cezareea Capadociei, i-a tăiat capul. Şi aşa a luat pururea pomenitul cununa muceniciei.

Deci era sfântul, când a mărturisit pe Hristos, de douăzeci şi cinci de ani. Mare la trup, frumos la faţă, galben la păr pe care îl împodobea şi fireasca rumeneală, ce strălucea în obrazul lui.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Petru Sihastrul.

Stih: Cu linişte priveliştea vieţii ţi-ai săvârşit
Petre ajungând către limanul cel liniştit.

Acest sfânt părintele nostru Petru, a fost născut din părinţi evlavioşi, de la Marea Neagră, şi după ce a petrecut cu părinţii săi numai şapte ani, toată cealaltă rămăşiţă a vieţii sale a petrecut-o la filozofie, şi la sihăstrie. Căci mai întâi s-a nevoit la Galatia, apoi pentru ştiinţa sa, s-a dus la Palestina, şi după ce s-a închinat acolo la toate sfinţitele şi sfintele locuri, s-a pogorât la Antiohia, şi închizându-se într-o chilie, luă aminte de sine, vorbind cu Dumnezeu prin sfintele rugăciuni, fără să mănânce alte bucate decât puţină pâine cântărită, bând şi prea puţină apă. Şi acestea însă le întrebuinţa la fiecare două zile.

Drept aceea pentru ale sale bunătăţi, a luat de la Dumnezeu stăpânire asupra dracilor, vindecând pe oarecare Daniil. Pe acesta apoi catehisindu-l, l-a făcut de o râvnă cu el împreună sihastru. Şi a multora orbi, ochii le-a vindecat, şi alte feluri de boli a tămăduit; şi alte încă multe isprăvi se vestesc ale acestui cuvios, altele prin scris, iar altele prin singură predanie.

Acesta dar, mare şi vestit făcându-se în toată Antiohia, şi în toate laturile ei, şi vieţuind ani nouăzeci şi nouă, s-a mutat către veşnicele locaşuri.

Tot în această zi, Sfinţii şase sute şaptezeci de mucenici, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Taie bărbaţi două zecimi întreit zece
Cu care împreună şi alţi bărbaţi, de şapte ori zece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Lauda mucenicilor, şi învăţătoare bunei credinţe ai fost, luminatului tău Mire Hristos, mulţime de mucenici aducând, cu care împreună strigi prea lăudată cântând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cuvântul tău prea înţeleaptă spre mântuire a răpit pe mulţi din nebunia idolească şi mucenici de lumină purtători i-a arătat, pe cei ce cu mare glas împreună cu tine strigă: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Fecioara după Tine urmând, Ţie s-a adus, de sabie fiind tăiată, a Ta prea curată patimă urmând şi Ţie, Ziditorului, strigând şi grăind: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei

Sfântul Sfinţilor, întru tine cu sfinţenie sălăşluindu-Se, curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întrupat din tine S-a născut, ca să mântuiască pe cei ce strigă cu credinţă: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Fiind strălucit, cu lumina strălucirii celei de sus, viteazule ostaş, luminezi pe cei ce te laudă acum pe tine şi cântă: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.
Lăudat-ai pe Făcătorul de bine al tuturor, înfierbântându-te de râvna Lui, fericite, şi arzându-te cu focul cel simţitor şi cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Cei ce aduceau cinste pietrelor, având împietrită simţire, au îngreuiat grumazii tăi cu piatră, mucenice Mercurie, care strigai: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Amestecând sângele tău cel cinstit, cu sângiurile Stăpânului celui Iubitor de oameni, te-ai arătat părtaş patimilor Lui, Mercurie, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Cetele îngerilor, se spăimântează de adâncimea tainei tale, Născătoare de Dumnezeu. Că Dumnezeu s-a arătat din tine întrupat, Căruia cântăm prea curată: Doamne Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cu învăţăturile Tale, împărăteasa crezând, a alergat la creştinătate şi tare a răbdat simţirea durerilor şi Împărăţiei Cerurilor celei neschimbate arătat s-a învrednicit, strigând Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cu mucenicii să fie cererile credincioşilor; că purtătoarea de chinuri stă înaintea lui Hristos, cerând cele mai bune şi cele solitoare de mântuire, celor ce săvârşesc cu osârdie prea sfântă şi cinstită pomenirea ei şi cu credinţă cântă: Noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Deschizând uşile Raiului, te-a primit Mirele pe tine, prea înţeleaptă, şi în cămară prea cinstită a locui te-a făcut, şi împărăţiei părtaşă ca pe cea împărtăşită patimilor Lui te-a arătat, Căruia acum stând înainte fiica Împăratului luminată, împodobită, pe noi să nu ne uiţi.

Cu cuvinte amăgitoare te-a ispitit tiranul, vorbe momelnice punându-ţi înainte cumplitul, nădăjduindu-se că va slăbi tăria ta, mărită. Dar, vrând a te face

mireasă lui Hristos, ai strigat Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

A Născătoarei

Mai sfinţită eşti Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană, decât ceata îngerilor cea mai presus de lume. Că pe Ziditorul şi Domnul lor ai născut din pântece fecioresc şi neispitită de nuntă, pe Dumnezeu cel în două fiinţe şi într-un Ipostas, Cel ce S-a întrupat neamestecat şi neschimbat.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul...

Ceata pătimitorilor te-a primit pe tine adaos, fiind împodobit şi luminat cu cinstite frumuseţi, ale prea cinstitelor tale patimi şi a mărturisirii tale celei de bună credinţă şi cinstite, şi acum strigi neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cu cuget de bună credinţă ţi-ai săvârşit nevoinţa, mărite, şi cu cuget de vitejie ai ruşinat pe vrăjmaşul, ca un biruitor, ridicând biruinţă cerească, te veseleşti acum cu cetele îngereşti, cu care strigi neîncetat. Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Sfârşindu-te prin sabie, fericite Mercurie şi dobândind sfârşitul cel ce-ţi era dorit, că pământul l-ai adăpat cu vărsarea sângiurilor, iar purtătorul de biruinţă şi fericitul trup, l-ai arătat mai alb decât zăpada, cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca pe o pricină a reînnoirii noastre, prea curată, toţi credincioşii te lăudăm pe tine, că mai presus de pricină ai născut pe Dumnezeu, carele este pricina tuturor, Carele dintru a Sa milostivire, a înnoit chipul cel sfărâmat din răutate, însă-ţi bine-cuvântată şi plină de dar.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori tiranul a ars nebuneşte cuptorul cel de foc pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceştia mântuiţi printr-o putere mai mare, a strigat: pe Făcătorul şi Mântuitorul, tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Mutatu-te-ai la cămările cele luminoase, cu îmbrăcăminte de mireasă împodobită fiind, făclie feciorească având în dreapta, iar în cealaltă purtând capul tău cel tăiat. Şi acum stând înaintea lui Hristos Mirelui tău, pe cei ce te laudă pe tine, păzeşte-i.

Primită a fost rugăciunea ta, de Dumnezeu înţelepţită, că pe cei ce numesc cu credinţă numele tău cel cinstit, îi mântuieşte Stăpânul de ispite, şi bună sănătate le dăruieşte, izbăvindu-i de toate felurile de neputinţe sufleteşti şi trupeşti. Pentru aceasta bucurându-ne, pe tine Ecaterino te fericim.

Ajuns-ai acum la limanul cel lin cu cuviinţă, şi uşor trecând marea lumească, muceniță, de valuri neispitindu-te, prea înţeleaptă. Şi bogăţie de multe feluri lui Hristos aducând fecioară, mulţime de mucenici, Ecaterino prea fericită.

Înlăuntru în cămările cereşti acum, cu ceata fecioarelor dănţuind, cu mucenicești raze strălucită fiind, Ecaterino prea înţeleaptă, dezleagă legăturile greşelilor mele, cu osârdie rugând pe Făcătorul de bine al tuturor, pentru Carele sângele ţi-ai vărsat.

A Născătoarei

Arătatu-te-ai, o Fecioară, Maică a lui Dumnezeu, mai presus de fire născând cu trup pe Cuvântul cel Bun, pe Carele din inima Sa, Tatăl l-a izbucnit mai înainte de toţi vecii, ca un Bun. Pe care acum şi mai presus de trupuri Îl cunoaştem, măcar că şi în trup S-a îmbrăcat.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul...

Puroaiele mucenicilor, acum prin dar, dau bun miros, cu darul şi cu cuvânt negrăit, gonesc patimile noastre cele împuţite. Şi oasele izvorăsc ape de tămăduiri, şi adapă sufletele celor ce laudă lucrarea minunilor lor.

Ca pe un turn mare al Bisericii lui Hristos, şi ca pe un stâlp neclintit, ca pe o cetate nebiruită cu adevărat, ca pe un ostaş tare al lui Dumnezeu, Împăratul tuturor, ca pe un gonitor vrăjmaşilor, şi ca pe un luminător gândit şi a toată lumea, te lăudăm pe tine, sfinte.

Înger luminos ai avut întru ajutor la pătimirea ta, cugetătorule de Dumnezeu; pentru aceea muncindu-te, şi cu făclii arzându-te, şi chinuindu-te cumplit, şi cu sabie tăindu-te, nu te-ai spăimântat mucenice al lui Hristos, prea viteazule.

Slavă...

Ziuă plină de lumină, de veselie şi de bucurie ne-a strălucit nouă, dumnezeiasca ta pomenire, celor ce te cinstim pe tine, mucenice Mercurie; întru care adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pe tine, şi ne scapă pe noi de supărări cumplite, de primejdii şi de patimi.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce eşti uşa luminii, luminează sufletul meu cel orbit de patimi, şi întunecat de cugete viclene, şi care este în primejdie, şi mă scoate din supărări şi din nevoi, şi din scârbe : Ca să te slăvesc pe tine nădejdea şi întărirea credincioşilor.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim.

Luminânda sfintei:

Podobie: Cu duhul stând..

Întăritu-ţi-ai mintea femeiască, o fecioară Ecaterino prea cinstită, lauda purtătorilor de chinuri, şi nebunia filozofilor întru Dumnezeu, o ai înfruntat, ca o

bârfire şi băsmuire; pe Maica lui Dumnezeu cea cu totul fără prihană, cu adevărat ajutătoare agonisindu-ţi.

Slavă..., a mucenicului, asemenea

Taberele vrăjmaşilor, şi semeţiile dracilor, de tot le-ai surpat la pământ, Mercurie fericite, şi ai luat cununa din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, şi mântuieşti pe toţi de tot felul de scârbe, şi de smintelile celui străin.

Şi acum..., a praznicului

Cele mai dinlăuntru ale Bisericii, astăzi Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe tine te-au primit, prin mâinile Arhiereului întru care de la trei ani până la cincisprezece ai petrecut fiind hrănită cu mâna dumnezeiescului înger, ca un sicriu sfânt al Celui ce toate le-a zidit.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Pomenirea cea prea sfinţită a cinstitei pătimirii tale, Ecaterino prea lăudată săvârşind, slăvim cu glasuri neîncetate, pe Cela ce ţi-a dăruit ţie răbdare tare şi de biruinţă purtătoare pe tine te-a arătat şi cuvânt ţi-a dat, carele a îngrozit pe ritori, Iisus, Iubitorul de oameni şi Mântuitorul şi Domnul. (de două ori)

Muceniţă de bunăvoie te-ai arătat, Ecaterino prea lăudată pe muncitori foarte tare, mustrând şi cumplită nebunia mulţimii dumnezeilor cu luminarea cunoştinţei de Dumnezeu surpând, şi cu dumnezeiescul dar. Pentru aceasta ca pe o muceniţă şi ca o fecioară fără prihană, Hristos te-a încununat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Darul Duhului, Ecaterino prea lăudată ai luat, întru deschiderea gurii, curăţindute pe tine însăţi cu osârdie prin viaţă şi cu gând răbdător, sprânceana tiranilor ai surpat, şi decât frumuseţea trupului, sufleteasca podoabă cu dumnezeiască înţelepciune mai mult ai cinstit, ceea ce eşti frumuseţea pătimitorilor.

Slavă..., glasul al 2-lea, al lui Vavila, monahul

Cu viaţa cea fără materie deprinzându-te şi jertfelnicul cel fără de Dumnezeu surpând ai stătut purtătoare de biruinţă cinstită Ecaterino, înflorit purtând

dumnezeiasca strălucire şi cu dumnezeiască putere îmbrăcată fiind, porunca tiranului ai batjocorit şi cuvintele ritorilor cele bârfitoare le-ai domolit ceea ce ai fost mult pătimitoare.

Şi acum..., a praznicului, glasul acelaşi

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălăşluirea Împăratului a toate, Dumnezeu şi hrănitorului a toată viaţa noastră. Astăzi sfinţenia cea prea curată, ca o junice de trei ani, în Sfintele Sfintelor se aduce: Acesteia să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te, ceea ce numai tu eşti între femei binecuvântată.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Lumina cea cu trei străluciri, luminându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, în Biserica slavei cereasca hrană îţi trimite, mărindu-te pe tine.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei şi cele de aproape.

Din rădăcina lui David, ai odrăslit, Fecioară, Gavriil aducându-ţi ţie bucură-te, striga: Că pe Dumnezeu vei naşte, prea curată.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Ferice de sfinţita şi dumnezeiasca însoţire a lui Ioachim şi a Annei, din care curată născându-te, te-ai adus acum Ziditorului tău.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 4-lea

Veniţi toţi credincioşii, pe cea singură fără prihană să o lăudăm, pe cea mai înainte propovăduită de prooroci şi în Biserică adusă, care mai înainte de veci a fost rânduită a fi Maică şi în anii cei mai de pe urmă s-a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne, pentru rugăciunile ei, pacea Ta dă-ne-o nouă, şi mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Mercurie

Troparul Sfântului mare mucenic Mercurie, glasul al 4-lea: Nevoinţele muceniciei răbdându-le, ca un ostaş nebiruit, ai stat înaintea Împăratului Celui Nemuritor, Sfinte mucenice Mercurie. Unde, împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală, grăbeşte cu rugăciunile tale spre ajutorul celor ce cu credinţă cinstesc sfântă pomenirea ta.

Cântarea 1

Irmos: Cel tăiat pe cea netăiată a tăiat-o şi a văzut soarele pământul pe care nu-l văzuse. Pe tiranul vrăjmaş apa l-a înecat şi pe cale neumblată a trecut Israel şi cântare a cântat; Domnului să-I cântăm, căci singur cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreună cu cetele de sus stând înaintea Izvorului bunătăţilor bucurându-te, Sfinte Mercurie şi umplându-te de dumnezeiasca îndulcire, pururea pomenite, păzeşte pe cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea ta, cântând Domnului; căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De bună voie ai intrat la nevoinţele muceniciei, înţelepte, fiind întărit cu puterea lui Hristos, Celui ce de voie a răbdat pentru noi, cu Trupul, Patimile cele

mântuitoare şi bucurându-te, strigai: să cântăm Domnului, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvântul tiranului lămurit l-ai defăimat, fiind înfrumuseţat cu mărturisirea lui Hristos, fericite. Şi ai suferit tot felul de chinuri, veselindu-te, Sfinte Mercurie şi strigând Celui ce te-a întărit: să cântăm Domnului, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din Fecioară Pruncă Te-ai arătat Întrupat, pentru noi, făcându-Te Om ca şi noi. Şi ai arătat pe viteazul pătimitor, Sfântul Mercurie, mărturisitor credincios al Patimilor Tale, cântând Ţie neîncetat: să cântăm Domnului, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind cu totul aprins de dragostea cea dumnezeiască, slăvite, focul şi lanţurile şi săbiile şi chinurile, ca pe un vis le-ai socotit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lăudat-ai pe Ziditorul, suferind bătăi cumplite, mucenice înţelepte, ai primit vindecarea rănilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu toiagul cel dumnezeiesc, ca un luptător cu bună putere ai smerit trufia vrăjmaşului, mucenice cu suflet viteaz.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să însemneze mai înainte naşterea ta cea mai presus de gând, Curată, s-a arătat rug arzând cu foc, dar nicidecum mistuindu-se.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apropiatu-te-ai de Stăpânul tău, cu patimile mărturisirii celei dumnezeieşti, gânditorule de Dumnezeu şi de la Dânsul ai luat cununi luminate, mărite, ca un nebiruit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăcatu-te-ai acum cu haină ţesută din darul cel de sus, mucenice, dezbrăcându-te de hainele stricăciunii şi ale pieirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nevoindu-te până la sânge împotriva păcatului, mărite, te-ai arătat purtător de biruinţă şi Slavei celei de sus te-ai învrednicit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Peste tine S-a pogorât Cuvântul cel Mântuitor, pururea Fecioară, ca o ploaie şi a uscat ploile mulţimii idolilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind întins şi fără de milă tăiat cu ascuţituri, ai răbdat, Sfinte Mercurie, fiind întărit cu dumnezeieşti nădejdi.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-ţi inima pe piatra cea duhovnicească, fiind împovărat cu piatra cea grea, nu te-ai smintit, Sfinte Mercurie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcându-te părtaş patimilor Stăpânului tău, te-ai împărtăşit Slavei şi strălucirii Sale celei dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară, care ai născut pe Viaţa care a omorât pe moarte, omoară păcatul meu cel încă viu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înălţa-voi rugăciunea mea...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântul cel veşnic te întărea pe tine, înţelepte mucenice, văzându-te răbdând pentru Dânsul tot felul de chinuri. Şi prin înger te îndemna să fii îndrăzneţ, Sfinte Mercurie şi nicidecum să te îngrozeşti de stăruinţa tiranilor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorât a fost balaurul cel cu multe capete şi călcat de picioarele cele frumoase ale pătimitorului şi viteazului ostaş. Că prin îndemnuri de bunăvoie a mers spre munci şi spre chinuri şi către moarte, umplându-se de strălucire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toată alegerea inimii o ai adus Stăpânului, fericite şi răbdând pentru El chinuri încununat ai fost de Dânsul ca un biruitor. Iar acum, împreună cu toţi mucenicii, stai înaintea Lui, în ceruri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

La glasul îngerului ai zămislit întru tine pe Îngerul Sfatului celui Mare, Fecioară. Şi ai născut Întrupat din prea sfinte sângiurile tale, prea curată, pe Cel ce a arătat tuturor intrările în viaţă, pentru nespusa Lui milostivire.

Irmosul: Înălţa-voi rugăciunea mea către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele. Că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat Deci, ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavo-slovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Astăzi prăznuim credincioşii, cu cântări într-un glas, toată într-armarea cea sfinţită a Sfântului Mercurie. Îngerii cu veselie împreună bine voiesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceea s-a arătat slava şi lauda mucenicilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lumina Strălucirii celei de sus fiind împodobit, viteazule ostaş, luminezi pe cei ce te laudă acum pe tine şi cântă: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai lăudat pe Făcătorul de bine al tuturor, aprinzându-te de râvna Lui, fericite şi mistuindu-te de focul cel înţelegător şi cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce aduceau cinstire pietrelor, având simţire împietrită, au îngreunat grumajii tăi cu piatră, Sfinte mucenice Mercurie; iar tu strigai: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Amestecând sângele tău cel cinstit cu sângiurile Stăpânului Celui Iubitor de oameni, te-ai arătat părtaş Patimilor Lui, Sfinte Mercurie, strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cetele îngerilor se înspăimântează de adâncimea Tainei tale, Născătoare de Dumnezeu. Că din tine S-a arătat Dumnezeu Întrupat, Căruia cântăm, prea curată: Doamne Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceata pătimitorilor te-a primit pe tine adaos, fiind înfrumuseţat şi luminat cu minunatele podoabe ale prea cinstitelor tale patimi şi a mărturisirii tale celei de dreaptă credinţă şi cinstite. Iar acum strigi neîncetat: preoţi, binecuvântaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget de dreaptă credinţă ţi-ai săvârşit nevoinţa, mărite şi cu înţeleaptă vitejie ai ruşinat pe vrăjmaşul. Şi biruinţă cerească dobândind, ca un biruitor, te veseleşti acum cu Cetele îngereşti. Cu care strigi neîncetat: preoţi, bine-cuvântaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Sfârşindu-te prin sabie, fericite Mercurie şi dobândind sfârşitul pe care-l doreai, pământul l-ai adăpat cu vărsarea sângiurilor. Iar pe purtătorul de biruinţă şi fericit trupul tău l-ai arătat mai curat decât zăpada, cântând: preoţi, bine-cuvântaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe o pricină a reînnoirii noastre, Preacurată, toţi credincioşii te lăudăm pe tine. Că ai născut mai presus de fire pe Dumnezeu, care este pricina tuturor; care din a Sa milostivire a înnoit chipul cel sfărâmat din răutate, ceea ce eşti singură Binecuvântată şi plină de har.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori tiranul a ars nebuneşte cuptorul cel de foc pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceştia mântuiţi printr-o putere mai mare, a

strigat: pe Făcătorul şi Mântuitorul, tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rănile mucenicilor împrăştie acum mireasma harului şi cu cuvânt negrăit alungă patimile noastre cele rău mirositoare. Iar osemintele lor izvorăsc valuri de tămăduiri, adăpând sufletele celor ce laudă biruinţele lor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe un turn tare al Bisericii lui Hristos, ca pe un stâlp neclintit şi ca pe un zid cu adevărat nebiruit, ca pe un ostaş neînfrânt al lui Dumnezeu, Împăratul tuturor ca pe un izgonitor al vrăjmaşilor şi ca pe un luminător duhovnicesc a toată lumea, te lăudăm pe tine cu sfinţenie, Sfinte mare mucenice Mercurie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Mercurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înger de lumină ai avut întru ajutor la pătimirea ta, cugetătorule de Dumnezeu. Pentru aceea, măcar că ai fost schingiuit şi ars cu făclii şi bătut ai fost cumplit şi cu sabie tăiat, nu te-ai înspăimântat, prea viteazule mucenice al lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Zi plină de lumină, de veselie şi de bucurie ne-a strălucit nouă, dumnezeiască pomenirea ta, celor ce te cinstim pe tine, Sfinte mucenice Mercurie. Întru care adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pe tine şi izbăveşte-ne pe noi de încercări cumplite, de primejdii şi de patimi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti uşa Luminii, luminează sufletul meu cel orbit de patimi, întunecat şi primejduit de cugete viclene. Şi mă scoate din încercări, din primejdii şi din strâmtorări, ca să te măresc pe tine, nădejdea şi întărirea credincioşilor.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Mucenicul Mercurie nevoindu-se, a ruşinat pe vicleanul şi s-a arătat tare purtător de cunună al lui Hristos. Pentru aceasta, acum s-a împreunat cu cetele cele cereşti, după vrednicie, împărtăşindu-se de Slavă nesfârşită. Pentru aceea, cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea lui.

Sedelna Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

David, mergi înainte în Locaşul lui Dumnezeu şi bucurându-te, primeşte pe Împărăteasa noastră şi către Dânsa strigă: intră, Doamnă, în Locaşul Împăratului, intră. A căruia slavă acoperit se cunoaşte, din care miere şi lapte va curge tuturor Lumina Hristos.

Acatistul Sfântului mare mucenic Mercurie

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacele şi icoasele:

Condac 1

Cel ce ai fost prin înger chemat să mărturiseşti pe Hristos, cel ce te-a întărit pe tine şi cu sabie dumnezeiască te-a dăruit, prinos de laudă aducem ţie, cel ce eşti apărător nebiruit creştinătăţii şi mie celui păcătos; pentru aceasta îţi cântăm: ***Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!***

Icos 1

Ca un pom lângă izvor, care rodul său şi-l dă la vremea sa, a fost viaţa ta, plăcutule al lui Dumnezeu Mercurie; căci din rădăcină creştină răsărind, ai dat Domnului tău rod însutit, pentru care auzi:
Bucură-te, înfruntătorul lui Decius;
Bucură-te, cel ce nu te-ai spăimântat de poruncile păgâneşti;
Bucură-te, cel dăruit de Dumnezeu cu sabie îngerească;
Bucură-te, ostaş îngeresc neînfricat al lui Hristos;
Bucură-te, podoabă nestemată din sceptrul Domnului;
Bucură-te, învrednicitule de chemarea îngerească;
Bucură-te, biruitorule al dracilor şi doritorul vieţii îngereşti;
Bucara-te, sabia creştinătăţii, apărătorul bisericii şi surpătorul lui Iulian paravatul;
Bucură-te, sluga lui Hristos şi plăcutul Maicii Sale;
Bucură-te, izvorâtor de mireasmă dumnezeiască a sfinţeniei;
Bucură-te, binecuvântare şi tămăduire a celor ce se roagă ţie;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 2

Vrând să prade creştinătatea, urâtorul sufletelor pornitu-i-a pe Decius şi Valerian, cât şi pe barbari spre prigonirea creştinilor, creştin fiind şi tu, dar le-ai scăpat din mâni ca o pasăre din laţ fiindcă erai dăruit cu sabie dumnezeiască cu care i-ai tăiat pe vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Sârguitu-te-ai pentru apărarea ţării a tăia cât mai mulţi duşmani, creştin fiind în ascuns, încât Decius s-a minunat de vitejia şi înţelepciunea ta şi te-a pus mai mare peste toate oştile sale, dar el nu ştia că prin tine se arată biruitoare creştinătatea, care te cinsteşte zicând:
Bucură-te, ostaşul cel iubit al lui Hristos;
Bucură-te, vorbitorule cu îngerii;
Bucură-te, voievodul lui Decius şi economul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că venind de la Roma sfetnic de taină ai ajuns;
Bucură-te, sămânţă bună salvată de îngerul lui Hristos;
Bucură-te, cel ce ai ascultat de înger şi de sfatul părintelui tău Gordian;
Bucură-te mlădiţa viei lui Hristos;
Bucură-te, împlinitorul legii creştineşti;
Bucură-te, cel ce ai dorit să ostăşeşti Împăratului Ceresc;
Bucură-te, cel dăruit cu daruri dumnezeieşti;
Bucură-te, iubitorul podoabei bisericii;
Bucură-te, slugă ce ai înmulţit talantul dat ţie de Stăpânul Ceresc;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 3

Tânguirea a cuprins sufletul tău văzând că ai uitat să mulţumeşti lui Dumnezeu şi că îngerul te-a mustrat pentru aceasta, iar tu te vedeai ca o ramură uscată dintr-un pom verde însă curând te-ai răsădit udând cu sânge şi cu lacrimi pomul sufletului tău ca să poţi cânta cu îngerii: ***Aliluia!***

Icos 3

Văzând Decius bărbăţia şi întelegerea cea cu pricepere, luatu-te-a sfetnic ales, iar tu, de Dumnezeu dorind, te sârguiai a-i aduce Lui jertfă nesângeroasă de mulţumire precum odinioară proorocul Daniel, iar noi te cinstim cântând:
Bucură-te, noule Daniile;
Bucură-te, de Dumnezeu luminatule şi ocrotitorul ostaşilor;
Bucură-te, apărătorul celor din războaie;
Bucură-te, folositorul creştinilor şi izbăvitorul de războaie;
Bucură-te, frumoasă tinereţe cu minte bătrânească;
Bucură-te, înfruntătorul idolilor păgâneşti;
Bucură-te, mucenicul, ucenicul şi sluga lui Hristos;
Bucură-te, coardă verde cu rod copt din grădina cerească;
Bucură-te, cel ce ai biruit meşteşugirea drăcească şi înşelăciunea lumească;
Bucură-te, viteazul mărturisitor al credinţei creştine;
Bucură-te, că nu te-ai ruşinat de goliciunea trupului ca şi în Rai, Adam;
Bucură-te, cel îmbrăcat cu haina smereniei lui Hristos;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 4

Cine va putea spune răbdarea ta, sfinte, când zavistnicii tăi s-au năpustit asupra ta pentru că nu te închinai idolilor, cu gând să te doboare din cinstea ce-o aveai de la împăratul pământesc, ci tu râdeai de ei pentru c-o aveai pe cea cerească de la Cel Veşnic căruia îi cântai: ***Aliluia!***

Icos 4

Ca într-o cămară împărătească stăteai în închisoare rugându-te Împăratului Ceresc când îngerul lui Dumnezeu, iar ţi s-a arătat şi te-a îmbărbătat prea frumosule mucenic iar noi îţi cântăm cu îngerul:
Bucură-te, cel întărit de înger să îndrăzneşti către Hristos şi să nu te temi a-L mărturisi înaintea necredincioşilor;
Bucură-te, vorbitorule cu îngerii şi întăritule de ei în tot necazul;
Bucură-te, că ai câştigat îndrăzneală a te ruga Domnului pentru noi;
Bucură-te, purtătorul Crucii şi al patimilor lui Hristos;
Bucură-te, cel ce dorind să pătimeşti pentru El ai fost osândit pe nedrept;
Bucură-te, cel ce ai primit bătăi şi moarte pentru credinţa ta;
Bucură-te, cel ce porţi numele inimii şi ai parte cu îngerii;
Bucură-te, binecuvântarea celor ce se luptă pentru dreptate;
Bucură-te, bucuria şi biruinţa celor ce sunt ispitiţi pentru credinţă;
Bucură-te, văzătorule de cele cereşti şi mare tăinuitor;
Bucură-te, sprijinitorul, veselia şi biruinţa ostaşilor;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 5

Tăinuitorule de cele cereşti şi vorbitorule cu îngerii roagă-te Celui iubit al tău, Hristos, Împăratul Ceresc, să ne ajute a ne lepăda de cele pieritoare şi a le alege pe cele veşnice ca să ajungem şi noi in cetatea îngerească şi să cântăm împreună: ***Aliluia!***

Icos 5

Cel ce te-a ales pe tine ştia bărbăţia cu care aveai să-l mărturiseşti şi să lepezi toate cinstirile lumeşti spre câştigarea ostăşiei cereşti şi te-a dat nouă rugător, apărător şi luptător în toate greutăţile vieţii noastre iar noi cu mulţumire îţi cântăm:
Bucură-te, fiul lui Gordian şi mlădiţă de creştin;
Bucură-te, lauda şi mărirea sciţilor şi romanilor;
Bucură-te, odraslă de ostaş creştin şi suliţa duhului;
Bucură-te, cel ce ai ostăşit ca şi el în oastea martirilor;
Bucură-te, înger pământesc şi om ceresc;
Bucură-te, cetăţeanul Ierusalimului ceresc;
Bucură-te, sfeşnicul cel de aur din Biserica Domnului;
Bucură-te, maestrul sfatului şi înţelepciunea adevăratei biruinţe;

Bucură-te, că ai călătorit spre ceruri precum magii spre ieslea unde s-a născut Hristos;
Bucură-te, sprijinitorul, veselia şi biruinţa ostaşilor;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 6

Făcătorul îngerilor şi Domnul Puterilor datu-ţi-a daruri îndestulate binecuvântate tinere, căci tiranul şi vrăjmaşul sufletului tău se minuna de frumuseţea şi bărbăţia ta, necunoscând lucrarea Duhului Sfânt ce se măiestrea în tine, dar văzându-te neplecat şi-a hotărât munci înfricoşate pentru că nu ştia să cânte cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 6

Ca un vultur te-ai într-aripat cu dumnezeiescul dor şi căutând spre Cel dorit sufletului tău, te-ai îngrădit cu platoşa dreptăţii şi pavăza dreptăţii - credinţei spre muncile pregătite ţie; dă-ne şi nouă răbdarea ta, sfinte în ispitele ce ne înconjoară ca să ne izbăvim sufletele din mâna celui rău şi să-ţi mulţumim zicându-ţi aşa:
Bucură-te, într-aripatule ostaş cântător cu îngerii;
Bucură-te, cel ce ai fost spânzurat gol între patru furci;
Bucură-te, că îngerii ţi-au ajutat şi te-au întărit;
Bucură-te, că nu te-ai împuţinat cu sufletul având pilda celor patrusprezecemii de prunci ucişi de Irod;
Bucură-te, că steaua magilor de la Răsărit strălucea în inima şi cugetul tău, umplându-te de bucurie;
Bucură-te, magul oştilor romani şi păstorul duhovnicesc al ostaşilor;
Bucură-te, însuliţatule de săbii şi cuţite şi mai vârtos de dragostea cerească;
Bucură-te, solul dumnezeiesc al vieţuirii creştineşti tuturor păgânilor;
Bucură-te, că faţa ta lumina dumnezeiasca Lumină, cea dătătoare de viaţă;
Bucură-te, slujitorul desfătării celei sfinte;
Bucură-te, că toţi se minunau de strălucirea chipului tău;
Bucură-te, răsărit de soare în noaptea necredinţei;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 7

Mai mult mort decât viu mulţumeai lui Hristos pentru răbdarea ce ţi-a dat când îngerul ceresc ţi-a trimis pacea lui pentru bună pătimirea ta, iar tu gândeai la îngerii cu flori de măr ce au cântat pruncului dumnezeiesc şi au adus oamenilor vestea întrupării Lui ca să cânte cu toţi pe pământ precum în cer cântarea: ***Aliluia!***

Icos 7

Ca un pârău curgea sângele tău cel curat şi stingea para focului iar tu te rugai lui Hristos ca un prunc fără răutate, gândind la Rahela ce-şi plângea pruncii şi nu voia să se mângâie că nu mai sunt, de aceea te rugăm mucenice să fii mângâiere celor îndureraţi şi împovăraţi de greutăţile vieţii ce-şi duc crucea cu bărbăţie şi cu multă evlavie îţi cântă:
Bucură-te, noule Abel şi afierositul sângelui tău pe altarul muceniciei;
Bucură-te, inimă de foc ce arzi gândurile spurcate;
Bucură-te, cel ce în Iordanul sângelui tău l-ai înecat pe veliar;
Bucură-te, că rupându-ţi picioarele mai vârtos alergai spre dobândirea celor cereşti;
Bucură-te, că toţi prietenii te-au părăsit pentru că erai prieten cu Cerul;
Bucură-te, cel aruncat în temniţă ca într-un mormânt şi înviat cu drepţii în ziua cea de apoi;
Bucură-te, că îngerul ceresc iar te-a cercetat şi ţi-a strigat;
Bucură-te, dau ţie, iubitule şi "Pace ţie, bunule pătimitor";
Bucură-te, că ţi-a tămăduit toate rănile trupului tău;
Bucură-te, cel tămăduit fără vrăjitorie şi ruşinătorul păgânilor;
Bucură-te, că spre noi munci ai fost dat pentru credinţa ta;
Bucură-te, că nu te-ai temut de cei ce ucid trupul dar sufletul nu;
Bucură-te, că nu ai slujit la doi domni ci doar Împăratului Ceresc;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 8

Cel ce face pe îngerii Săi duhuri şi slugile sale pară de foc te-a făcut şi pe tine asemenea lor iar aceia n-au cunoscut, muncindu-te pe tine, însă noi, cunoscându-l, îndrăznim a cere grabnic ajutor în ispitele ce ne strâmtorează şi patimile care ard în sufletele noastre ca să putem şi noi, curăţindu-ne, a cânta cu tine şi cu îngerii: ***Aliluia!***

Icos 8

Fericit eşti sfinte că te-a învrednicit Dumnezeu ca să-L mărturiseşti, pe Decius să-l biruieşti, pe diavoli să-i ruşinezi şi toată lumea s-o luminezi cu sfântă pătimirea ta şi viaţa ta curată şi cu credinţa învierii în ziua judecăţii când toţi ne vom lua răsplata după faptele ce le-am făcut, iar noi cu smerenie cădem către tine să fii nouă mijlocitor la Cel mărturisit de tine că El ni te-a dat nouă şi pentru aceasta îţi cântăm aşa:
Bucură-te, că Decius a cunoscut că slujeşti Dumnezeului Celui Viu dar n-a crezut Lui;
Bucură-te, că precum acela la fel şi noi una zicem şi alta facem;
Bucură-te, ca cel ce, cunoscând viclenia diavolului, ai primit darul discernării duhurilor;
Bucură-te, că ai crezut cu tărie că vei învia cu Hristos dacă vei muri pentru dreapta credinţă;

Bucură-te, cel ce, bătându-ţi-se trupul ai bătut taberele drăceşti;
Bucură-te, că fiind ars cu foc ai ars cu smerenia şi dragostea pe cel ce a înşelat pe Eva oarecând;
Bucură-te, cel cu dragoste de heruvimi şi înţelepciune de serafim;
Bucură-te, cel ce eşti stăpân peste patimi şi domn peste trup;
Bucură-te, cel cu dragoste, ascultare şi înţelepciune;
Bucură-te, începătorul cel bun pe drumul ce duce spre Împărăţia cerească;
Bucură-te, jertfitor şi jertfă pe altarul dragostei celei sfinte;
Bucură-te, tăcerea şi convieţuirea inimii lui Hristos;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 9

Îngerii şi oameni nu pot descrie răbdarea ta sfinte în cumplitele munci ce ai suferit însă tu, mucenice, pururi aveai gândul la picioarele Crucii lui Hristos, de unde luai tărie, răbdare şi mângâiere; Crucea Sfântă îţi era armă şi scară către cer, vistierie nesecată a tuturor ce pururea se închină şi îi cântă: ***Aliluia!***

Icos 9

Răbdarea ta i-a uimit pe toţi că nu ştiau dragostea care te răcorea în muncile ce le pătimeai, nici pe îngerii din juru-ţi nu-i vedeau iar inimile lor nu săltau bătând pentru Dumnezeu Cel Viu, căruia tu te închinai pentru că nu ştiau să-ţi mulţumească că le luminai credinţa cea vie însă noi bucurându-ne îţi vestim unele ca acestea:
Bucură-te, credinţă şi faptă nepătată cu care te-ai suit la cer;
Bucură-te, că prin rugăciune şi smerenie erai ca un pustnic în inima ta;
Bucură-te, neguţătorul celor cereşti şi economul credincios;
Bucură-te, cel cu piept de diamant şi vistiernicul tainelor lui Hristos;
Bucură-te, cel ars cu foc şi bătut cu bice de aramă;
Bucură-te, cel sfinţit prin dragostea de Dumnezeu;
Bucură-te, buna mireasmă a celor ce se nevoiesc în smerenie şi tăcere;
Bucură-te, cel dăruit cu darul suferinţei pentru statornica ta inimă;
Bucură-te, doritorul mântuirii tuturor oamenilor;
Bucură-te, că te rugai pentru cei ce te chinuiau pe tine;
Bucură-te, cel ce n-ai răsplatit răului cu rău;
Bucură-te, cel ce te pregăteai cu bucurie pentru mântuirea sufletului tău;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 10

Cu ce cântări de laudă te vom cânta mucenice căci gura ta n-a oftat nici n-a suspinat ci ca un miel de bună voie aducându-te jertfă lui Hristos, te-ai învrednicit darurilor Lui dumnezeieşti şi Împărăţiei celei cereşti iar pe cei ce vin cu dragoste la cinstita ta pomenire îi înveţi să cânte: ***Aliluia!***

Icos 10

Să trâmbiţăm cu cântări dumnezeieşti, să săltăm în cele de praznic că mucenicul Mercurie se desfătează în chinurile cumplite, pe care nu le simte şi care îi sunt mai dulci decât mierea şi fagurul, iar moartea îi este mireasma frumoasă cu care se logodeşte prin munci iar noi şi îngerii îi suntem nuntaşi care îi cântă:

Bucură-te, cel nestricat cu sufletul în veci şi cu trupul împodobit cu muncile precum o haină;

Bucură-te, că ai fost spânzurat cu capul în jos cu piatra de grumazi;

Bucură-te, cel ce ai fost bătut cu bice de aramă;

Bucură-te, că nu ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirea ta;

Bucură-te, că mai vârtos ai mulţumit pentru că te-a învrednicit a pătimi pentru Dânsul şi numele Lui Cel Sfânt;

Bucură-te, că nu te-au biruit nici cu aceste munci ci mai vârtos te bucurai;

Bucură-te, că ne mai având cu ce te munci au poruncit tăierea prin sabie;

Bucură-te, cel ce mergi în Capadocia să-ţi laşi trupul multpătimitor;

Bucură-te, că ai fost legat pe un dobitoc şi dus călare;

Bucură-te, că asemenea stăpânului tău ţi-ai dus crucea până la capăt;

Bucură-te, cel ce ai însemnat prin aceasta întrarea în Ierusalimul ceresc;

Bucură-te, că ai căzut sub povara crucii, dar ai rămas nebiruit de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi;

Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 11

În drum spre Capadocia ostaşii au oprit în Cesareea iar acolo, iubitule şi frumosule mucenice ţi S-a arătat Hristos cu glas minunat chemându-te la Sine, în cămările cereşti, făgăduindu-ţi veşnica odihnă şi cununa biruinţei iar tu I-ai mulţumit cântându-I: ***Aliluia!***

Icos 11

Supusu-ţi-ai sufletul lui Hristos dorind blagoslovenia Lui, datu-ţi-ai toată dragostea, ascultarea şi înţelepciunea, zburat-ai spre ceruri având drept aripi pacea cu smerita cugetare încă şi curăţenia cu dreapta socoteală iar noi, auzind cum răsplăteşte Cel de Sus pe cei ce-L caută cu sinceritate împreună cu cetele cele de sus cântăm:

Bucură-te, că Hristos te-a odihnit în sânurile părinteşti;

Bucură-te, că alegerea ai săvârşit şi credinţa ai păzit;

Bucură-te, că ţi s-a tăiat capul cu sabia în Cesareea Capodociei;

Bucură-te, că aici ţi s-a rânduit să ia sfârşit Golgota vieţii tale;

Bucură-te, că le-ai spus ostaşilor a se opri şi să facă cele poruncite;

Bucură-te, că le-ai făgăduit pocăinţă şi darul lui Hristos;

Bucură-te, cel ce ai izvorât din trupul tău mireasmă de mir şi tămâie;

Bucură-te, că pentru această minune ce s-a făcut prin tine mulţi au crezut în Hristos;

Bucură-te, că sfântul tău trup a fost pus la loc de cinste;
Bucură-te, prin care ni se dau tămăduiri sufleteşti şi trupeşti de atunci şi până astăzi;
Bucură-te, cel ce întotdeauna ţi-ai apărat cetatea de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 12

Văzând cei din Cesareea multele minuni ce se făceau prin sfintele tale moaşte ţi-au zidit biserica iar sfântă icoana ta a fost pusă lângă icoana Stăpânei noastre Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, pe care o iubeai, iar credincioşii de atunci şi până azi împreună şi cu mine păcătosul cântăm Celui ce te-a proslăvit pe tine: ***Aliluia!***

Icos 12

Cel ce a zidit vremurile şi a zidit Biserica a lucrat multe minuni prin sfintele tale moaşte dar şi prin icoana ta, căci, împărăţind Iulian paravatul în Roma, după o perioadă de bună pace pentru biserica creştinească, s-a ridicat ca un apostat să surpe creştinătatea dar pronia dumnezeiască l-a ruşinat prin tine sfinte mucenice, drept aceea auzi de la cei izbăviţi de tine şi acum de la noi acestea:
Bucură-te, că Sfântul ierarh Vasile cel mare s-a rugat Maicii Domnului să-l surpe pe paravat;
Bucură-te, că sfântul arhiepiscop s-a minunat văzând icoana ta fără închipuirea sfântului tău chip;
Bucură-te, că la puţin timp ai reapărut cu suliţa însângerată;
Bucură-te, că într-adevăr undeva, pe câmpul de luptă paravatul murea însuliţat de un ostaş necunoscut;
Bucură-te, că paravatul a aruncat cu sânge spre cer nepocăindu-se şi zicând „Ai biruit Galileene!";
Bucură-te, că toate acestea i-au fost descoperite sfântului ierarh care a mulţumit Maicii lui Dumnezeu şi ţie, mucenice Mercurie;
Bucură-te, că nimeni din războinici nu te-au cunoscut căci îndată te-ai făcut nevăzut;
Bucură-te, prin care s-a apărat şi se apără creştinătatea;
Bucură-te, grabnicule ajutător al tuturor ostaşilor şi credincioşilor;
Bucură-te, că ai făcut, faci şi vei face minuni ajutându-i pe toţi cei asupriţi şi nedreptăţiţi;
Bucură-te, prin care Maica Domnului aduce credincioşilor bucurie şi mie celui ce cu dragoste prăznuiesc pomenirea ta;
Bucură-te, prin care Dumnezeu readuce pacea şi armonia înţelegerii între oameni şi apără creştinătatea;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 13 (de trei ori)
O, Sfinte mare mucenice Mercurie, alesule ostaş al lui Hristos, împreună cu oştile cereşti auzi şi această nevrednică rugăciune a celor ce sunt în nevoi şi vino precum odinioară în ajutorul nostru, apărându-ne de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, învrednicindu-ne de Împărăţia Cerurilor ca să putem împreună cu tine şi cu oştile cereşti a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Se repetă:

Icos 1
Ca un pom lângă izvor, care rodul său şi-l dă la vremea sa, a fost viaţa ta, plăcutule al lui Dumnezeu Mercurie; căci din rădăcină creştină răsărind, ai dat Domnului tău rod însutit, pentru care auzi:
Bucură-te, înfruntătorul lui Decius;
Bucură-te, cel ce nu te-ai spăimântat de poruncile păgâneşti;
Bucură-te, cel dăruit de Dumnezeu cu sabie îngerească;
Bucură-te, ostaş îngeresc neînfricat al lui Hristos;
Bucură-te, podoabă nestemată din sceptrul Domnului;
Bucură-te, învrednicitule de chemarea îngerească;
Bucură-te, biruitorule al dracilor şi doritorul vieţii îngereşti;
Bucara-te, sabia creştinătăţii, apărătorul bisericii şi surpătorul lui Iulian para-vatul;
Bucură-te, sluga lui Hristos şi plăcutul Maicii Sale;
Bucură-te, izvorâtor de mireasmă dumnezeiască a sfinţeniei;
Bucură-te, binecuvântare şi tămăduire a celor ce se roagă ţie;
Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!

Condac 1
Cel ce ai fost prin înger chemat să mărturiseşti pe Hristos, cel ce te-a întărit pe tine şi cu sabie dumnezeiască te-a dăruit, prinos de laudă aducem ţie, cel ce eşti apărător nebiruit creştinătăţii şi mie celui păcătos; pentru aceasta îţi cântăm: ***Bucură-te, bunule pătimitor mare mucenice Mercurie!***

Apoi această rugăciune:

Rugăciune

Mulţumim ţie, Sfinte mare mucenice Mercurie pentru binefacerile ce le revarsă prin tine Dumnezeu şi Preasfântă Maica Sa. Nu suntem vrednici, ci mai vârtos cel care ţi-a alcătuit aceste stihuri - eu, ticălosul, să privim sfântă icoana ta care revarsă nouă, păcătoşilor, darurile lui Dumnezeu din destul. Apără cu sfântă sabia ta Credinţa ortodoxă şi Sfânta noastră biserică şi pe dreptcredincioşii creştini de toate năvălirile vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

Tu eşti lauda şi întărirea mea. Ajută-mă să nu pier sub greutăţile vieţii, ci roagă-te lui Dumnezeu să îmi duc cu demnitate crucea până la sfârşit.

Ajută celor obosiţi şi împovăraţi precum odinioară ţi-a ajutat şi ţie Mântuitorul Hristos. Celor din războaie dă-le biruinţă şi creştere Sfintei noastre biserici, unire tuturor creştinilor, mântuirea sufletelor tuturor oamenilor de pe pământ şi luminarea lor şi sănătate trupurilor. Tuturor ce lucrează pe uscat, pe apă şi pe sus şi în cele din adâncuri, dă-le de la Hristos prin rugăciunile tale toate cele trebuitoare sufletelor şi trupurilor şi izbăvire de toate greutăţile pe care le au.

Ajută celor ce se luptă pentru dreptate şi sunt izgoniţi pe nedrept şi nu lasă pe urâtorul sufletelor să piardă omenirea.

Iar mie, celui ce cu dragoste prăznuiesc pomenirea ta, celui ce m-am făcut pană de scriitor, te rog să mă pomeneşti în sfintele tale rugăciuni către Dumnezeu şi către Preasfântă Maica Sa, care mi te-a trimis în ajutor când eram mai întristat.

Fii mie mijlocitor în ceasul sfârşitului meu şi mă învredniceşte Împărăţiei cereşti cu toţi Sfinţii îngeri, care laudă neîncetat pe cel dorit sufletului meu, pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl Atotştiitorul împreună cu Duhul Sfânt, care din Tatăl purcede, acum şi pururea şi în vecii vecilor Amin.

Sfârşit şi lui Dumnezeu laudă!

Acatistul Sfântului mucenic Mercurie

prăznuire la 25 noiembrie

Sfântul mucenic Mercurie este unul dintre cei mai mari mucenici din primele veacuri creştine. Este mucenicul biruinţei creştine prin excelenţă. În Sfânta Episcopie din Rm. Vâlcea, unde este „capul” său, se cinsteşte îndeosebi, atât de către preoţii slujitori, cât şi de către credincioşi. I se citeşte şi Acatistul adesea, mai ales când se cere de către diferiţi bolnavi şi în diferite necazuri.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pă-mântului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Văzând vitejia ta neînfricată, Însuşi Hristos te-a ales să fii vrednic ostaş al biruinţei creştine, şi cu adevărat chipul acesteia te-ai făcut, şi noi lăudându-te: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!***

Icosul 1

În asemănare cu marii mucenici ai primelor veacuri creştine, Sfinte Mercurie, te-ai arătat cu strălucită podoabă a credinţei lui Hristos, că ai biruit pe păgâni şi pe credincioşi i-ai întărit.
Bucură-te, moştenitor al vitejiei ostăşeşti;
Bucură-te, mlădiţă străbună;
Bucură-te, zestre de comoară ascunsă;
Bucură-te, dezgroparea mărgăritarului din ţarină;
Bucură-te, cel nestricat de îngropare;
Bucură-te, că mulţi au vrut să te fure;
Bucură-te, că Însuşi Hristos te-a cumpărat;
Bucură-te, că a văzut în tine pe cel căutat;
Bucură-te, că a pus în tine taina Sa;
Bucură-te, că te-a ales ostaş al Său;
Bucură-te, că în altă dregătorie ai intrat;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 2-lea

Ostaş al împăraţilor romani, tatăl tău, Gordian, era în taină creştin, şi adesea te-nvăţa cele ale lui Hristos, văzând în tine cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Mereu îţi spunea că adevăratul ostaş al lui Hristos este chipul cel vrednic de El, dar tu de abia mai târziu ai înţeles aceasta.
Bucură-te, odraslă bună;
Bucură-te, pământ roditor între spini;
Bucură-te, sămânţă crescută chiar pe piatră;
Bucură-te, sămânţă călcată în picioare;
Bucură-te, sămânţă care nu te-ai distrus;
Bucură-te, că şi în uscăciune ai încolţit;
Bucură-te, că la vreme te-ai ivit;
Bucură-te, că deodată la credinţă te-ai trezit;
Bucură-te, că a lui Hristos bărbăţie ai dobândit;
Bucură-te, că te-ai făcut cel mai înfocat creştin;
Bucură-te, neînfricat mărturisitor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 3-lea

Împăratul Deciu te-a pus marea căpetenie peste armata sa, şi biruitor fiind peste păgâni, n-a cunoscut că prin Hristos ai făcut aceasta, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Nevrând să aduci jertfă idolilor mincinoşi, împăratul s-a mâniat, dar tu şi mai tare te-ai arătat în mărturisirea lui Hristos.
Bucură-te, vitejie de sus şi de jos;
Bucură-te, bărbăţie de nimic abătută;
Bucură-te, luminat de însuşi Hristos;
Bucură-te, de păgâni neînşelat;
Bucură-te, de idoli neîntunecat;
Bucură-te, de cinstea lumească neatras;
Bucură-te, că de toate uşor te-ai lepădat;
Bucură-te, că pentru Hristos sărăcia ai ales;
Bucură-te, că astfel liber spre cele de sus ai zburat;
Bucură-te, şi de trup biruitor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 4-lea

După ce ai învins pe păgâni, ai cunoscut că prin Hristos aceasta ai putut, şi ochii ţi s-au deschis şi Îngerul în vedenie te-a încredinţat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

De mare „foc duhovnicesc” te-ai aprins, şi cu îndrăzneală împăratului te-ai împotrivit, şi de nici un chin nu te-ai speriat.
Bucură-te, că trupul în bucăţi ţi s-a tăiat;
Bucură-te, că de dedesubt foc te-a ars;
Bucură-te, că sângele şuvoi ţi s-a scurs;
Bucură-te, că ai slăbit cu trupul;
Bucură-te, că şi mai tare te-ai făcut cu sufletul;
Bucură-te, că noaptea de Hristos ai fost tămăduit;
Bucură-te, că şi mai sănătos ai devenit;
Bucură-te, că şi mai viteaz te-ai sculat;
Bucură-te, de credinţă şi mai mult pătruns;
Bucură-te, de Sfântul Duh însuşi umbrit;
Bucură-te, plăcut ostaş creştinesc;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 5-lea
S-a înfricoşat împăratul cu toţi ai săi, că nu te putea atinge nimic de moarte, fiind plin de nemurirea lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Cu darul dumnezeiesc pe toate le-ai biruit şi ca pe o scară tot mai sus ai urcat, de se minunau păgânii, şi credincioşii se bucurau.
Bucură-te, că pe tiran ai batjocorit;
Bucură-te, că de cinstea lui te-ai lepădat;
Bucură-te, că cinstea lui Hristos ai luat;
Bucură-te, că umilinţa creştină mare dregătorie o vedeai;
Bucură-te, dezrădăcinat dintre păgâni;
Bucură-te, scos din pământul vechi;
Bucură-te, noul Ierusalim creştinesc;
Bucură-te, noua jertfă a lui Hristos;
Bucură-te, raiul iarăşi câştigat;
Bucură-te, fiul lui Adam de păcat spălat;
Bucură-te, chipul Noului Adam;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 6-lea
Cu ce cinstire să te lăudăm, Sfinte mucenice Mercurie, cel ce ai lepădat toată cinstea lumească pentru smerenia creştină, că nu ştim cum să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Nu înţelegeau păgânii taina ta minunată, de aceea şi mai mult se înverşunau să te chinuie fără milă.
Bucură-te, că nici o suferinţă nu te-a împuţinat;

Bucură-te, că orice chin l-ai putut îndura;
Bucură-te, că te-ai arătat mai presus de fire;
Bucură-te, că puterea duhului ai dovedit;
Bucură-te, că te avem şi noi împreună lucrător;
Bucură-te, că ai smerit mândria celor stăpânitori;
Bucură-te, mucenic adevărat;
Bucură-te, că însăşi moartea ai ruşinat;
Bucură-te, drum nou săpat;
Bucură-te, altă cărare a lui Hristos;
Bucură-te, altă cântare în glas de sus;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 7-lea

După multe munci şi chinuri ţi s-a tăiat capul, intrând în odihna lui Hristos, pentru care te-ai nevoit cu tăria marilor răbdări, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Ostaş neînfricat, mare la trup şi la suflet, frumos la statură şi prea viteaz, ai primit şi chipul ostăşiei de sus, asemenea Oştirilor Cereşti.
Bucură-te, înger pământesc;
Bucură-te, asemenea Arhanghelilor cu putere;
Bucură-te, asemenea marelui Mihail;
Bucură-te, cinstit astfel şi de Îngeri;
Bucură-te, primit în Locaşurile cele veşnice;
Bucură-te, locuitor de acum cu Sfinţii;
Bucură-te, cel încununat cu virtutea;
Bucură-te, cel îmbrăcat în Hristos;
Bucură-te, că ne-ai lăsat sfintele tale moaşte;
Bucură-te, că mai ales „capul” ni l-ai dăruit;
Bucură-te, prin care te avem mare spijinitor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 8-lea

Aprige sunt chinurile mucenicești, şi neîndurătorii păgâni le înmulţeau cu viclenie, dar mare ţi-a fost şi iubirea de Hristos, cântând peste toate: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Doar cei cu iubire adâncă de Dumnezeu pot suferi mucenicia, doar cei ce urmează crucea lui Hristos fără şovăire, cu toată jertfirea.
Bucură-te, că şi temniţă grea ai îndurat;
Bucură-te, că şi îngerii de tine se mirau;
Bucură-te, dragoste neîmpuţinată de dureri;
Bucură-te, virtute mai tare ca orice suferinţă;

Bucură-te, credinţă ce domină totul;
Bucură-te, credinţă - gândire înaltă;
Bucură-te, credinţă - inimă pământească;
Bucură-te, credinţă - temelie de stâncă;
Bucură-te, credinţă - vedere de taină;
Bucură-te, de toate acestea roditor;
Bucură-te, de toate acestea dăruitor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 9-lea

Sângele mucenicesc a biruit „moartea păgână" şi virtutea lui Hristos a răsărit ca Soarele ce nu mai apune, în cântarea minunată de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Prin jertfa mucenicească, Biserica lui Hristos se sădeşte adânc în pământ, de unde creşte înmulţită şi cu roduri tot mai multe.
Bucură-te, sădirea de taină creştină;
Bucură-te, sămânţă nouă în pământ;
Bucură-te, rod nou din plin;
Bucură-te, holdă fără neghină;
Bucură-te, seceriş bine copt;
Bucură-te, vas de păstrare nestricată;
Bucură-te, peste tot pământul semănătură;
Bucură-te, dospirea creşterii veşnice;
Bucură-te, dar ce se face altar;
Bucură-te, prinos ce se face împărtăşire;
Bucură-te, adunarea bunilor credincioşi;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 10-lea

Pe „temelia" mucenicească, Biserica lui Hristos s-a întărit şi prin rugăciunile mucenicilor mereu se împuterniceşte, şi tu, mucenice Mercurie, eşti printre ei, cu necurmata cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Rugăciunile sfinţilor sunt „credinţa lucrătoare" şi doar prin acestea lumea se apropie de Făcătorul dumnezeiesc, iar tu, Sfinte Mercurie, ne eşti un fierbinte rugător.
Bucură-te, mare lucrător al credinţei creştine;
Bucură-te, lucrătorul credincios al lui Hristos;
Bucură-te, lucrarea de taină a rugăciunii;
Bucură-te, rugăciune mai tare decât moartea;
Bucură-te, rugăciune peste suferinţă;

Bucură-te, rugăciune tămăduitoare;
Bucură-te, rugăciune ce ridică Pământul la Cer;
Bucură-te, rugăciune ce face inima să bată în duh;
Bucură-te, rugăciune ce face mintea închinare;
Bucură-te, rugăciune, îngenunchere prea sfântă;
Bucură-te, vorbirea cu Dumnezeu;
Bucură-te, întâlnirea cea de taină;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 11-lea

Lauda muceniciei să nu fie umbrită de neputinţele noastre de jos, şi nici de puţinătatea noastră în cele sfinte şi în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Mare biruitor al înşelării celei vechi ai fost şi de asemenea pe noi ne ajuţi să ieşim din întunericul păgân ce adesea revine, ca să nu pierim în iadul cel amarnic.
Bucură-te, stea nepieritoare;
Bucură-te, că oglindeşti neîncetat pe Soarele Hristos;
Bucură-te, că vestirea ta şi noi o auzim;
Bucură-te, că glasul tău şi pentru noi răsună;
Bucură-te, ostaş înfricoşător al celor răi;
Bucură-te, că şi noi de tine ne temem;
Bucură-te, că mustri cu asprime pe necredincioşi;
Bucură-te, că ne cerţi pentru păcatele noastre;
Bucură-te, povăţuitorul nostru de tărie;
Bucură-te, că şi pe noi ne îndemni spre cele sfinte;
Bucură-te, că ne eşti aproape când te chemăm;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 12-lea

Mare iubitor de credinţa creştină, ai coborât din cer şi pe vrăjmaşul Iulian apostatul l-ai săgetat, ca încă o dată credinţa lui Hristos s-o aperi, să o cunoască toţi şi să cânte: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Şi noi cu smerenie degrab alergăm la tine, Sfinte mare mucenice Mercurie, şi păcătoşi ne mărturisim, dar nu deznădăjduim, ştiind rugăciunea ta către Hristos, care şi de noi se va milostivi.
Bucură-te, plăcutule al lui Hristos;
Bucură-te, din Locaşurile de sus veghetorule;
Bucură-te, că şi pe noi ne tămăduieşti de boli;
Bucură-te, că şi pe noi ne aperi de duhurile demonice;

Bucură-te, că şi nouă ne eşti în toate sprijinitor;
Bucură-te, că nu te scârbeşti de neputinţele noastre;
Bucură-te, că te milostiveşti la plânsul nostru;
Bucură-te, că îţi este milă de suferinţele noastre;
Bucură-te, că te pleci până jos la noi;
Bucură-te, bucuria noastră de aproape;
Bucură-te, bucuria nădejdii lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, mare mucenice Mercurie, te avem temător, dar şi nădejde de ajutor în toate neputinţele noastre, ca să biruim şi noi cu tăria credinţei lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
În asemănare cu marii mucenici ai primelor veacuri creştine, Sfinte Mercurie, te-ai arătat cu strălucită podoabă a credinţei lui Hristos, că ai biruit pe păgâni şi pe credincioşi i-ai întărit.
Bucură-te, moştenitor al vitejiei ostăşeşti;
Bucură-te, mlădiţă străbună;
Bucură-te, zestre de comoară ascunsă;
Bucură-te, dezgroparea mărgăritarului din ţarină;
Bucură-te, cel nestricat de îngropare;
Bucură-te, că mulţi au vrut să te fure;
Bucură-te, că Însuşi Hristos te-a cumpărat;
Bucură-te, că a văzut în tine pe cel căutat;
Bucură-te, că a pus în tine taina Sa;
Bucură-te, că te-a ales ostaş al Său;
Bucură-te, că în altă dregătorie ai intrat;
Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!

Condacul 1
Văzând vitejia ta neînfricată, Însuşi Hristos te-a ales să fii vrednic ostaş al biruinţei creştine, şi cu adevărat chipul acesteia te-ai făcut, şi noi lăudându-te: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Mercurie, tăria credinţei creştine!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Imnografie

Condacul: Astăzi prăznuim credincioşii cu cântări într-un glas toată întrarmarea cea sfinţită a lui Mercurie. Îngerii cu veselie împreună binevoiesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceasta s-a arătat slava şi lauda mucenicilor.

Troparul: Nevoinţele muceniciei răbdându-le ca un ostaş nebiruit ai stătut înaintea Împăratului celui nemuritor, mare mucenice Mercurie, unde împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală, grăbeşte cu rugăciunile tale spre ajutorul celor ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

***

"Cred Domnului meu Iisus Hristos că nu mă vei birui cu toate muncile tale, oricâte vei aduce asupra mea. Căci nu mă tem de dânsele deloc, fiind întărit cu cuvintele Stăpânului meu, care a zis: Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, căci sufletul nu pot să-l ucidă. Că după ucidere iarăşi mă va învia în ziua cea înfricoşată a dreptei Sale judecăţi".

Mucenicul Mercurie nevoindu-se, a ruşinat pe vicleanul şi s-a arătat tare purtător de cunună al lui Hristos. Pentru aceasta acum s-a împreunat cu cetele cele cereşti, după vrednicie, împărtăşindu-se de slava neschimbată. Pentru aceea cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea lui.

Apropiatu-te-ai de Stăpânul tău, cu patimile mărturisirii celei dumnezeieşti, gânditorule de Dumnezeu şi de la Dânsul ai luat cununi luminate, mărite, ca un nebiruit.

Nevoindu-te mărite, împotriva păcatului până la sânge, te-ai arătat purtător de biruinţă şi te-ai învrednicit slavei celei de sus.

Omorâtu-s-a şarpele cel cu multe închipuiri şi se calcă de picioarele cele frumoase, ale pătimitorului şi viteazului ostaş. Că cu porniri de bună voie a mers spre munci şi spre chinuri şi către moarte plin de strălucire.

Toată voirea inimii deplin o ai adus Stăpânului, fericite şi răbdând pentru el chinuri, te-ai încununat de dânsul ca un biruitor. Şi acum împreună cu toţi mucenicii stai înaintea Lui în ceruri.

(din Canonul Sfântului mucenic Mercurie din Minei)

Vieţile Sfinţilor - Sfântul mare mucenic Mercurie

Icoană din colecţia Sf. Mănăstiri Sireţi

Decie şi Valerian, păgânii împăraţi ai Romei, chemând pe toţi domnii şi boierii lor, s-au sfătuit pentru întinderea şi înmulţirea cinstirii zeilor lor şi pentru pierzarea şi risipirea sfintei credinţe creştineşti. Şi toţi, cu un gând, s-au învoit la acel sfat fărădelege şi au dat o poruncă în capitala Romei, care era scrisă astfel: *"Împăraţii Romei, biruitorii cei nebiruiţi, pururea cinstiţi, marii credincioşi Decie şi Valerian, împreună cu toţi boierii, dau în ştire că de vreme ce facerile de bine şi darurile zeilor noştri le-am cunoscut şi ne-am îndulcit şi de biruinţele ce ne sunt date nouă de la dânşii asupra vrăjmaşilor noştri; apoi, că tot felul de roade primim de la dânşii cu îndestulare, prin bună prefacere a văzduhurilor şi i-am cunoscut pe ei a fi nouă mari făcători de bine şi de obşte rânduitori pentru cele de folosul nostru.*

Drept aceea cu un sfat împreună glăsuit cu boierii, poruncim ca toată rânduiala poporului, liberi şi robi, ostaşii şi neostaşii, să aducă jertfă zeilor, căzând la dânşii şi cu rugăciune plecându-se. Iar dacă va îndrăzni cineva a călca dumnezeiasca noastră poruncă ce este întărită de noi cu sfat de obşte, pe unul ca acela poruncim ca să-l arunce legat în temniţă, apoi să se omoare prin felurite munci. Şi de se va pocăi, plecându-şi genunchii, de mare cinste se va învrednici de la noi.

Iar de se va împotrivi, apoi după multe munci, să ia pedeapsă de sabie sau să fie aruncat în mare sau să se dea spre mâncare păsărilor şi câinilor; mai vârtos dacă se va afla cineva de credinţa creştinească, acela astfel să fie muncit. Iar

cei ce se vor supune poruncii noastre, mare cinste şi daruri vor moşteni. Fiţi sănătoşi cu bună norocire".

Astfel de poruncă împărătească fiind dată, s-a tulburat toată cetatea Romei, căci se propovăduia acea poruncă fără de Dumnezeu prin toată cetatea şi se trimitea prin toate cetăţile şi împrejurimile lor. În acea vreme s-au sculat barbarii asupra împărăţiei Romei şi pregăteau împăraţii oştile lor ca să iasă la război împotriva barbarilor. Deci au poruncit trupelor de prin toate cetăţile să se adune la Roma. ***Atunci a venit şi trupa în care era ostaş Mercurie şi se chema trupa aceea Martenses din Armenia cea mare, sub stăpânirea voievodului Saturnin.***

Deci, ieşind împăratul Decie la război, a rămas în Roma Valerian şi făcându-se multă vreme război şi măcel mare între barbari şi romani, ***s-a arătat lui Mercurie îngerul Domnului în chip de om mare, îmbrăcat în haine albe, ţinând în mâna sa o sabie, şi a zis către dânsul: "Nu te teme, Mercurie, nici te înfricoşa, căci sunt trimis spre ajutor ţie, ca să te fac biruitor. Deci, primeşte această sabie şi porneşte asupra barbarilor şi, după ce-i vei birui, să nu uiţi pe Domnul Dumnezeul tău!"***

Iar el fiind înspăimântat, i se părea că cel ce i s-a arătat este unul din boierii Romei. Şi luând sabia pe care i-o dăduse, a pornit cu mare iuţeală asupra potrivnicilor, pe care-i tăia ca pe nişte iarbă. Şi trecând prin trupele barbarilor, până la împăratul lor, l-a ucis cu sabia şi împreună cu el mulţime mare de ostaşi viteji, încât i se lipise mâna cu sânge de mânerul sabiei. Şi aşa au fost biruiţi şi izgoniţi barbarii de către romani.

Atunci Decie, văzând vitejia cea mare a lui Mercurie, l-a chemat la sine şi, cinstindu-l cu mari daruri, l-a pus voievod peste toate oştile. Apoi, părându-i-se lui Decie căci cu ajutorul zeilor au biruit pe vrăjmaşi, se veselea foarte şi împărţind oştilor aur mult, a slobozit pe fiecare într-ale lor. Iar ei împreună cu Mercurie mergând la Roma, făceau ospeţe mari prin cetăţi.

Într-o noapte, dormind voievodul Mercurie, a venit la dânsul îngerul, în acelaşi chip precum i se arătase şi mai înainte şi, lovindu-l în coastă, l-a deşteptat. Iar el văzând cele ce i se arătaseră, s-a înfricoşat şi a rămas mut. Apoi îngerul a zis către dânsul: "Mercurie, nu-ţi mai aduci aminte de ceea ce ţi-am zis în război? Vezi, ca să nu uiţi pe Domnul Dumnezeul tău, căci ţi se cade a pătimi pentru El şi a lua cunună de biruinţă împreună cu toţi sfinţii". Îngerul zicând acestea, s-a făcut nevăzut.

Iar el, venindu-şi în sine, a început a mulţumi lui Dumnezeu şi şi-a adus aminte de credinţa creştinească de care auzise de la moşul şi de la tatăl său. ***Căci tatăl său, anume Gordian, care a fost ostaş în aceeaşi trupă în care şi el mai pe***

urmă a fost ostaş, adeseori grăia: "Fericit este cel ce ostăşeşte Împăratului ceresc, că va primi de la El răsplată în împărăţia cea cerească! Căci Acel Împărat a făcut toate numai cu cuvântul şi are să judece viii şi morţii şi să răsplătească fiecăruia după faptele lui".

De aceste cuvinte ale tatălui său aducându-şi aminte Mercurie şi socotind cu mintea arătarea îngerului, s-a umplut de bucurie şi a început a plânge şi a se tângui, zicând: ***"Vai mie, păcătosul, căci fiind ramură de copac verde, m-am uscat, neavând acum rădăcina cunoştinţei de Dumnezeu!"***

Astfel zicând în sine şi tânguindu-se, au venit slugile împărăteşti să-l cheme la împărat la un sfat. Iar Mercurie a spus că este bolnav şi a amânat împăratul sfatul pe altă zi; căci nu voia să se sfătuiască la nimic fără de Mercurie. Aşa de mult îl iubea şi îl cinstea. Iar a doua zi, chemând pe Mercurie cu cinste, s-a sfătuit împreună cu dânsul ceea ce era de folos împărăţiei Romei. Iar după sfat, a zis împăratul către Mercurie: *"Să mergem împreună în capiştea Artemidei ca să-i aducem jertfă".*

Iar sfântul s-a despărţit în taină de împărat şi s-a dus la gazda sa.

Însă unul din boieri l-a clevetit la împăratul, zicând: "Mare împărate, biruitorule nebiruit, alesule de zei a stăpâni împărăţia, binevoieşte cu blândeţe a mă asculta pe mine. Acesta care este cinstit de dreapta împărăţiei voastre şi pe care stăpânia voastră l-a prea mărit, nu vine împreună cu noi în capiştea marei zeiţe ca să aducă jertfă pentru stăpânia voastră".

Iar împăratul l-a întrebat, zicând: *"Şi cine este acela care nu vrea să fie la un gând cu noi, să aducă jertfă cinstitei Artemida?"*

Răspuns-a boierul: "Sfetnicul Mercurie, pe care l-a mărit bunătatea împărăţiei voastre. Acela se leapădă şi nu vrea să se închine zeilor noştri".

Iar împăratul a zis: *"Oare nu bârfiţi asupra lui din oarecare zavistie? Deci nu vă voi asculta pe voi de nu-l voi ispiti singur şi voi cunoaşte adevărul cu dinadinsul. De nu va fi aşa precum ziceţi voi, apoi tare veţi fi pedepsiţi pentru clevetirea voastră. Iar de se va afla adevărul, veţi fi vrednici de cinste de la noi, ca nişte credincioşi zeilor şi împărăţiei noastre".*

Acestea zicând împăratul, îndată a trimis să cheme cu cinste pe Mercurie şi, venind el, a zis către dânsul Decie: *"Oare nu te-am cinstit eu pe tine, punându-te voievod peste toţi domnii mei? Căci cu ajutorul zeilor ai biruit pe potrivnici! Dar tu pentru ce te arăţi nemulţumitor pentru o facere de bine ca aceasta, pe care ţi-am făcut-o ţie? De ce treci cu vederea stăpânirea şi porunca mea,*

nedând zeilor noştri cinstea ce se cuvine, precum am auzit de la oarecare credincioşi de-ai noştri?"

Iar ostaşul cel viteaz al lui Hristos, după cuvântul Apostolului, dezbrăcându-se de omul cel vechi şi, prin Sfântul Botez, îmbrăcându-se în cel nou, zidit după chipul lui Dumnezeu, a răspuns cu îndrăzneală, zicând: ***"Cinstea ta să fie cu tine, căci eu n-am biruit pe vrăjmaşi cu ajutorul neputincioşilor voştri zei, ci cu puterea lui Hristos, Dumnezeul meu. Ia de la mine ceea ce mi-ai dat, căci eu gol am ieşit din pântecele maicii mele, şi gol mă voi duce".***

Acestea zicând, a descins brâul cel ostăşesc, a dezbrăcat haina cea de boierie şi le-a aruncat înaintea picioarelor împăratului, zicând cu glas mare: ***"Auziţi toţi că sunt creştin!"***

Atunci Decie a rămas uimit şi căuta la sfântul tăcând şi se mira de cuvântul lui cel cu îndrăzneală şi încă se minuna de frumuseţea trupului lui. Căci sfântul era înalt cu statul şi rumen la faţă, arătând cu chipul bărbăţia ce era într-însul. Apoi a poruncit împăratul să-l pună în temniţă, zicând: *"Acest om n-a priceput cinstea sa. Deci, când va cunoaşte ocara şi defăimarea, atunci mi se pare că se va întoarce la gândul cel bun".*

Iar sfântul, fiind dus în temniţă, mulţumea şi lăuda pe Dumnezeu. ***Dar noaptea iarăşi i s-a arătat îngerul Domnului, zicând: "Îndrăzneşte, Mecurie şi nu te teme! Crede în Domnul pe Care L-ai mărturisit şi Acela te va izbăvi de tot necazul!"*** Prin acea arătare a îngerului, iarăşi s-a întărit Mercurie.

A doua zi a şezut împăratul Decie în divan şi, punând înaintea sa pe Sfântul Mercurie, a zis către dânsul: *"Acest fel de cinste ţi se cuvine pentru nebunia ta, ca să stai ca un osândit la judecată".*

Sfântul a răspuns: "Cu adevărat, acest fel de cinste mi se cuvine pentru Domnul meu! Tu ai luat de la mine cele ce degrabă pier, iar eu voi primi de la El pe cele ce rămân în veci".

Împăratul a zis: *"Spune nouă neamul tău şi patria".*

Sfântul a răspuns: ***"Dacă vrei să ştii neamul meu şi patria, îţi voi spune; pe tatăl meu l-a chemat Gordian, de neam scit şi a ostăşit în oastea martionilor; iar patria mea, către care merg cu sârguinţă, este Ierusalimul cel de sus, care este cetatea Împăratului Celui ceresc".***

Împăratul a zis: *"Dar pentru ce nu faci voia noastră şi nu împlineşti porunca ce este dată de noi tuturor oamenilor? Pentru ce nu te închini zeilor, ca să primeşti*

dregătoria ta cea dintâi? Ori voieşti a muri în munci? Răspunde-mi degrab, căci pentru aceasta eşti chemat".

Sfântul Mercurie a răspuns: "Eu pentru aceasta am venit ca să te biruiesc pe tine şi pe tatăl tău diavolul, aflător al tuturor răutăţilor şi să primesc cunună de biruinţă de la puitorul de nevoinţe Iisus Hristos, Domnul meu. Deci împlineşte asupra mea ceea ce gândeşti, pentru că am platoşă şi pavăză prin care voi birui toate muncile ce le vei pune asupra mea".

Atunci împăratul, umplându-se de mânie, a zis: *"De vreme ce zici că ai pavăza şi platoşa credinţei, poruncesc ca să te spânzure gol între patru furci".*

Şi aceasta făcându-se, a zis muncitorul: "Unde sunt acum armele războiului tău?"

Iar Sfântul, căutând spre cer, a zis: ***"Doamne, Iisuse Hristoase, ajută robului Tău!"***

Apoi împăratul a poruncit să aducă săbii şi cuţite ascuţite şi să taie trupul sfântului, iar pe pământ sub dânsul să aştearnă foc, pentru ca, deasupra fiind tăiat cu cuţitele şi dedesubt ars cu focul, să pătimească cumplit. Şi acestea făcându-se, curgea sângele din trupul lui ca izvorul încât şi focul se stingea de sângele lui; iar sfântul toate acestea le răbda cu vitejie.

După acestea tiranul a poruncit să-l dezlege ca să nu moară degrabă şi să-l închidă într-o casă. Luându-l slujitorii l-au dus, căci el nu putea singur să meargă, abia fiind viu, şi l-au aruncat în acea casă, crezând că îndată va muri. Deci sfântul zăcea ca un mort, abia suflând din cauza rănilor celor cumplite. ***Dar făcându-se noapte, a venit îngerul Domnului către dânsul şi a zis: "Pace ţie, bunule pătimitor!" şi l-a tămăduit pe el de răni.*** Iar sfântul simţind în sine putere, s-a sculat sănătos şi a mulţumit lui Dumnezeu, Celui ce l-a cercetat prin îngerul Său.

A doua zi, împăratul a poruncit să aducă pe sfântul înaintea sa. Şi mergând ostaşii la dânsul, l-au aflat sănătos şi l-au dus la împărat. Văzându-l împăratul că este sănătos, a zis: *"Pe cel care l-a dus ieri de la noi ca pe un mort, acum umblă singur de sine ca şi cum n-ar fi avut nici o rană!"* Deci a poruncit ostaşilor să-i caute rănile. Iar ei, căutând trupul mucenicului, au zis către împăratul: "Aşa să fie întregimea stăpânirii tale, precum are Mercurie trupul său, cu totul întreg şi fără prihană, ca şi cum nu s-ar fi atins de dânsul nici o muncă".

Împăratul a zis: *"Acum el va zice că Hristos l-a vindecat. Oare n-aţi adus voi vreun doctor la dânsul în strajă?"*

Iar ei au răspuns: "Ne jurăm pe stăpânirea voastră care îndreptează toată lumea, că nimeni nu l-a căutat; apoi nouă ni s-a părut că îndată va muri, iar cum s-a vindecat şi acum stă sănătos, nu ştim".

Iar împăratul a zis: *"Socotiţi căci cu farmecele creştineşti cel ce se părea ieri a fi mort, este astăzi sănătos?"* Şi a zis cu mânie către sfântul: *"Cine te-a tămăduit? Spune-ne nouă adevărul, căci mi se pare că nu fără vrăjitorie te-ai tămăduit".*

Sfântul a răspuns: ***"Chiar fără voia ta ai spus adevărul, căci Domnul nostru Iisus Hristos, doctorul Cel adevărat al sufletelor şi al trupurilor, Acela m-a tămăduit pe mine, Care pe toţi vrăjitorii şi fermecătorii împreună cu cei ce se închină idolilor, legându-i cu legături nedezlegate, îi va da focului gheenei, pentru că n-au cunoscut pe adevăratul Dumnezeu, Ziditorul lor".***

Împăratul a zis: *"Iarăşi voi umplea trupul tău cu răni şi voi vedea de te va vindeca Hristos pe Care Îl mărturiseşti".*

Sfântul a răspuns: ***"Cred Domnului meu Iisus Hristos că nu mă vei birui cu toate muncile tale, oricâte vei aduce asupra mea. Căci nu mă tem de dânsele deloc, fiind întărit cu cuvintele Stăpânului meu, Care a zis: Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, căci sufletul nu pot să-l ucidă. Că după ucidere iarăşi mă va învia în ziua cea înfricoşată a dreptei Sale judecăţi".***

Atunci a poruncit împăratul să-l muncească iarăşi cu foc şi cu bătăi.

Sfântul fiind bătut şi ars cu foc, ieşea bună mireasmă din trupul lui cel ars. Iar mucenicul răbda cu atâta vitejie, încât n-a strigat, n-a suspinat, nici n-a oftat, aşa că se mirau toţi de răbdarea lui.

Apoi împăratul a zis către dânsul în batjocură: *"Unde este acum doctorul tău, ca să vină aici să te tămăduiască? Căci ai zis că şi după moarte poate să te ridice".*

Sfântul Mercurie a răspuns: ***"Fă ce voieşti, stăpânire ai peste trupul meu, iar peste suflet are Dumnezeu; căci chiar dacă-mi vei pierde trupul meu, însă sufletul va rămâne nestricat în veci".***

Deci împăratul a poruncit să-l spânzure cu capul în jos şi să-i lege o piatră mare de grumaji, ca fiind sugrumat de greutatea pietrei, să moară. ***Iar mucenicul fiind întărit cu darul lui Dumnezeu, a rămas multă vreme viu în acea muncă.*** Apoi, dezlegând piatra, a poruncit să-l bată cu bice, care aveau capetele ferecate cu aramă. Şi îndată a fost bătut fără cruţare, încât şi pământul s-a înroşit de

sângele lui. Însă el, ca un diamant tare, răbda cu bărbăţie, zicând: ***"Îţi mulţumesc, Doamne, că m-ai învrednicit a pătimi pentru numele Tău!"***

Văzând împăratul pe mucenic că nu se pleacă nicidecum spre voia lui, şi acum nemaiavând vreme să-l muncească mai mult, pentru că se sârguia degrab a merge la Roma, a dat asupra lui porunca cea din urmă, astfel: *"Mercurie, care a socotit drept nimic zeii noştri şi a defăimat cinstita poruncă a blândeţei noastre, porunceşte stăpânirea noastră să-l ducă în ţara Capadochiei şi acolo să-i taie capul spre învăţătura multora. Căci cel ce se împotriveşte împăratului, după multe munci, se pedepseşte cu sabie".*

Deci ostaşii, luând pe sfântul, l-au pus pe un dobitoc şi l-au legat, căci era trupul lui foarte slăbit de multe munci şi l-au dus în Capadochia.

Ajungând el în Cezareea, Domnul S-a arătat sfântului şi i-a zis: "Mercurie, vino la Mine şi te odihneşte! Alergarea ai săvârşit şi credinţa ai păzit, deci primeşte cununa nevoinţei tale, căci aici se cade a te sfârşi".

Iar Mucenicul, întărindu-se prin acea vedenie a Mântuitorului şi dorind ca mai degrabă să se dezlege de trup şi să viețuiască în Hristos, a zis către ostaşii care erau împreună cu dânsul: ***"Faceţi ceea ce vi s-a poruncit şi nu amânaţi porunca mai mult; iar Domnul, Care cheamă pe toţi spre pocăinţă, să vă dea darul Său; căci fiind bogat în milă, dă darurile Sale cu îndestulare celor ce vin la Dânsul!"***

Zicând acestea, ostaşii i-au tăiat capul în bună mărturisire a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în a douăzeci şi cincea zi a lunii noiembrie.

The martyrdom of St. Mercurius the Great Martyr

Iar a doua zi după tăierea sfântului, s-a aflat trupul lui alb ca zăpada şi ieşea dintr-însul bună mireasmă de mir de mult preţ şi tămâie. Pentru o minune ca aceea, mulţi au crezut în Hristos. Apoi sfântul trup a fost pus cu cinste la loc însemnat care dădea multe tămăduiri celor bolnavi.

Pe acest sfânt ostaş şi mare mucenic Mercurie, care acum se bucură cu sufletul în cer, l-a orânduit Doamna, Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu, la o minunată slujbă ostăşească precum aceasta: Când se ruga Sfântul Vasile cel mare înaintea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu - lângă care era icoana Sfântului marelui mucenic Mercurie, cu suliţa ca un ostaş - ca răucredinciosul împărat Iulian paravatul, mare prigonitor şi pierzător al dreptcredincioşilor creştini, să nu se mai întoarcă de la războiul cu perşii, spre pierderea credinţei creştineşti. Atunci a văzut că s-a făcut nevăzută, după puţin timp, icoana Sfântului Mercurie, care era lângă cea a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; apoi, după aceea, s-a arătat cu suliţa sângerată.

Chiar în acelaşi timp, în depărtatul război, Iulian a fost însuliţat de un ostaş necunoscut, care, îndată ce l-a însuliţat, s-a făcut nevăzut. Iar ticălosul

Iulian, luând sânge din rana sa a aruncat în sus către cer şi, grăind hule asupra lui Hristos, a zis: "Ai biruit Galileene!"

Această minune s-a adeverit atunci, că însăşi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, pentru rugăciunea Sfântului Vasile cel mare, a trimis pe acest plăcut al lui Dumnezeu şi al ei, pe Sfântul purtătorul de biruinţă marele mucenic Mercurie, din biserica cea care prăznuieşte către biserica cea care avea război, spre pedeapsa împotrivitorului lui Dumnezeu, Iulian paravatul şi spre apărarea sfintei credinţe şi a dreptcredincioşilor creştini.

Cu a cărui sfântă folosire şi apărare să ne fie şi nouă spre ajutor, ca să fim păziţi de vrăjmaşii cei potrivnici lui Dumnezeu şi să fie biruiţi cu ajutorul lui, ca împreună cu dânsul să slăvim pe Dumnezeu şi pe Maica Sa în vecii vecilor.

Amin.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului marelui mucenic Mercurie

Tot în această zi (25 noiembrie), pomenirea Sfântului marelui mucenic Mercurie.

Acesta a trăit pe vremea împăraţilor Deciu şi Valerian în anii 255 şi se trăgea după neam din Răsărit, fiind fiu al unui oarecare scit ce se numea Gardian.

Fiindcă odată a biruit pe barbari, căci se arătase înaintea lui îngerul Domnului şi a insuflat în inima lui îndrăzneală şi bărbăţie, pentru aceasta a fost ridicat la vrednicia de arhistrateg, adică general ori voievod.

Dar pentru mărturisirea lui Hristos a stat înaintea lui Deciu şi, fiind legat de patru pari, i-au crestat trupul cu cuţitele şi l-au chinuit în nenumărate chipuri. Iar în cele din urmă a fost adus la Cezareea Capadociei unde i-au tăiat capul. Şi aşa a luat pururea pomenitul cununa muceniciei.

Deci era sfântul, când a mărturisit pe Hristos, de douăzeci şi cinci de ani. Voinic la trup, frumos la faţă, galben la păr, care îl împodobea şi firească rumeneală având, care strălucea pe obrazul lui.

Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Odovania praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului; Sfânta mare muceniţă Ecaterina; Sfântul mare mucenic Mercurie

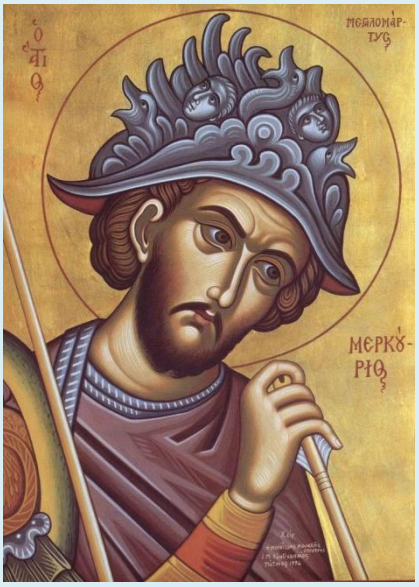

1. Sfânta Ecaterina s-a născut pe vremea împăratului Maximian (286-305) în Alexandria Egiptului, într-o familie de neam ales, tatăl ei, Constans, fiind cârmuitor al cetăţii. Deşteaptă, frumoasă, crescută în belşug, Sfânta Ecaterina a dobândit cunoştinţe rare şi multă învăţătură, ajungând, de foarte tânără, printre cei mai de seamă înţelepţi ai vremii sale.

A cunoscut, astfel, scrierile lui Virgiliu, Esculap şi Hipocrate, ale lui Aristotel şi Platon şi ale altor înţelepţi asemenea lor, a cunoscut tot meşteşugul marilor oratori şi grăia în multe limbi străine.

Mulţi o ceruseră în căsătorie. Rudele ei o sfătuiau cu stăruinţă să se căsătorească, pentru a nu fi înstrăinată avuţia tatălui ei. Văzând stăruinţele tuturor, Ecaterina le-a cerut să-i găsească un tânăr care să fie neasemănat în rang, bogăţie, înţelepciune şi frumuseţe. Rudele s-au gândit mai întâi la fiul împăratului Romei şi la alţi pretendenţi de viţă împărătească, ale căror ranguri şi avuţii erau superioare celor ale Ecaterinei; dar, din nefericire, tinerii aceia lăsau mult de dorit în privinţa purtării, a frumuseţii şi a ştiinţei.

Mama Ecaterinei, care era creştină în ascuns, a mers atunci în afara cetăţii, la un părinte duhovnicesc, un bătrân sporit şi plin de har, pentru a-i cere povaţă şi îndrumare, luând-o cu ea şi pe Ecaterina. Aflând de dorinţa Ecaterinei de a-şi găsi un soţ pe măsura ei, bătrânul a asigurat-o că el cunoştea un Tânăr cu adevărat mai presus de toţi în privinţa însuşirilor pomenite de ea şi în nenumărate altele.

Bătrânul i-a dat Ecaterinei o icoană care o înfățișa pe Maica Domnului ținând în brațe Pruncul Cel dumnezeiesc și a sfătuit-o să se roage ei, cu toată smerenia, să-i ceară să i-L arate pe Fiul ei. A încredințat-o că dacă i se va ruga cu credință, ea o va asculta și-i va împlini cererea. Ecaterina a luat cu sine sfânta icoană și s-a întors acasă.

A făcut așa cum o îndemnase Bătrânul - s-a închis în camera ei și s-a rugat îndelung Maicii Domnului, până când, ostenită fiind, a ațipit. Deodată, i-a apărut în față Împărăteasa îngerilor, așa cum era în icoană, ținându-L în brațe pe Pruncul dumnezeiesc, Care strălucea mai puternic decât soarele, dar Care, din păcate, nu voia să o privească.

De trei ori a dorit tânăra să-L vadă, iar El și-a întors fața de la ea, spunând: Să meargă din nou la bătrânul care i-a dat icoana și să facă tot ce îi va porunci el. Numai așa va avea parte de folos și bucurie. Cum s-au ivit zorile, Ecaterina a alergat la chilia bătrânului la care fusese în ajun. I-a căzut la picioare și, cu lacrimi, i-a istorisit vedenia și l-a rugat să o îndrume și să-i spună ce trebuia să facă pentru a se învrednici de dragostea cerescului Tânăr.

Bătrânul a început să-i dezvăluie tainele adevăratei credințe, de la facerea lumii și a omului și până la Înălțarea la cer a Domnului. Pentru că avea o minte foarte ascuțită, Ecaterina a izbutit să priceapă, într-un timp scurt, toate învățăturile credinței. A crezut din inimă în adevărul lui Hristos și a primit botezul. După botez Sfânta L-a văzut iarăşi pe Hristos în vedenie, dar de data aceasta Şi-a întors faţa spre ea şi i-a dat un inel, ca semn că va trebui să rămână statornică în iubirea de Dumnezeu.

Astfel, sfânta a ajuns o luminată creştină, cunoscând Sfânta Scriptură şi străduindu-se să vieţuiască după poruncile Domnului Hristos, pe care Îl iubea din toată inima, socotindu-L Mirele sufletului ei.

Atunci a sosit în Alexandria Egiptului împăratul Maximin Daia (305-313), care a adus jertfe nenumărate idolilor şi a poruncit prigonirea creştinilor. Povăţuită fiind de Duhul Sfânt, fecioara Ecaterina a mers la împărat şi l-a mustrat pentru nedreapta chinuire a celor nevinovaţi. Împăratul a rămas uimit de frumuseţea, de vorbirea şi de îndrăzneala ei şi, temându-se că va fi biruit în cuvânt, a chemat o mare adunare de filosofi păgâni care trebuia să-i dovedească sfintei netemeinicia crezului ei.

Atunci sfânta a înfruntat cu înţelepte cuvinte adunarea filosofilor, dovedind în faţa poporului deşertăciunea zeilor. Astfel ea, ruşinându-i pe toţi, prin cunoştinţele ei şi prin buna grăire, i-a înduplecat pe cei de faţă, în număr de 150, să creadă în Hristos, încât, stăruind ei în mărturisirea credinţei, au fost arşi în

foc din porunca împăratului. Apoi sfânta a fost supusă la bătăi grele şi la sângeroase chinuri, din care a ieşit nevătămată.

Prin cuvintele ei şi prin mărturia răbdării până la sânge ea a adus la credinţa creştină şi pe soţia împăratului Maximin, precum şi pe generalul său, Porfirie, împreună cu 200 de ostaşi, care au pătimit la rândul lor pentru Hristos. În cele din urmă, scăpând prin minune de învârtirea cea ucigătoare a roţii, sfânta a fost osândită să i se taie capul şi aşa a primit cununa mărturisirii.

Sfintele ei moaşte se află astăzi la mănăstirea ce-i poartă numele, pe muntele Sinai, dar părţi din ele au ajuns şi în ţara noastră, în mai multe sfinte locaşuri.

Pentru rugăciunile Sfintei mari muceniţe Ecaterina prea înţeleapta, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

2. Sfântul mare mucenic Mercurie - A trăit în timpul împăraților Deciu (249-251) și Valerian (251-260), când aceștia porniseră persecuțiile împotriva creștinilor. Mercurie făcea parte din legiunea Martenses (adică a zeului Marte), sub con-ducerea generalului Saturnin din Armenia Mare.

În acea vreme, imperiul era încercat de năvălirile barbarilor. Însuși împăratul Deciu venise pe câmpul de luptă în fruntea legiunilor. Mercurie s-a remarcat în acele lupte prin faptele sale de vitejie, încât împăratul Deciu l-a chemat și i-a oferit daruri multe, avansându-l chiar general. La câteva zile după aceea, împăratul Deciu l-a pus să jertfească zeilor drept mulțumire.

Atunci, Mercurie a răspuns: „Nu cu ajutorul zeilor neputincioși am câștigat biruința, ci cu al lui Hristos, Dumnezeul meu”. În urma acestei mărturisiri, Mercurie a fost supus supliciilor și în cele din urmă a suferit moarte martirică, fiind în vârsta de 25 de ani.

Proloagele din 25 noiembrie

Luna noiembrie în 25 de zile: pomenirea Sfintei muceniţe Ecaterina (†305)

Această sfântă a trăit pe vremea lui Maximian, cel ce domnea împreună cu Diocleţian. S-a născut în Alexandria, fiind fiică de neam împărătesc. Deşteaptă, frumoasă, crescută în belşug, Sfânta Ecaterina a dobândit cunoştinţe rare şi multă învăţătură, ajungând, foarte de tânară, printre cei mai de seamă înţelepţi ai vremii sale. A cunoscut, astfel, scrierile lui Virgiliu, Esculap şi Hipocrate, ale lui Aristotel şi Platon şi ale altor înţelepţi asemenea lor, a cunoscut tot meşteşugul marilor cuvântători şi grăia în multe limbi străine.

Dar osebit de toate aceste învăţături, sfânta era şi o luminată creştină, cunoscând Sfânta Scriptură şi străduindu-se să vieţuiască dupa poruncile Domnului Hristos, pe care Îl iubea ca o logodnică, socotindu-L Mirele sufletului său.

În zilele prigoanei pornite împotriva creştinilor de împăratul Diocleţian, sosind Maximian în Alexandria Egiptului, a fost prinsă şi Sfânta Ecaterina pentru mărtu-risirea ei cea în Hristos. Deci, a fost pusă la bătăi grele şi la sângeroase chinuri, din care a ieşit nevătămată. Asemenea între alte pedepse, sfânta a fost silită de Maximian să se înfrunte cu o adunare de filosofi păgâni, ca să dovedească în faţa poporului, deşertăciunea zeilor. Iar ea, ruşinându-i pe toţi, cu înţelepciunea şi cu buna grăire, i-a înduplecat pe cei o sută cincizeci de învăţaţi

să creadă în Hristos, încât, stăruind ei în mărturisirea credinţei, au fost arşi în foc. În cele din urmă, scăpând ea ca prin minune de învârtirea cea ucigătoare a roatei, a fost osândită să i se taie capul şi aşa a luat cununa mărturisirii. Trupul ei se află la mănăstirea Sfânta Ecaterina, de pe muntele Sinai.

Întru această zi, pomenirea Sfântului mare mucenic Mercurie

Acesta a fost pe vremea împăraţilor Decius (250-253) şi Valerian (253-260), trăgându-se cu neamul din părţile răsăritului. Era fiu al unui scit, ce se numea Gordian şi făcea parte din ceata vitejilor, ce se numea a Martionilor.

Odată, arătându-i-se înainte îngerul Domnului, acesta i-a insuflat în inimă atâta îndrăzneală şi vitejie, încât Mercurie a izbutit o mare faptă de biruinţă împotriva barbarilor. Pentru aceasta, a fost ridicat de împăratul Decius la vrednicia de general şi l-a făcut sfetnic apropiat al său.

Deci, după război, l-a poftit împăratul pe Mercurie să aducă împreună jertfă de mulţumire Artemidei. Dar, pentru mărturisirea lui Hristos în faţa lui Decius, sfântul a fost legat de patru stâlpi şi i-au tăiat trupul cu cuţitele. După aceea, l-au întins deasupra unui foc, pe care l-a stins cu pâraiele sângelui său. L-au bătut apoi şi l-au spânzurat cu capul în jos, legându-i o piatră grea de grumaji. L-au bătut iarăşi cu bice de şreang arămite. Şi rămânând nevătămat, a fost dus la Cezareea Capa-dochiei, unde i s-a tăiat capul. Şi aşa a luat cununa muceniciei.

Şi avea Sfântul Mercurie, când a mărturisit pe Hristos, douăzeci şi cinci de ani, fiind mare la trup, frumos la faţă, cu părul auriu, pe care îl împodobea o firească rumeneală ce strălucea pe faţa sa.

Întru această zi, pilda Sfântului Varlaam, despre eretici şi închinători la idoli

A fost un oarecare om bogat, având turme multe de oi, pe lângă care a pus păstori buni, ca să le pască pe ele. Şi erau acolo dumbrăvi multe, în care păşteau acele turme de oi. Şi în aceleaşi dumbrăvi erau şi multe turme de capre sălbatice, dintre care unele erau bătrâne, iar altele tinere. Deci, văzând oile acelea, caprele s-au amestecat cu ele şi au început a paşte împreună şi umblau la păşune în acelaşi loc.

Şi acestea văzând, păstorii s-au ostenit mult cu caprele acelea şi au început a le primi în staul şi le-au făcut pe ele ca pe nişte oi şi au zis: "De acum caprele acestea nu se vor mai despărţi de oi" şi nu s-au mai îngrijit de ele.
Deci, unele dintre aceste capre, după puţine zile, iar altele după multe zile, se duceau la vechile lor turme, întru care se născuseră. Şi, odată ieşind din staul nu se mai întorceau de la turmele lor, la oile cele blânde.

Iar tâlcuirea aceasta este: Omul este Hristos, oile, creştinii. Păstorii sunt episcopii şi preoţii, iar dumbrăvile toată lumea. Turmele de capre sunt ereticii şi închinătorii la idoli, dintre care unii vin la dreapta credinţă, dar, după Botez, încep iarăşi a se aduna cu cei de la care au venit, apoi se întorc la credinţa lor cea dintâi, pentru că episcopii şi preoţii nu-i păstoresc bine pe dânşii. Că pe cei ce vin, dintre eretici şi dintre închinătorii la idoli, către dreapta credinţă creştinească, se cade mai întâi a-i cerceta pe dânşii, de păzesc sfânta rânduială a Bisericii, cea pentru dânşii şi aşa să se lipească ei, cu toată inima, de adevărata credinţă a lui Hristos. Încă se cade a-i învăţa în toate zilele, ca, nu numai să nu se întoarcă la a lor veche credinţă, ci şi pentru a se îngriji de mântuirea lor. Că datori sunt episcopii şi preoţii ca unii ce sunt păstori şi învăţători, să se îngrijească de mântuirea a toată lumea şi fără de lenevire să înveţe.

Întru această zi, cuvânt despre un călugăr vorbit de rău la Ioan milostivul

Avea fericitul Ioan, mai mult decât altele, multă grijă să nu osândească pe nimeni, pentru orice fel de greşeală şi, mai ales, pe călugări, de vreme ce a greşit o dată cu unul din aceştia şi de atunci niciodată nu osândea pe călugări în grabă, căci i se întâmplase lui, într-adevăr, un lucru ca acesta: Un călugăr tânăr umbla de câteva zile prin Alexandria, având împreună cu sine o fecioară tânără şi foarte frumoasă. Acest lucru văzându-l, unii s-au tulburat, socotind că, pentru păcat o poartă cu sine şi au înştiinţat pe Sfântul Ioan milostivul. Iar el a poruncit să-i prindă pe amândoi şi să-i închidă deosebit în temniţă.

Deci, în noaptea următoare, s-a arătat călugărul acela în vis patriarhului, arătându-i lui spatele său plin de răni şi a zis către dânsul: "Oare plăcută îţi este ţie aceasta, stăpâne? Au aşa ai învăţat de la apostoli a paşte turma lui Hristos? Cu sila, nu cu voia? Să mă crezi că te-ai înşelat". Acestea zicând, s-a dus de la dânsul.

Iar patriarhul, deşteptându-se din somn, gândea la ceea ce văzuse şi, cunoscându-şi greşeala sa, şedea pe pat necăjindu-se şi întristându-se. Şi, făcându-se ziuă, a poruncit să-l aducă pe monahul acela, vrând a-l vedea pe el, de este asemenea celui ce i s-a arătat în vedenie. Şi a venit monahul cu mare greutate, că nu putea să se mişte de mulţimea rănilor. Şi, când l-a văzut pe el, patriarhul a rămas o vreme ca un mort, neputând rosti un cuvânt.

Iar, după o vreme, venindu-şi în sine, l-a rugat pe monah să-şi dezbrace haina sa şi să-i arate lui spatele, ca să vadă de este atât de rănit, precum îl văzuse pe el în vis. Şi, plecându-se rugăminţii, monahul a început a se dezbrăca de haina sa. Şi, din întâmplare, dezbrăcându-se el, i s-au descoperit părţile trupului său cele ascunse şi l-au văzut toţi că este famen, dar de vreme ce era tânăr, nimeni nu-l cunoştea pe el.

Şi, văzând trupul lui zdrobit de răni, patriarhului i-a părut foarte rău de aceasta şi, trimiţând după cei ce-l pârâseră pe monah, i-a despărţit pe ei de biserică vreme de trei ani.

Iar de la monah îşi cerea iertare, zicând: "Iartă-mă, frate, de vreme ce din neştiinţă am făcut aceasta; am greşit lui Dumnezeu şi ţie. Însă, nu ţi se cădea nici ţie, aşa, fără grijă, a umbla cu fecioara prin cetate, ca să nu sminteşti pe mireni, fiindcă porţi chip monahicesc".

Atunci a început a grăi monahul, cu multă smerenie: "Să mă crezi pe mine stăpâne, că nu mint, ci adevărul spun ţie. Mai înainte de această vreme, fiind eu în Gaza şi mergând să mă închin la mormântul Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan, m-a întâmpinat către seară această fecioară şi, căzând la picioarele mele, m-a rugat pe mine cu lacrimi, ca să nu o opresc pe dânsa a merge împreună cu mine.

Iar eu, lepădându-mă de ea, am fugit; dar ea, mergând în urma mea, zicea: "Juru-te pe tine cu Dumnezeul lui Avraam, care a venit să mântuiască pe cei păcătoşi şi va judeca viii şi morţii, nu mă lăsa pe mine".

Acestea auzind, am zis către dânsa: "Pentru ce mă juri pe mine aşa, fecioară?"

Iar ea tânguindu-se, mi-a răspuns: "Eu sunt păgână şi doresc să las credinţa mea părintească şi să fiu creştină. Deci, rogu-te pe tine, părinte, nu mă lăsa pe mine, ci mântuieşte sufletul cel ce voieşte a crede în Hristos."

Acestea auzind, m-am temut de judecata lui Dumnezeu şi, luând-o pe dânsa, am învăţat-o sfânta credinţă. Şi, venind la mormântul sfinţilor mucenici, am botezat-o pe ea în biserică şi umblu cu dânsa, întru curăţia inimii, până când o voi duce într-o mânăstire de fecioare".

Iar patriarhul auzind acestea, a oftat şi a zis: "Câţi robi ai Săi ascunşi are Dumnezeu, iar noi, păcătoşii, nu-i ştim".

Şi a spus înaintea tuturor vedenia ce văzuse despre monah noaptea în vis. Şi, luând o sută de galbeni, voia să-i dea monahului aceluia.

Iar el n-a vrut să ia nici unul, zicând: "Monahul care crede că Dumnezeu are purtare de grijă pentru dânsul, aceluia nu-i trebuie aur. Iar cel ce iubeşte aurul, acela nu crede că este Dumnezeu". Acestea zicând, s-a închinat patriarhului şi s-a dus.

De atunci, fericitul Ioan a început şi mai mult a cinsti pe călugări şi pe cei buni, dar şi pe cei ce păreau a fi răi şi a ridicat o mânăstire, spre odihna monahilor celor străini şi se păzea pe sine de osândire.

Şi, ca un păstor bun, îşi învăţa oile sale să nu îndrăznească a osândi pe nimeni, chiar de ar şti greşeala cuiva, ci să-şi vadă fiecare ale sale păcate, iar nu pe cele străine.

Dumnezeului nostru, slavă acum şi pururea şi în vecii vecilor ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Mercurie (24 noiembrie)

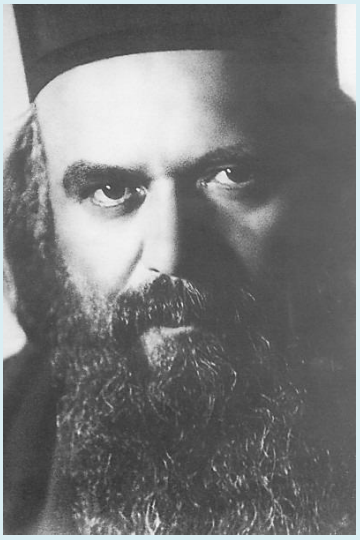

În armata împăratului Decius care a bătut la un moment dat război cu barbarii s-a aflat şi un comandant al regimentului armean numit şi al martenesienilor. Acest comandant a fost Sfântul Mercurie.

În timpul bătăliei, la el a venit un înger al Domnului, a pus o spadă în mâinile lui şi i-a zis că îi va birui pe inamici. Cu adevărat, în acea bătălie Mercurie s-a arătat de o vitejie fără seamăn, secerându-şi duşmanii ca pe nişte spice. În urma acestei răsunătoare biruinţe împăratul Decius 1-a făcut pe Mercurie comandantul suprem al armatei sale şi pentru aceasta oameni invidioşi i-au zis împăratului că Mercurie este creştin în taină.

Mercurie însă nu s-a temut deloc fiind confruntat cu împăratul, ci a mărturisit pe faţă şi liber faptul că este creştin. De aceea el a fost torturat bestial multă vreme; el a fost tăiat în fâşii cu cuţitul şi ars apoi de viu.

Dar îngerul lui Dumnezeu a pogorât la el în temniţă şi 1-a vindecat desăvârşit.

La urmă împăratul a poruncit ca Mercurie să fie decapitat în Capadocia. La execuţie, trupul lui s-a făcut brusc alb ca zăpada, iar din el a ieşit o mireasmă minunată, ca de tămâie.

Sfintele lui moaşte făcătoare de minuni au vindecat mulţime de bolnavi. Acest slăvit oştean al lui Hristos a luat mucenicia pentru Sfânta Credinţă cam între anii 251 şi 259 după întrupare, strămutându-se la locaşurile cele fericite ale Împărăţiei Domnului Hristos, Dumnezeul nostru.

Minunea Sfântului marelui mucenic Mercurie

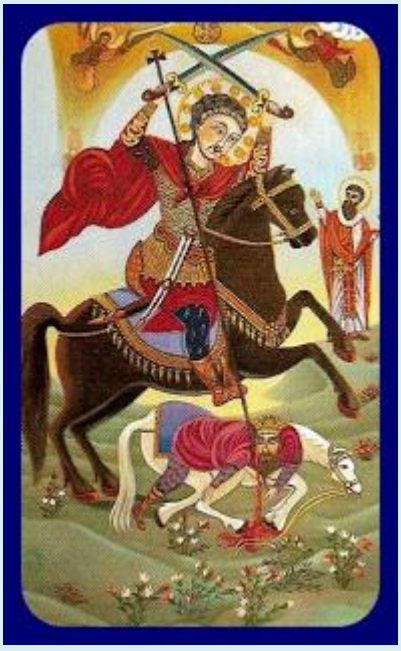

În Cairo se află biserica Sfântului Mercurie, cu moaştele acestui mucenic scit din primele veacuri creştine şi o icoană în care este reprezentată o minune foarte cunoscută.

Împăratul Iulian apostatul, coleg de facultate cu Sfântul Vasile cel mare, i-a cerut Sfântului Vasile să îl întâmpine în oraşul Cezareea, fiind în drum spre locul războiului cu perşii. Împăratul a cerut să fie întâmpinat cu ce are mai bun Sfântul Vasile (ca şi pentru el însuşi).

Atunci Sfântul Vasile cel mare l-a întâmpinat pe împărat cu pâine şi sare (aşa cum mânca el însuşi), primire care avea să atragă furia împăratului (care apostaziase de la dreapta credinţă şi căuta orice pretext ca să-i nimicească pe creştini) şi promisiunea acestuia că la întoarcerea din război îl va distruge nu doar pe Sfântul Vasile ci întreg oraşul Cezareea.

Când se ruga Sfântul Vasile cel mare înaintea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, pentru ca marele prigonitor al creştinilor Iulian apostatul să nu se mai întoarcă din război, a observat că icoana alăturată, cea a Sfântului Mercurie, s-a făcut pentru puţină vreme nevăzută. Apoi s-a arătat, dar cu suliţa însângerată.

Chiar în acelaşi timp, în îndepărtatul câmp de luptă, Iulian a fost însuliţat de un ostaş necunoscut, care îndată ce l-a însuliţat s-a făcut nevăzut. Iar ticălosul Iulian, luând sânge din rana sa a aruncat în sus către cer şi, grăind hule asupra lui Hristos, a zis: “ai biruit, Galileene!”.

Această minune s-a adeverit, că însăşi Sfânta Fecioară Maria l-a trimis pe mucenicul Mercurie la minunata slujbă ostăşească, pentru rugăciunile Sfântului Vasile cel mare şi spre apărarea sfintei credinţe şi a dreptcredincioşilor creştini (din Sinaxar).

Aşadar, Sfântul Mercurie este înfăţişat cu două săbii încrucişate deasupra capului (una ostăşească, cea de-a doua dată de înger) şi cu încă o suliţă, străpungându-l pe împăratul Iulian.

Pr. Ilie Cleopa - Sfântul Mercurie a fost trimis de Maica Domnului să-i apere pe credincioși

Iulian apostatul a pornit război împotriva perşilor şi a trecut chiar prin Cezareea, pe unde îi era drumul, şi când a ajuns aproape de Episcopia marelui Vasile a trimis nişte soli la sfântul, să-i trimită atâţia litri de aur şi atâta hrană, pentru cai şi pentru armată. Dar tocmai atunci era o secetă mare şi o foamete în Cezareea şi n-aveau creştinii nici pâine.

Sfântul Vasile, văzând că el cere atâta aur, a trimis soli înainte şi le-a spus: „Eu aş vrea să-i trimet, numai că n-avem; poporu-i sărac şi avem atâţia bolnavi şi atâtea mănăstiri şi atâtea biserici”.

Când solii i-au dus ştirea lui Iulian, acesta s-a înfuriat straşnic: „Ce-a spus, că n-are? Las’ că merg eu până acolo!” Şi a venit mai aproape şi a trimis alţi soli, ca să spună să-i trimită negreşit.

Atunci Sfântul Vasile a luat poporul său şi l-a întâmpinat, cinstindu-l după tradiţie, ca pe împăratul Bizanţului, şi fiindcă nu avea alt dar să-i aducă, i-a adus trei pâini de orz, dintr-acelea din care mânca sfântul; căci aşa ceruse împăratul, să-i ducă din cele ce mănâncă el.

Deci, primind împăratul darul, a zis slujitorilor lui să-i răsplătească dându-i iarbă din livadă.

Sfântul văzând o necinste ca aceasta, a zis împăratului: „Noi, o, împărate, ţi-am adus din cele din care înşine mâncăm, precum ai cerut; iar împărăţia ta, precum se vede, ne-ai răsplătit darul cu cele din care însuţi mănânci”.

Auzind acestea împăratul, s-a mâniat foarte şi a zis sfântului: „Acum primeşte darul acesta, şi când mă voi întoarce din Persia biruitor, voi arde cetatea ta de tot, şi pe nebunul popor, cel amăgit de tine, îl voi robi; căci necinsteşte pe zeii cărora mă închin eu, şi atunci vei lua şi tu răsplătirea ce ţi se cuvine!”. Astfel înfricoşându-l păgânul împărat, s-a dus în Persia.

Şi s-a dus cu mare mânie, iar marele Vasile, ştiindu-i furia şi răutatea lui, a adunat tot poporul în biserica Sfântului marelui mucenic Mercurie, care era pe un deal, şi a zis: „Să facem multă rugăciune, că împăratul, când se va întoarce înapoi, ne pierde pe toţi, pentru că nu i-am dat aur şi cele ce a cerut”.

Poporul ascultă de Sfântul Vasile, că de li s-ar fi cerut ca toţi să moară pentru Hristos, ar fi făcut-o, aşa de mare le era credinţa. Şi au făcut priveghere de toată noaptea şi se rugau cu toţii ca să se potolească furia împăratului. Iar sfântul se ruga înaintea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, lângă care era şi chipul Sfântului marelui mucenic Mercurie, cu suliţa ca un ostaş - că Sfântul Mercurie a fost ostaş, ca Sfântul Dimitrie şi ca Sfântul Gheorghe.

Şi deodată a văzut chipul Sfântului Mercurie, cel de lângă prea curata Născătoare de Dumnezeu, schimbându-se şi făcându-se nevăzut câtăva vreme. Atunci a înţeles Sfântul Vasile că Sfântul Mercurie a fost trimis de prea curata Maică a

Domnului să se răzbune şi să piardă pe vrăjmaşul lui Dumnezeu, că Iulian apostatul, de când s-a lepădat de credinţă, nu-l numea pe Mântuitorul altfel decât „Fiul Mariei” şi „Galileeanul”.

Şi, într-adevăr, s-a dus Sfântul Mercurie, şi ajungând unde erau oştirile ziua în amiaza mare, s-a ridicat deasupra oştirilor lui Iulian apostatul. Şi când a văzut Iulian că vine Sfântul Mercurie, strălucind ca soarele, a crezut că-i Hristos şi a strigat la generalii săi: „Veniţi degrabă aproape de mine, puneţi mâna pe săbii, apăraţi-mă!”. Dar aceia nu vedeau nimic.

„Dar ce-i, împărate?!”

„Galileeanul, Galileeanul vine, mă omoară, mă urmăreşte în mijlocul taberei mele, nu mă lăsaţi!”

Şi pe când striga îngrozit, Sfântul Mercurie l-a însuliţat în gât, a ţâşnit sângele în sus şi abia a mai putut îngăima: „Ai învins, Galileene… ”.

Apoi Sfântul Mercurie într-o clipă s-a întors în biserică. Şi când a venit, poporul a încremenit: chipul s-a aşezat la locul său, iar din suliţa sfântului picura sânge pe peretele bisericii!

Această minune văzând-o poporul, Sfântul Vasile a strigat: „Acum ridicaţi mâinile în sus şi strigaţi cu toţii: Doamne miluieşte! - că a făcut izbândă Hristos, Dumnezeul nostru, împotriva vrăjmaşului Bisericii şi al Său”.

Împăratul a fost însuliţat într-o poiană, în mijlocul oştirii sale, şi până azi acea poiană se cheamă poiana Sfântului Mercurie, pentru că acolo a fost junghiat vrăjmaşul adevărului şi al lui Dumnezeu, Iulian apostatul.

(Părintele Cleopa Ilie, Predici la Sărbătorile de peste an, Editura Christiana, 2001)

Sfântul Mercurius

Marele-martir Mercurius (224-250) a fost un creştin sfânt şi mucenic. Născut Philopater în oraşul de Eskentos în Cappadocia, de Est Asia Mică, numele său original înseamnă "iubitor al Tatălui". Sfântul Mercurius este, de asemenea, cunoscut sub numele de Abu-Seifein , care în arabă înseamnă "titularul [literal, tatăl] de două săbii", referindu-se la a doua sabie dată lui de către Arhanghelul Mihail.

Familie

Philopater a fost fiul unui scit ofiţer în armata romană . Într-o zi tatăl său, Yares, a fost la vânătoare în pădure împreună cu bunicul său, atunci când au fost atacaţi de un animal. Animalul a sărit pe bunicul, făcându-l pe Yares să leşine. În timp ce Yares a fost inconştient, el a avut o viziune. El a văzut o lumină strălucitoare şi a auzit o voce spunând: Yares, Eu sunt Dumnezeul tău, care te iubeşte. Ştiu că ai o inimă bună şi că urăşti idolii păgâni. Vreau să te informez că fiul tău, Philopatyr, va deveni ca un copac care poartă fructe bune, şi pentru el, tu şi soţia ta veţi fi binecuvântaţi. Philopatyr va fi martorul Meu şi va sfida toate pentru Numele Meu.

La scurt timp după, Yares, soţia sa, şi fiul său au fost botezaţi, şi li s-au dat nume noi. Yares devenind Noe, soţia sa a devenit Saphina şi Philopater devenind Mercurius. Vestea lor de botez s-a răspândit repede în oraş şi prinţul la ordonat să fie arestaţi şi aruncaţi la animalele sălbatice. Cu toate acestea,

animalele nu le-au făcut nici un rău, şi prinţul a decis să-i elibereze pe Noe şi familia lui.

Când barbarii au atacat Eskentos, Noe a plecat la luptă cu ei. El a fost luat prizonier şi dus în ţara lor, unde a fost ţinut şaptesprezece luni. Când războiul s-a încheiat în cele din urmă, s-a întors în oraşul său şi s-a alăturat familiei sale, dar a murit la scurt timp după.

Sfântul Philopater Mercurius este, de asemenea, declarat a fi vărul Sfântului George Capadocianul.

Cariera militară a Sfântului Mercurius

După moartea lui Noe, păgânul roman împăratul Decius l-a ales pe Mercurius pentru a-l înlocui pe tatăl său. Descris ca fiind foarte puternic şi extrem de curajos, el a reuşit să câştige respectul colegilor săi soldaţi.

Când barbarii au atacat Roma, Decius a ieşit la luptă cu ei, dar când a văzut cât de mulţi au fost, el a început să se teamă. Mercurius apoi a venit la el şi i-a spus: "Nu te teme, pentru că Dumnezeu va distruge inamicii noştri şi ne va aduce victoria."

După mai multe zile de lupte, Arhanghelul Mihail a apărut la Mercurius deţinând o sabie strălucitoare. El a spus: Mercurius, rob al lui Isus Hristos, nu-ţi fie frică. Ia sabia din mâna mea şi luptă cu barbarii. Nu uita Dumnezeul tău când te întorci victorios. Eu sunt Arhanghelul Mihail, pe care Dumnezeu l-a trimis pentru a te informa că va trebui să suferi pentru numele Domnului. Voi fi cu tine şi să te susţin. Numele Domnului nostru Isus Hristos va fi proslăvit în tine.

Sfântul a luat sabia de la arhanghel, de unde şi numele de Abu-Seifein - "deţinătorul a două săbii", un militar sabie şi o sabie divină. El a cucerit barbarii, graţie puterii divine. Când Decius a auzit vestea despre victoria triumfătoare, l-a numit pe Mercurius prinţ.

Martiriul Sfântului Mercurius

Cu toate acestea, în 249, Decius a început persecuţia creştinilor, toată lumea trebuia să aducă jertfe zeilor păgâni.

Arhanghelul Mihail a apărut la Mercurius şi i-a spus să-şi amintească de Dumnezeu şi să nu se teamă de persecuţie. Sfântul a fost încurajat şi a petrecut toată noaptea rugându-se fierbinte, mărturisindu-şi slăbiciunea lui pentru Dumnezeu.

În dimineaţa următoare, împăratul a trimis nişte soli la Mercurius pentru a-l chema la palat, dar el s-a scuzat, spunând că era obosit. A doua zi după, împăratul a trimis la Mercurius din nou.

El i-a spus: "Dragă Mercurius, să mergem să ne închinăm la zeii care ne-au ajutat în război."

Mercurius nu a spus nimic, s-a strecurat prin mulţime şi a plecat. Cu toate acestea, una dintre gărzi a raportat absenţa lui şi împăratul l-a întrebat: "Este adevărat că ai refuzat să te închini idolilor care ne-au ajutat în timpul războiului?"

Mercurius a răspuns cu curaj: Majestate, victoria nu a fost din cauza idolilor cei muţi făcuţi de mâna omului. Aceasta a fost realizată prin harul Domnului şi Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, care a trimis arhanghelul Lui să-mi dea o sabie şi m-a întărit. Eu nu pot nega pe Dumnezeu şi să mă închin statuilor.

Împăratul s-a înfuriat, şi a încercat să-l convingă fără nici un rezultat. Credinţa lui Mercurius a fost neclintită. Decius a ordonat să fie aruncat în închisoare.

Asta nu l-a opritpe sfânt care se ruga şi cânta imnuri în închisoare. În timpul nopţii, Arhanghelul Mihail i-a apărut şi i-a spus: "Nu-ti fie teamă de torturi şi mărturiseşte credinţa în Iisus public, pentru că el este singurul în măsură să te salveze.".

În dimineaţa următoare, soldaţii lui Decius "l-au atârnat pe sfânt între doi poli, astfel încât aceştia să-l poată lovi cu unghii ascuţite. Ei au încercat, de asemenea, să-i taie trupul cu lame ascuţite şi să-l ardă, iar Mercurius a îndurat toate aceste torturi în tăcere.

Dus înapoi în închisoare, arhanghelul a apărut şi a atins corpul lui Mercurius . El a fost imediat vindecat. Când regele a văzut că sfântul era perfect sănătos, el a atribuit-o la vrăjitoriei. Mercurius i-a spus că a fost Iisus, care este adevăratul vindecător al sufletului şi corpului.

Temându-se de o revoltă, pentru că oamenii l-au iubit pe Mercurius, împăratul l-a legat cu lanţuri de fier, şi l-au trimis la Cezareea.

Decius a încercat mai multe torturi diferite, fără succes, el a decis să-i taie capul. Mercurius a ridicat braţele şi s-a rugat fierbinte cerând Domnului să-l accepte în paradis.

Apoi, dintr-o dată, el a văzut pe Iisus Hristos într-o viziune, înconjurat de mulţi îngeri, zicând: Fiul meu ales, Mercurius, vino la odihna ta veşnică cu sfinţii. Rugăciunile tale s-au ridicat la Mine ca aroma de bun-miros. Miracole vor fi efectuate în orice biserică care poartă numele tău. Şi eu voi salva pe cei care mă întreabă prin mijlocirea ta. Oricine scrie sau citeşte povestea vieţii tale va avea numele scris în Cartea Vieţii. Apoi, după ce a fost binecuvântat, Mercurius a fost atât de fericit că el a fugit la călăii săi, implorându-i să execute ordinele regelui imediat. Apoi a îngenuncheat, şi a zis: "Doamne, nu lua în considerare acest păcat împotriva lor." Mercurius a fost decapitat la 25 noiembrie 250. El a avut numai 25 de ani.

Alte tradiţii

După sfârşitul persecuţiei, locul de înmormântare al sfântului a fost dezvăluit. Mercurius a apărut la un om sărac în oraş, şi i-a spus că el a fost Mercurius, martir al Domnului . "Corpul meu este îngropat în Cappadocia Gardens , în casa veche de pe drumul spre palatul regal. Corpul meu arată la fel de alb ca zăpada, pentru că Iisus a fost prezent la momentul martiriului meu ", a spus sfântul.

În dimineaţa următoare, omul a mers să sape în casa veche. El a început să simtă mirosul de parfum, văzând trupul sfântului. Vestea s-a răspândit repede şi mulţi oameni au venit să privească la corpul binecuvântat. Au mutat corpul în biserica locală, până au construit o nouă biserică care îi poartă numele, şi trupul Mercurius a fost îngropat acolo cu respect şi devotament.

Câţiva ani mai târziu, Catolicosul din Armenia, şeful episcop al Bisericii Apostolice Armene, a vizitat Egiptul şi s-a întâlnit cu Patriarhul Alexandriei, liderul Bisericii Ortodoxe Copte . L-au întrebat dacă Egiptul ar putea avea o parte din moaştele Sfântului Mercurius în biserica care îi poartă numele în Egipt . La data de 9 Paoni (16 iunie), o parte din moaştele binecuvântate ale Sfântului Mercurius au fost transferate în Egipt.

În conformitate cu o tradiţie, Sfântul Vasile a fost închis în 363 de vechiul său coleg de scoală, împăratul Iulian apostatul. Vasile s-a rugat pentru Sfântului Mercurius să-l ajute, iar sfântul a apărut în viziune la Vasile, care i-a spus că l-a omorât pe Julian.

Sfântul mare mucenic Mercurie - Sfinte moaşte

Sfintele sale moaşte sunt în Biserica coptă din Cairo închinată lui. Dar capul său este în catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea, iar un alt fragment în Mănăstirea Hurezi din jud. Vâlcea. Există sfinte moaşte şi la Mănăstirea Iviron, Sfântul Muntele Athos

- **Biserica coptă din Cairo**

- **Catedrala arhiepiscopală „Sfântul ierarh Nicolae” din Râmnicu Vâlcea**

Alături de moaştele Sfântului mare mucenic Mercurie (capul), în Catedrala arhie-piscopală din Râmnicu Vâlcea se mai află şi cele ale Sfinţilor Carp, episcopul, şi Teodor Stratilat, precum şi un fragment din moaştele Sfântului ierarh Calinic de la Cernica, fost arhipăstor al Râmnicului.

- **Mănăstirea Hurezi (judeţul Vâlcea)**

- **Mănăstirea Iviron, Sfântul Muntele Athos**

Raclele cu Sfinte moaşte de la Mănăstirea Iviron, Sfântul Muntele Athos

Sfinte moaşte ale Sfântului mare mucenic Mercurie, ale Sfântului mucenic Haralambie, ale cuviosului Leontie şi ale Sfântului mucenic Modest.

Pomenirea Sfântului mare mucenic Mercurie

Biserica Ortodoxă îl pomenește, pe 25 noiembrie, pe Sfântul mare mucenic Mercurie. Cinstitul cap al acestui martir din secolul al III-lea se află la Catedrala arhiepiscopală „Sfântul ierarh Nicolae” din Râmnicu Vâlcea, informează TRINITAS TV.

În ziua de pomenire a Sfântului mare mucenic Mercurie, Catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea va îmbrăca haine de sărbătoare.

Alături de moaștele Sfântului mare mucenic Mercurie, în Catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea se mai află și cele ale Sfinților Carp, episcopul, și Teodor Stratilat, precum și un fragment din moaștele Sfântului ierarh Calinic de la Cernica, fost arhipăstor al Râmnicului.

Hram la Biserica „Sfântul mare mucenic Mercurie” din București

Biserica „Sfântul mare mucenic Mercurie” din București se pregătește pentru hram. Joi, își va sărbători ocrotitorul, informează TRINITAS TV. Lăcașul de cult se află în sectorul 3, pe strada Constantin Brâncuși, fiind cunoscut și pentru faptul că aici este adăpostit un fragment din moaștele Sfântului Mercurie.

‘Miercuri, la orele 16:00 vom scoate afară din Biserică racla cu sfintele moaște spre închinarea credincioșilor în timpul Vecerniei. Vom săvârși slujba Acatistului Sfântului mare mucenic Mercurie, urmat de Vecernia unită cu Litia.

Joi dimineață, începând de la ora 08:00 vom săvârși Utrenia, urmată de Sfânta Liturghie care va fi oficiată de un sobor de preoți și diaconi, în frunte cu protos. Veniamin Goreanu, consilier-administrativ în cadrul Arhiepiscopiei Bucureștilor’, a spus Pr. Marius Lepădatu de la Biserica ‘Sfântul mare mucenic Mercurie’ din București.

Sfântul Mercurie a trăit în secolul al III-lea, pe vremea împăraților Deciu și Valerian. A suferit moarte martirică pentru credința în Hristos la vârsta de 25 de ani, în Cezareea Capadociei. Este pomenit în fiecare an, în Biserica Ortodoxă, la 25 noiembrie.

Piatra de temelie a Bisericii „Sfântul Mercurie” a fost pusă în anul 2003, lăcașul de cult fiind construit din beton și din cărămidă aparentă. În prezent, se lucrează la înfrumusețarea în mozaic a bisericii.

Parohia mai poartă și hramul „Adormirea Maicii Domnului” și are în componență peste 1.400 de familii. Pentru credincioșii care vor veni în ziua hramului la sfântul lăcaș au fost pregătite peste 2.000 de pachete.

Pr. dr. Dorin Octavian Picioruş - Predică la Sfinţii mari mucenici Ecaterina şi Mercurie

Iubiţii mei, datorită hramului paraclisului universitar al facultăţii de teologie ortodoxă de la Bucureşti, m-am apropiat de dumnezeiasca Ecaterina prin viaţa şi icoanele ei şi mai puţin prin pictura şi atmosfera Bisericii de lângă facultate sau prin atmosfera din facultate, care nu aducea mai deloc cu…incandescenţa vieţii ei şi cu această dinamică uluitoare a dezvoltării ei intelectuale şi duhovniceşti, ci cu ceva ce se numeşte blazare sau neîncredere în tine şi în alţii.

Şi asta pentru că Sfânta Ecaterina excela atât în erudiţie genială şi vastitate ştiinţifică (în academism adică, că de aceea e patroana vieţii noastre universitare) cât şi în frumuseţe sufletească şi trupească (adică frumuseţe interioară şi nobleţe comportamentală), lucru pe care, foarte rar, le vezi îngemănate la o tânără, care studiază Teologie sau la o credincioasă a Bisericii noastre de la o asemenea vârstă: la 18 ani.

De obicei, fetele la 18 ani, datorită mamelor lor, care nu ştiu să le educe, pentru că nici pe ele, pe mame, nu le-a educat cineva cu competenţă duhovnicească şi academică, abia de ştiu să calce pe pământ, adică să meargă…a doamne.

Însă, până la vârsta de 18 ani, prea frumoasa şi prea geniala Ecaterina, îl studiase pe Homer, pe Virgilius, pe Aristotel, pe Platon şi pe alţi filosofi, adică filosofia, cât şi pe Asclepios, Hippocrate, Galienus, adică medicina, uimind prin retorică discursul ei şi prin puterea ei silogistică.

Şi asta se petrecea undeva între secolele II-IV după Hristos (pentru că sunt doi împăraţi romani Maximinus, nume la care face referire Viaţa ei) iar, deşi mama ei era creştină în ascuns, ea era nebotezată.

Ce putem însă să spunem, privind-o pe Ecaterina primelor secole creştine, despre femeia cu internet acasă şi cu studii universitare teologice, căreia îi e teamă să studieze teologi păgâni sau eretici sau să aibă o erudiţie multidisciplinară, pentru ca nu cumva să devină mai puţin…ortodoxă? Are vreo scuză el sau ea, studenţi, masteranzi, doctori în Teologie, preoţi şi monahi, care se tem şi sunt refractari faţă de contactul cu alte medii teologice, culturale şi ştiinţifice, când suntem chemaţi să fim lumina lumii şi un liant între ţări, civilizaţii, orientări teologice şi culturale de tot felul?

Însă problema noastră e prea multă lene sau conformismul cu decadenţă. Şi, într-o astfel de stare prăpăstioasă, deloc productivă, pentru care, pe drept cuvânt suntem consideraţi nişte închistaţi şi limitaţi la minte, nu numai că nu ne simţim în stare să îi citim şi să îi comentăm, să ne dăm cu părerea, în mod avizat, pe surse, despre Shakespeare, Goethe, Homer, Luther sau Lenin, ci nu ne simţim în stare nici să îl comentăm pe apostolul Pavel, să îl citim pe Sfântul Maxim, mărturisitorul sau să îl iubim pe Sfântul Simeon Noul Teolog, pentru că ei n-au nimic în comun cu noi…absolvenţi de Teologie sau care suntem şi ne considerăm oameni credincioşi.

O prăpastie imensă, nu?!, între Sfânta Ecaterina, o tânără care ar părea, acum, cu prea mult tupeu şi foarte mândră, îngâmfată că ştie multe şi nu considerată o bucurie rară, care trebuie purtată pe braţe şi ajutată cu timp şi fără timp, şi aspirantă…sau absolventă de facultate de Teologie ortodoxă.

Da, şi tot la fel arată toţi Sfinţii noştri, cât şi Sfântul mare mucenic Mercurie, care era soldat roman, pomenit tot astăzi, în comparaţie cu noi…păcătoşii. Pentru că, aşa cum spuneam şi altă dată, ca să te simţi păcătos…şi nu doar din buze…trebuie să ştii cu cine te compari sau ce nu faci pe lângă ce au făcut cei cărora tu li te rogi, ca să te ajute în viaţa ta.

Şi, da, când aflăm cât de proşti, de nesimţiţi, de neevlavioşi, de neascetici, de eretici şi păgâni suntem la faptă, gând şi cuvânt, atunci înţelegem ce înseamnă…miluieşte-ne pe noi, păcătoşii şi netrebnicii robii Tăi, Doamne!, care, până atunci erau doar nişte cuvinte regăsibile în rugăciuni.

Avea 18 ani dumnezeiasca şi prea dulcea Ecaterina, maica noastră, şi au început tinerii să o curteze…dar ea iubea fecioria. În comparaţie deci cu tânăra de clasa a 4-a, contemporană, care se vede un manechin de lux ziua, noaptea prostituată şi, în acelaşi timp, o mare doamnă, dacă nu cumva…vrea să îşi taie venele, pentru că viaţa ei e prea ştearsă, Sfânta Ecaterina, la insistenţele părinţilor ei, a cerut de la viitorul mire să aibă 4 calităţi: nobil, bogat, frumos şi deştept.

Însă părinţii ei s-au văzut excedaţi de situaţie, pentru că i-au găsit ceva potenţiali parteneri, care ar fi stat bine la capitolul nobilitate şi avere, dar nu erau nici frumoşi şi nici eruditi precum ea. Poate că, până la urmă, ar fi găsit un frumos pe afară…Numai că, Sfânta Ecaterina avea nevoie de un frumos pe dinăuntru…

Mama ei cunoştea un om sfânt, bineînţeles creştin, şi a dus-o la el ca să o sfătuiască. Acela imediat a iubit o asemenea frumuseţe dumnezeiască şi s-a pus la lucru ca să o câştige pentru Hristos. Şi Părintele acesta sfânt (fără de care potenţialii convertibili sau cei din Biserică merg ca orbii prin toate gropile) a început să îi vorbească despre Hristos Dumnezeu ca despre Mirele ei desăvârşit încât a făcut-o pe Ecaterina să se tulbure la auzul că ar exista un asemenea…Pretendent la căsătorie pentru ea.

Şi după ce a condus-o, în mod învăluit, spre dorirea lui Hristos, i-a dat o icoană a Maicii Domnului cu Domnul în braţele ei şi i-a spus că Acesta e Mirele şi mama Lui şi că trebuie să se roage lor pentru ca să se bucure de vederea Lui.

Şi după ce ea s-a rugat Domnului în faţa icoanei primite, noaptea, în vedenia visului, a văzut-o pe Maică şi pe Fiu, numai că El nu a dorit să o privească pe Ecaterina…pentru că era „foarte întunecată” la suflet. Şi pentru ca să se bucure de privirea Lui, Domnul a trimis-o din nou la Sfânt pentru povăţuire, adică pentru înfrumuseţare interioară.

Adică cea mai frumoasă la trup şi minte, tânăra fără pereche, a primit de la Domnul etichetarea că încă nu e frumoasă…pentru că e plină de necurăţia păgânătăţii. Şi după ce acela a catehizat-o, a botezat-o şi a făcut-o cu adevărat frumoasă, plină de frumuseţe liturgică şi duhovnicească, pe care noi nu dăm bani prea mulţi, fapt pentru care, noaptea, în altă vedenie prea dumnezeiască, Ecaterina l-a văzut pe Domnul şi El i-a spus că e „foarte plăcută”, „prea luminată” şi „slăvită” şi i-a dat un inel prin care i-a devenit mireasă a Lui.

Ecaterina era o cetăţeancă a Alexandriei Egiptului. Şi trăia într-o lume păgână, păgână de tot. Şi, în adunare mare, unde conducătorii şi poporul se închinau zeilor, Sfânta Ecaterina vorbeşte teologic şi desfiinţează, în mod categoric, nebunia închinării la zei, spunându-le că ei se închină demonilor.
De aici: chinurile şi moartea ei.

Dar ea a murit prea slăvit. Pentru că i-au adus mulţi învăţaţi ca să o convingă că idolatria e adevărata religie, iar ea, tânăra prea minunată şi prea deşteptată şi prea curată, i-a convins pe toţi de dreapta credinţă, încât i-a făcut pe aceia să dorească Botezul, motiv pentru care au fost arşi de vii.

Mai apoi, au dezbrăcat-o de haine şi au bătut-o cu vine de bou, da, pe o copilă, pentru că păgânismul nu cunoştea toleranţa religioasă şi nici omenia creştină, asta, datorită cărora, în România, intră oricine ca să ne „evanghelizeze” cu forţa sau cu bani.

Au bătut-o două ore peste spate şi stomac. Au făcut-o o rană vie…S-a înroşit pământul sub ea…Au dus-o în temniţă şi au lăsat-o să moară de foame. Împărăteasa Augusta însă, soţia împăratului care o persecuta, datorită unui vis minunat, vine şi o vede în închisoare plină de lumină. Şi, din cauza acestei întâlniri tainice, atât împărăteasa, cât şi Porfirie, conducătorul a 200 de soldaţi, şi împreună cu toţi aceştia, au crezut în Hristos.

E adusă din nou la judecată şi îl uimeşte pe împărat frumuseţea şi lumina dumnezeiască din ea, în ciuda a zile întregi de nemâncare şi de temniţă. Însă, sfidând din nou pe împărat, se fac nişte roţi speciale de tortură, ca să fie mucenicită prin intermediul lor. E scăpată însă de la moarte de un Înger.

Poporul şi împărăteasa se indignează. Însă, drept „răsplată” inumană, împăratul îi prinde soţiei sale sânii cu capacul unei lăzi pline de plumb şi bate cuie prin ladă…şi prin sânii ei. Îi rupe sânii…Şi porunceşte să o ucidă cu sabia pe împărătească, pe soţia lui.

Se întoarce însă la Ecaterina şi îi dă pedeapsa finală: tăierea capului în afara cetăţii, ca şi Domnului, adică ca la cei mai mari criminali. După ce s-a rugat i s-a tăiat capul. Însă din trupul ei fecioresc…nu a curs sânge, ci lapte iar Îngerii Domnului, în acea clipă, i-au luat Sfintele Moaşte de acolo şi le-au dus în Muntele Sinai, unde sunt până astăzi, copleşitor, nu?! ca un final dumnezeiesc pentru o moarte de Mare Muceniţă.

O maturitate de 18 ani care te lasă fără grai!

Şi ca Biserica să aibă Teologi şi credincioşi, bărbaţi şi femei, trebuie să aibă atâta ardoare, atâta tindere către imensitatea înţelegerii, a iubirii şi a jertfelniciei lui Hristos, pe care le vedem la prea frumoasa Ecaterina, mireasa lui Hristos.

Prea viteazul Mercurie, ostaşul, trăitor în secolul al III-lea d. Hr., vine din Armenia la Roma împreună cu cohorta militară din care făcea parte şi primeşte de la un Înger, în vedenie, o sabie, cu care se arată biruitor împotriva păgânilor. După ce i se arată din nou Îngerul, acesta îşi dă seama că trebuie să devină creştin şi se botează.

Însă, după ce a devenit creştin, a mărturisit faptul că nu cu ajutorul zeilor a fost biruitor în luptă ci datorită puterii date lui de Hristos Dumnezeu. Şi

dezbrăcându-se de însemnele militare şi nobiliare în faţa împăratului, l-a sfidat pe acela ca şi Ecaterina, fapte care i-au pecetluit viaţa în mod martiric.

Era înalt, frumos la faţă şi bărbat în toată firea. Adică un alt frumos al Bisericii, ca şi Ecaterina.

Şi, pentru că mărturisise că e creştin (doar pentru acest fapt şi nu pentru că ar fi fost infractor) e întemniţat. E întărit de către Înger în temniţă, care i se arată în mod extatic. După ce e judecat în mod public de către împăratul roman Decius, a fost pedepsit de acesta cu faptul de a-i fi tăiat trupul cu săbii şi cuţite şi de a-i fi ars cu foc trupul pe dedesubt.

Şi sângele izvora din el!…

E aruncat, de unul singur şi plin de răni, într-o casă. Însă Îngerul Domnului vine şi îi vindecă rănile! Văzându-l întreg, împăratul porunceşte să fie bătut şi ars cu foc. Însă în loc să miroase a trup ars…din el ieşea bună mireasmă.

N-a strigat, n-a suspinat, n-a oftat! Adică a fost un adevărat bărbat şi un Mucenic prea răbdător al Bisericii.

L-au spânzurat cu capul în jos, atârnându-i de gât o piatră mare. Apoi l-au bătut cu bice cu vârfuri de aramă. Pământul de sub el s-a înroşit de sânge…şi păgânul împărat nu avea nici o milă, ca şi alți fanatici ai istoriei, care pentru o ideologie nenorocită au omorât milioane de oameni.

I-au pus trupul pe un animal şi astfel l-au cărat de la Roma până în Capadocia. Sadism, demonism, bestii de oameni! Şi după ce Domnul i S-a arătat în vedenie şi i-a spus că i-a venit timpul odihnirii sale, dumnezeiescului Mercurie i s-a tăiat capul, ca şi Sfintei Ecaterina. A doua zi după moartea sa martirică, trupul său a fost găsit alb ca zăpada şi ieşind din el mireasmă preţioasă şi tămâie. Mulţi au crezut în Hristos văzând această transformare dumnezeiască a trupului său mucenicit.

Acest Sfânt Mercurie, după martirizarea sa, adică post mortem, a fost cel care l-a ucis pe câmpul de luptă pe împăratul Iulian apostatul, după mărturia Sfântului Vasile cel mare, care a văzut cum trupul Sfântului, din icoana la care Sfântul Vasile se ruga, a plecat pentru un timp…şi când s-a întors…avea suliţa însângerată.

Doi mari mucenici ai Bisericii: Ecaterina şi Mercurie, Mercurie şi Ecaterina. Şi mucenic eşti când eşti chinuit până la sânge şi eşti omorât pentru Hristos. Însă

marii mucenici sunt cei care au fost chinuiţi şi mai mult, şi mai demonic de către persecutorii lor, îndelung şi mai apoi au fost omorâţi în vreun fel anume.

Ambii le-au spus împăraţilor că închinarea la zei sau idoli e o închinare la demoni.

Sfânta Ecaterina, când sunt aduşi păgânii eruditi ca să o convingă că creştinismul nu e o alegere bună, le spune acestora că mitologia, oricare ar fi ea, greacă, romană, egipteană, hindusă sau persană, sunt ticluiri mincinoase, vrednice de râs, şi că zeii, potrivit lui Homer sunt plini de vicii.

Adică trebuie să fim eruditi, prea eruditi tocmai pentru ca să fim şi mai ortodocşi, şi mai persuasivi în orice discuţie teologică, culturală, filosofică, ştiinţifică, arătând nu numai că ştim toate acestea şi că le folosim creativ, ci că le şi putem întoarce oricând împotriva acelora, care se sprijină pe pseudo-argumente de tot felul ca să hulească pe Dumnezeu şi dreapta învăţătură a Bisericii Ortodoxe.

Erudiţia te face profund, convingător, sensibil, acaparant.

Ca om al credinţei însă, erudiţia, poliglosia şi capabilităţile de tot felul sunt tot atâtea canale de comunicare imediată a adevărurilor şi profunzimilor credinţei ambalate în numeroase limbaje şi formate comprehensive. Poţi explica, pas cu pas, în diverse feluri, moduri, situaţii…lucruri care ţin de dinamismul şi de atenţia selectivă a contemporaneităţii.

Însă numai credinţa şi iubirea autentice, nădejdea pusă cu totul în Dumnezeu, pot să facă dintr-o mare de virtuţi sufleteşti şi trupeşti şi de orientare ale unui om o tulburătoare manifestare de frumuseţe divino-umană.
Şi, iată, cum cei prea tineri…umilesc vieţile lungi şi lipsite de fructe ale frumuseţii!

Aşa că, ideea de bază din vieţile celor doi părinţi ai noştri, Ecaterina şi Mercurie, e că nu vârsta te face frumos sau nu eşti frumos pentru că eşti tânăr…ci o râvnă plină de cunoaştere şi de evlavie te face să fii frumosul unei întregi Biserici, omul care scoate la lumină şi frumosul din alţii, dacă te văd, pe tine, unul, doi, trei sau pe mai mulţi, că vă umpleţi de frumuseţea slavei lui Dumnezeu, prin fapte bune şi prin multă trudă a cunoaşterii şi printr-o elegantă şi convingătoare condiţie existenţială. Amin!

Sfânta Ecaterina şi Sfântul Mercurie

Pr. dr. Dorin Octavian Picioruş - Predică la pomenirea Sfântului mare mucenic Mercurie

Iubiţii mei, în limba greacă, după cum se vede în Sfânta sa icoană, numele său e Mercurios.

Şi a trăit în secolul al III-lea d. Hr., fiind martirizat la vârsta de 25 de ani [Mineiul pe noiembrie, ed. BOR 1927, p. 386], Sfântul Mercurios fiind la înfăţişare un bărbat „mare la trup, frumos la faţă, galben la păr, pe care îl împodobea şi fireasca rumeneală [roşeaţa n.n.], ce strălucea în obrazul lui” [Ibidem].

Tot din Mineiul citat aflăm că Sfântul Mercurie a trăit pe vremea împăraţilor Dechie [Decius] şi Valerian [Valerianus] şi că s-a născut în anul 255 [Ibidem].

Decius a fost împărat până în 251 iar Valerianus între 253 - 259, confirmându-se aşadar informaţia: a trăit în vremea domniei lui Valerianus.

Sfântul Mercurios era fiul lui Gordian, care era scit de neam. O informaţie tot din Mineiul citat anterior.

Sursa de aici ne confirmă faptul că tatăl său era de neam scit dar aflăm totodată că tatăl său era şi ofiţer în armata romană. Tot de aici aflăm că Sfântul Mercurios s-a născut în Cappadocia, numele său prim, pe când era păgân, fiind Filopater, oferindu-ne drept ani ai vieţii lui: 224-250.

Numai că datele ultime contrastează foarte mult cu cele din Mineiul românesc, unde ni se spune că în 255 s-a născut.

Părinţii Sfântului Mercurie, dimpreună cu el, s-au botezat în urma unei vedenii.

Iar aici se vorbeşte despre următoarele schimbări de nume ale membrilor familiei sale: tatăl său, Yares, după Botez a devenit Noah [Noe], mama sa a devenit Saphina iar el, Filopater, a devenit Mercurius (în latină).

Urmează şi el cariera militară.

Şi a venit din Armenia mare la Roma, în timpul persecuţiei împotriva creştinilor, şi de aceea a fost prins şi martirizat.

Primeşte de la un Înger al Domnului o sabie, cu care ajunge biruitor în război…dar acelaşi Înger îi vesteşte că trebuie să îşi mărturisească credinţa, pentru a moşteni Împărăţia lui Dumnezeu împreună cu Sfinţii Lui.

Vedenia îngerească şi amintirea tatălui său îl fac să se pocăiască.

E pârât că nu vrea să jertfească zeiţei Artemis (zeiţa vânătorii).

Iar Viaţa sa în română vorbeşte de o anchetare a lui de către împăratul Decius, deşi, după cum am stabilit mai sus, nu avea cum să fie Decius ci Valerianus.

Împăratului persecutor, Sfântul Mercurie îi spune că el a învins în luptă cu ajutorul lui Hristos şi nu cu cel al zeilor.

Pentru că e creştin…Mercurie se leapădă de distincţiile sale militare.

Împăratul e surprins de gestul său şi îl întemniţează.

Însă, în temniţă, are din nou o vedenie îngerească, în care Îngerul Domnului îi spune: „Îndrăzneşte, Mercurie şi nu te teme! Crede în Domnul, pe Care L-ai mărturisit şi Acela te va izbăvi de tot necazul!”.

Pentru că vedeniile dumnezeieşti au tocmai darul de a ne întări în credinţa şi în asceza noastră. Ele nu sunt nişte „premii” date Sfinţilor ci nişte întăriri efective în răbdare şi în viaţa ortodoxă.

Avem nevoie de ele mai mult decât de aer şi de viaţa noastră. Tocmai de aceea, la momentul în care Dumnezeu ştie că avem nevoie de ele, ni le dăruie spre întărirea noastră şi a întregii Biserici.

Este judecat pentru credinţa lui.

Şi pentru că îl declară fiu al satanei pe împărat…Dumnezeiescul Mercurie e tăiat pe trup cu săbii şi cu cuţite…având foc dedesubtul lui.

Iar sângele său martiric…spune textul sfânt…atât curgea de mult…încât stingea focul de sub el.

Abia mai respirând…pentru ca să nu moară imediat…e aruncat într-o casă şi închis acolo.

Însă „făcându-se noapte, a venit Îngerul Domnului către dânsul şi a zis: "Pace ţie, bunule pătimitor!" şi l-a tămăduit pe el de răni. Iar Sfântul simţind în sine putere, s-a sculat sănătos şi a mulţumit lui Dumnezeu, Celui ce l-a cercetat prin îngerul Său".

Şi aceasta, pentru că sănătatea e de la Dumnezeu…şi El poate vindeca de orice boală şi neputinţă pe cei care Îi slujesc Lui cu dragoste neţărmurită.

De ce Îngerul Domnului tot apare în viaţa lui Mercurie? Pentru că el are nevoie de Îngerul Lui.

Nu avem de-a face cu un exces de vedenii…ci cu o necesitate pragmatică a ajutorului dumnezeiesc.

Căci aşa cum avem nevoie de iertarea lui Dumnezeu iar şi iar, tot la fel avem nevoie şi de ajutorul minunat al lui Dumnezeu în misiunea noastră eclesială.

A doua zi, viu şi plin de har, Sfântul Mercurie e readus la judecată…iar împăratul consideră că s-a vindecat în mod ocult. Prin vrăji.

El însă mărturiseşte vindecarea sa de către Hristos…iar pe păgâni îi arată ca pe moştenitorii iadului.

Motiv pentru care e bătut din nou şi ars cu foc.

Însă…în loc de miros de crematoriu…„ieşea bună mireasmă din trupul lui cel ars".

Rabdă toate muncile fără să schiţeze gesturi de durere.

E spânzurat cu capul în jos şi de gât i se leagă o piatră…pentru ca să moară strangulat.

După ce stă mult timp astfel…e dezlegat şi bătut cu bice cu ţepuşe de aramă. Pământul s-a înroşit sub el…

Din porunca împăratului e trimis în Cappadocia şi e condamnat la tăierea capului. Dar „ajungând el în Cezareea, Domnul S-a arătat sfântului şi i-a zis: "Mercurie, vino la Mine şi te odihneşte! Alergarea ai săvârşit şi credinţa ai păzit, deci primeşte cununa nevoinţei tale, căci aici se cade a te sfârşi".

Pentru că sfârşitul…ca şi începutul vieţii e de la Dumnezeu. Dumnezeu ştie când trebuie să ne ia la El. Până atunci însă trebuie să ne nevoim cu nevoinţa duhovnicească, pentru ca să fim proprii comuniunii veşnice cu El.

Şi ostaşii l-au martirizat acolo, în Cezareea, unde a vrut Domnul…prin tăierea capului.

Însă „a doua zi după tăierea sfântului, s-a aflat trupul lui alb ca zăpada şi ieşea dintr-însul bună mireasmă de mir de mult preţ şi tămâie. Pentru o minune ca aceea, mulţi au crezut în Hristos".

Pentru că întotdeauna există viaţă a Sfinţilor…şi dincolo de martiriu!

Abia după martirizarea lor Sfinţii sunt cu adevărat prezenţi în viaţa Bisericii, pentru că ei devin rugătorii şi ajutătorii întregi comunităţi a Bisericii.

Însă cum s-ar fi transformat trupul Sfântului Mercurie, peste noapte…într-o asemenea minune harică…dacă harul lui Dumnezeu nu ar fi fost şi în trupul său…aşa cum era şi în sufletul său?

Cine a transfigurat trupul lui Mercurie după moarte într-o asemenea frumuseţe a Bisericii în afară de Dumnezeu?

Însă trupul lui, al mucenicului din secolul al 3-lea, nu a fost „aruncat la coş" de către Biserică.

Ci minunea lui de trup, care revarsă daruri şi minuni, stă la loc de cinste în mai multe Biserici.

Sfintele sale moaşte sunt în Biserica coptă din Cairo închinată lui. Dar capul său este în catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea, iar un alt fragment în Mănăstirea Hurezi din jud. Vâlcea.

Capul Sfantului mare mucenic Mercurie

Şi iată cum arată capul…celui care a murit pentru Hristosul inimii sale!

Şi capul lui, al Sfântului Mercurie, e în România…şi doar puţini ştiu asta!

Pentru că a fi fără cap…sau cu capul gol…e mai uşor decât a avea cap. Dar cine are cap luminat, plin de cuviinţă şi credinţă, îl are drept cap al său pe Hristos Domnul, Cel care, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, este Dumnezeul credinţei noastre.

De aceea, iubiţii mei, cinstind pe Sfântul mare mucenic Mercurie şi pe Sfânta mare muceniţă Ecaterina, adică pe doi mari pătimitori ai lui Dumnezeu, să înţelegem cu toţii că bucuria şi împlinirea reale sunt atunci când Dumnezeu binevoieşte întru noi şi Se sălăşluieşte întru noi!

Fără această umplere a noastră de prezenţa harică a lui Dumnezeu…avem numai vorbe goale…după cum, un Mercurie neîntărit şi nevindecat de Îngerul Domnului…era un Mercurie mort mai înainte de a fi ajuns în Cezareea Cappadociei.

Nu mai presupuneţi că aveţi „daruri, harisme şi vederi dumnezeieşti”…dacă ele vă fac lipsiţi de dragoste, de pace şi de dorinţa de comuniune!

Nu mai presupuneţi că sunteţi „buricul pământului” în materie de credinţă şi de asceză…dacă nu ştiţi să explicaţi, cu cuvintele dumneavoastră, nici cele mai elementare lucruri.

Învăţaţi să vă smeriţi.

Să vă deşertaţi de buna părere despre dumneavoastră înşivă.

Când vă faceţi goi de gândurile mari despre dumneavoastră…tocmai atunci coboara slava Treimii în dumneavoastră.

Până atunci…aveţi doar vorbe…şi fapte făcute la întâmplare.

Domnul să ne lumineze şi să ne întărească pe toţi în credinţa şi în faptele credinţei Sale, pentru ca să cântăm astfel Părintelui nostru Mercurie: „Ziua plină de lumină, de veselie şi de bucurie ne-a strălucit nouă dumnezeiasca ta pomenire, celor ce te cinstim pe tine, mucenice Mercurie. Întru care adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pe tine, şi ne scapă pe noi de supărări cumplite, de primejdii şi de patimi” [Mineiul pe noiembrie, ed. cât., p. 390].

Amin!

Arhid. Ioan Liviu Găman - Praznic la Catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea - Sărbătoarea Sfântului mare mucenic Mercurie

PS Emilian a vorbit despre viaţa Sfântului mucenic Mercurie

Credincioşii vâlceni l-au prăznuit în chip deosebit pe Sfântul Mercurie, al cărui cap se află la Catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea. Sfânta Liturghie a fost săvârşită de un sobor de preoţi şi diaconi.

Sărbătoarea a început cu slujba Privegherii şi cu Acatistul "Sfântului mare mucenic Mercurie", în seara zilei de 24 noiembrie, continuând a doua zi cu Utrenia şi cu Sfânta Liturghie.

La eveniment a participat şi Preasfinţitul Emilian Lovişteanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Râmnicului, care a rostit şi un cuvânt de învăţătură în care a prezentat viaţa şi martiriul sfinţilor prăznuiţi astăzi, şi a binecuvântat pe credincioşii prezenţi la Sfânta Liturghie.

În final a fost săvârşită slujba Sfântului Parastas pentru pomenirea ierarhilor, ctitorilor, binefăcătorilor şi ostenitorilor Sfintei Catedrale.

La sărbătoarea Sfântului mare mucenic Mercurie au participat numeroşi credincioşi din municipiul Râmnicu Vâlcea şi din împrejurimi.

Capul Sfântului Mercurie

Catedrala arhiepiscopală a Râmnicului găzduieşte capul Sfântului mare mucenic Mercurie din anul 1776. Acesta a fost adus aici de către episcopul Partenie, de la Biserica "Sfântul Gheorghe" din Ocnele Mari. A stat aici până în anul 1916, când a fost transportat cu alte obiecte de cult la Moscova.

În timpul patriarhului Iustin Moisescu, a fost readus în ţară şi la solicitarea vrednicului de pomenire Nestor Vornicescu al Olteniei şi a IPS Gherasim, Arhiepiscopul Râmnicului.

Alături de moaştele Sfântului mare mucenic Mercurie, se află şi cele ale Sfinţilor Carp episcopul, Teodor Stratilat şi ale Sfântului ierarh Calinic de la Cernica, episcopul Râmnicului.

Sfântul mare mucenic Mercurie a trăit pe vremea împăraţilor Deciu şi Valerian şi provenea după neam din Răsărit, fiind fiu al unui oarecare scit ce se numea Gordian. Fiindcă a biruit pe barbari, căci se arătase înaintea lui îngerul Domnului şi a insuflat în inima lui îndrăzneală şi bărbăţie, sfântul a fost ridicat la vrednicia de arhistrateg, adică general sau voievod. Pentru mărturisirea lui Hristos a stat înaintea lui Deciu şi, fiind legat de patru pari, i-au crestat trupul cu cuţitele şi l-au chinuit în nenumărate feluri. În cele din urmă, a fost adus în Cezareea Capadociei unde i-au tăiat capul. Când a mărturisit pe Hristos, avea 25 de ani. "Era voinic la trup, frumos la faţă, galben la păr, care îl împodobea şi fireasca rumeneală având, care strălucea pe obrazul lui" (Sinaxar).

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sfântul Mercurie, mucenicul biruitor în numele Domnului

În viaţa Bisericii au existat mulţi sfinţi. Există şi astăzi, trăind printre noi cu smerenie şi fără să atragă atenţia asupra lor în vreun fel. Unii dintre sfinţi sunt cunoscuţi tuturor şi mulţi dintre creştini le poartă numele, sărbătorindu-şi onomastica în zilele lor de prăznuire. Astăzi, Biserica Ortodoxă îl cinsteşte pe marele mucenic Mercurie, un sfânt care şi-a dat viaţa pentru Hristos, mărturisindu-şi credinţa în El.

Din epoca persecuţiilor Bisericii de către împăraţii romani am moştenit cultul martirilor, născut ca o manifestare firească a credinţei creştine pe care mucenicii creştini au mărturisit-o cu statornicie şi curaj şi s-au încoronat, pentru chinurile îndurate şi pentru moartea lor martirică, cu cununa nemuririi şi a vieţii veşnice. Curajul martirilor a făcut pe mulţi păgâni să treacă la creştinism. „Sângele martirilor este sămânţa creştinilor”, scria Tertulian.

Mucenicii sunt primii sfinţi ai Bisericii, care a considerat întotdeauna că mucenicia nu ar fi fost posibilă fără ajutorul harului Duhului Sfânt. De aceea, cel mai adesea, mucenicii au fost cinstiţi ca sfinţi imediat după moarte de către ceilalţi creştini. Mucenicii erau cinstiţi de adunarea locală a credincioşilor

strânși în jurul mormântului celui martirizat (unde adesea se găseau și moaștele lui), în ziua pomenirii morții sale, adică nașterea la viața veșnică.

Odată cu pacea Bisericii (oprirea persecuțiilor, pe vremea împăratului Constantin cel mare), cultul mucenicilor se dezvoltă și se generalizează.

Unul dintre sfinţii martiri din epoca persecuţiilor romane este şi marele mucenic Mercurie. El a trăit în secolul 3 şi făcea parte din legiunea Martenses (adică a zeului Marte), sub conducerea generalului Saturnin din Armenia mare. Ajungând împărat Decius (249-251), a pornit o persecuţie împotriva creştinilor, care a fost una dintre cele mai aspre din primele trei secole ale creştinismului. Motivele reale ale acestei persecuţii au fost reprezentate de ura păgânilor împotriva creştinilor, din cauza căreia au izbucnit mai multe focare de conflict în cadrul imperiului, precum şi de tradiţionalismul exagerat al lui Decius. El a cerut oficial ca fiecare cetăţean din Imperiul Roman să fie obligat să jertfească în templele păgâne şi să primească un certificat de confirmare în acest sens. În acea vreme, imperiul era încercat de atacurile popoarelor de la nord de Dunăre. Însuși împăratul Decius venise pe câmpul de luptă în fruntea legiunilor sale.

Prima victorie a romanilor a fost asupra Carpilor, un trib dacic liber care a atacat la sud de Dunăre. În urma victoriei, împăratul şi-a luat titlul de Carpicus Maximus. Decius s-a mai confruntat cu atacul goților la sud de Dunăre, în provinciile Moesia și Tracia. A fost primul atac de mare amploare al goților. Sub regele lor, Cniva, s-au stabilit pentru scurtă vreme la Nicopole, dar au fost alungați de romani.

Cel mai probabil în una din aceste campanii victorioase ale lui Decius s-a remarcat Sfântul Mercurie.

Înaintea bătăliei decisive s-a arătat Sfântului Mercurie îngerul Domnului, îmbrăcat în haine albe, ţinând în mâna sa o sabie, şi a zis către dânsul: `Nu te teme, Mercurie, nici te înfricoşa, căci sunt trimis spre ajutor ţie, ca să te fac biruitor. Deci, primeşte această sabie şi porneşte asupra barbarilor şi, după ce-i vei birui, să nu uiţi pe Domnul Dumnezeul tău!" În urma acestei anghelofanii, datorită curajului şi vitejiei Sfântului Mercurie, legiunile romane au obţinut victoria în luptă. Împăratul Decius l-a chemat și i-a oferit daruri multe, avansându-l la gradul de general.

Sfântul nu avea decât 25 de ani, vârstă ce îi putea permite să ajungă la cele mai înalte demnităţi în Imperiul Roman, chiar şi cea de împărat, cum s-a întâmplat de multe ori în istoria Romei, ca generalii să ajungă împăraţi. Însă pentru Sfântul Mercurie era un singur Împărat veşnic, Hristos Domnul.

La câteva zile după aceea, împăratul Decius l-a pus să jertfească zeilor drept mulțumire pentru victoria repurtată de armata romană. Atunci, Sfântul Mercurie a răspuns: „Nu cu ajutorul zeilor neputincioși am câștigat biruința, ci cu al lui Hristos, Dumnezeul meu”. În urma acestei mărturisiri, Sfântul Mercurie a fost supus supliciilor și, în cele din urmă, a suferit moarte martirică.

De atunci, Sfântul Mercurie poartă de grijă Bisericii ca un ostaş al Domnului nostru Iisus Hristos. În această calitate, Sfântul Mercurie a apărat Biserica creştină, când Sfântul Vasile cel mare i-a cerut ajutorul.

Împăratul Iulian Apostatul (361-363) a dorit să impună păgânismul în detrimentul creştinismului în imperiu. Scurta lui domnie stă sub semnul reacției anticreștine și încercărilor de reînviere a cultelor păgâne, a obiceiurilor și moravurilor păgâne. Adoptă edicte anticreștine, care-i aduc cognomenul de „Apostatul”. În anul 363, porneşte o expediţie împotriva perşilor. Pe drumul din Constantinopol spre Orient trece prin Cezareea Capadociei, unde se afla fostul lui coleg de la Academia din Atena, Sfântul Vasile cel mare. Acesta, din cauza secetei prin care trecea Capadocia, nu a putut onora cererea de hrană şi aur pe care o făcuse împăratul. Iulian Apostatul l-a amenințat pe Sfântul Vasile că va distruge Cezareea Capadociei.

Relatarea aghiografică ne spune că marele Vasile, ştiindu-i furia şi răutatea împăratului, a adunat tot poporul în Biserica Sfântului mare mucenic Mercurie, care era pe un deal, şi a zis: „Să facem multă rugăciune, că împăratul, când se va întoarce înapoi, ne pierde pe toţi, pentru că nu i-am dat aur şi cele ce a cerut”. Sfântul Vasile se ruga înaintea icoanei PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, lângă care era şi chipul Sfântului mare mucenic Mercurie, reprezentat purtând suliţă ca un ostaş, asemenea Sfântului Dimitrie şi Sfântului Gheorghe. Şi deodată a văzut chipul Sfântului Mercurie, cel de lângă prea curata Născătoare de Dumnezeu, schimbându-se şi făcându-se nevăzut câtăva vreme.

La început, împăratul a înregistrat câteva victorii împotriva perşilor, dar într-una dintre lupte Iulian a fost rănit de moarte. Nimeni nu a ştiut cine l-a rănit pe Iulian. Unii au susţinut că a fost rănit de un creştin, alţii că rana mortală pe care a primit-o a fost pedeapsa Sfântului Mercurie, după cum aflăm din relatările aghiografilor. Sfântul Vasile a înţeles că atunci când s-a făcut nevăzut din icoană, Sfântul Mercurie a mers şi l-a pedepsit pe împărat pentru apostazia sa, apoi s-a întors în Biserică, chipul său fiind vizibil pentru toţi cei care priveau icoana sa.

Această minune ne arată cât de importantă este rugăciunea şi cât ajutor aduc sfinţii celor care îi cinstesc.

Să ne rugăm Sfântului Mercurie astăzi prin cuvintele troparului său: „Nevoințele muceniciei răbdându-le ca un ostaș nebiruit ai stătut înaintea Împăratului celui nemuritor, mare mucenice Mercurie, unde împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală, grăbește cu rugăciunile tale spre ajutorul celor ce cu credință cinstesc pomenirea ta”.

Antonel Dumitru - Mercurie, sfântul străroman cu două săbii

miercuri, 25 noiembrie 2015

Sfântul mare mucenic Mercurie este sărbătorit la 25 noiembrie în Biserica Ortodoxă. Sfântul Mercurie a trăit în timpul împăraților Deciu (249-251) și Valerian (251-260), când aceștia porniseră persecuțiile împotriva creștinilor. Mercurie făcea parte din legiunea Martenses (adică a zeului Marte), sub conducerea generalului Saturnin din Armenia mare. În acea vreme, imperiul era încercat de năvălirile barbarilor. Însuși împăratul Deciu venise pe câmpul de luptă în fruntea legiunilor. Mercurie s-a remarcat în acele lupte prin faptele sale de vitejie, încât împăratul Deciu l-a chemat și i-a oferit daruri multe, avansându-l chiar general. La câteva zile după aceea, împăratul Deciu l-a pus să jertfească zeilor drept mulțumire.

Atunci, Mercurie a răspuns: „Nu cu ajutorul zeilor neputincioși am câștigat biruința, ci cu al lui Hristos, Dumnezeul meu”.

În urma acestei mărturisiri, Mercurie a fost supus supliciilor și în cele din urmă a suferit moarte martirică, fiind în vârsta de 25 de ani.

În cele ce urmează vă prezentăm articolul intitulat Mercurie, sfântul celor două săbii publicat în Ziarul Lumina din data de 25 noiembrie 2010:

În vizită prin Vechiul Cairo, cartier din capitala Egiptului creştin, la Biserica „Abu- Seifein”, în faţa mai multor pelerini de diferite naţii şi confesiuni, ghidul derula povestea unei vieţi care a traversat vuietul vremurilor potrivnice cu capul sus şi fără nici un compromis.

La întrebarea: „Este cineva român?”, am răspuns în mod firesc: „Da”. „Ei bine, mi-a spus, Sfântul Mercurie este înrudit cu tine, călătorule, prin origine, dar şi prin credinţa în Dumnezeu”. Răsfoind, cu preţuire şi afecţiune, una dintre cărţile expuse, scrisă în limba engleză, aveam să remarc acest lucru: Abu-Seifein s-a născut în „cuibul de vulturi” al sciţilor, pe teritoriul de astăzi al României. Fericită şi binecuvântată mi-a fost întâlnirea cu încă un învingător în lupta cu timpul şi cu timpurile, cu vremea şi vremurile, dar mai ales cu viaţa şi, nu în ultimul rând, cu moartea.

Mercurie, martirul scit, a învins secolele, biruind şi mileniile. Un sfânt mucenic în care a rodit sămânţa Evangheliei aruncată în ogorul arid al Sciţiei, şi apoi ridicat, prin credinţă şi har de sus, la cel mai înalt sentiment uman, acela al iubirii de Dumnezeu şi de aproapele, la care ajung doar marii luptători, ce văd sacrificiul propriu drept cea mai necesară şi singura datorie. Ar fi bine dacă noi, românii, am fi conştienţi că ne înrudim cu Sfântul Mercurie, Abu-Seifeinul egiptenilor, şi l-am preţui mai mult, ca pe o comoară, aşa cum este de fapt.

Suntem prea săraci

Marele martir Mercurie a luat cununa muceniciei la vârsta de 25 de ani. Datele oferite de sursele patristice nu dau prea mare importanţă locului său de baştină, de aceea uneori este semnalat în mod eronat. Nu la fel se întâmplă cu persoana sa în Egiptul creştin, unde este aşa cum e la noi Sfânta cuvioasă maică Parascheva.

Înalt şi subţirel, cu ochii blânzi, poartă, anume pentru a se vedea, două săbii, cu înţelepciune, drept şi senin, ca sciţii, „cei mai drepţi şi mai viteji dintre traci”, asupra cărora părintele istoriei, Herodot, zăboveşte îndelung în cartea a IV-a a Istoriilor sale.

Sciţii au venit pe meleagurile de astăzi dinspre răsărit (Caspica-Oxus), poporul vechi al sciţilor, ocupând în secolul al IX-lea î.Hr. regiunea Moldovei de azi, pe teritoriul de pe câmpia Dunării şi în Dobrogea, în locul cimerienilor aşezaţi aici încă din timpurile preistorice.

În calendarul Bisericii Copte, Mercurie apare sub numele de Abu-Seifein, ceea ce în limba arabă se traduce prin „purtătorul celor două săbii”, sau Philopather. Acest nume de pe urmă, de origine grecească, înseamnă „dragostea tatălui” şi vine de la Patyr („tată”) şi Philo („dragoste”).

Bunicul sfântului a avut o descoperire dumnezeiască

Familia sa se ocupa cu vânatul animalelor, trăind practic de pe urma acestei îndeletniciri. Tradiţia Bisericii Copte spune că la o vânătoare, tatăl său, pe nume Yares, împreună cu bunicul Sfântului Mercurie s-au speriat de moarte atunci când au fost atacaţi de o fiară sălbatică nemaiîntâlnită. Căzut la pământ, în stare de leşin, Yares avu o vedenie: în faţa ochilor săi apăru un briliant şi apoi auzi o voce care i se adresă astfel: „Yares, eu sunt Dumnezeul tău care te iubeşte. Ştiu că ai o inimă bună şi că de aceea urăşti să te închini idolilor. Vreau să-ţi spun că fiul tău, Philopater, va fi ca un copac roditor şi din acest motiv te voi binecuvânta pe tine şi pe femeia ta. Philopater va fi martorul meu şi el va fi defăimat pentru credinţa sa în Mine".

Creştinarea întregii familii

După un timp, profeţia se împlini şi astfel Yares deveni Noah sau Noe, soţia sa - Saphina, iar copilul lor, Philopater, primi, asemenea părinţilor săi, un nou nume la botez, respectiv Mercurie. Cum auzi de schimbarea lor, guvernatorul acelei regiuni ordonă întemniţarea lor într-o cuşcă cu animale. În acelaşi moment, barbarii atacară oraşul, iar tatăl său, care era unul dintre comandanţii oştii, ceru să lupte împotriva acestora. Cade prizonier în luptă şi este dus departe de locurile natale, rămânând în slujba barbarilor timp de 17 luni. Când ostilităţile se încheiară, Yares se întoarse în oraşul său, însă la scurt timp este chemat la Domnul.

După neaşteptata dispariţie a lui Yares, Mercurie ia locul tatălui său. Urmaş al vitejilor sciţi, în mijlocul cărora şi-a petrecut copilăria şi de unde a coborât, el ia conducerea armatei, revenindu-i misiunea de a lupta împotriva barbarilor. Legiunea în care era ostaş Mercurie se numea Martenses şi se afla sub stăpânirea lui Satumin.

Sabie de la Arhanghelul Mihail

După şapte zile de lupte înverşunate, Mercurie primeşte în dar de la Voievodul oştilor îngereşti, Sfântul Arhanghel Mihail, o sabie strălucitoare.

Sfântul arhanghel îi mai spuse: „Mercurie, alesul Domnului, ia această sabie, luptă în numele Domnului şi nu uita că, dacă vei învinge, acest lucru se datorează numai Domnului!"

Şi astfel Mercurie ţinu într-o mână sabia sa, iar în cealaltă o puse pe cea primită de la arhanghelul Mihail. Acesta este şi secretul sau, mai bine zis, motivul pentru care Sfântul Mercurie este reprezentat cu două săbii în iconografia creştină egipteană.

Ieşind învingător în luptă, Mercurie îl uimi plăcut pe împăratul Deciu, care îl onoră cu titlul de arhistrateg, adică general sau voievod, dar şi cu câteva medalii.

„Sunt de neam scit”

Împăratul a zis: „Spune nouă neamul tău şi patria”.

Sfântul a răspuns: „Dacă vrei să ştii neamul meu şi patria, îţi voi spune; pe tatăl meu l-a chemat Noah, de neam scit, şi a ostăşit în oastea martionilor; iar patria mea, către care merg cu sârguinţă, este Ierusalimul cel de sus, care este cetatea Împăratului Celui ceresc”.

Din cauza acestui răspuns, lui Mercurie avea să i se „strunjească” trupul, atârnând deasupra focului. Grele patimi! Căci, spun cărţile sfinte, sângele care curgea din ranele sale stingea focul; iar sfântul toate le răbda cu vitejie.

Făcându-se noapte, un înger al Domnului a grăit către dânsul: „Pace ţie, bunule pătimitor!”, şi l-a tămăduit pe el de răni. Iar sfântul, simţind în sine putere, s-a sculat sănătos” şi a mulţumit lui Dumnezeu, Celui ce l-a cercetat prin îngerul Său.

Celelalte suferinţe

Atunci a poruncit împăratul să-l muncească iarăşi cu foc şi cu bătăi. Sfântul fiind bătut şi ars cu foc, ieşea bună mireasmă din trupul lui cel ars. Iar mucenicul răbda cu atâta vitejie, încât n-a strigat, n-a suspinat, nici n-a oftat, aşa că se mirau toti de răbdarea lui. Deci, împăratul a poruncit să-l spânzure cu capul în jos şi să-i lege o piatră mare de grumaji ca, fiind sugrumat de greutatea pietrei, să moară. Iar mucenicul fiind întărit cu darul lui Dumnezeu, a rămas multă vreme viu în acea muncă.

Să fie învăţătură de minte pentru creştini

Văzând împăratul pe mucenic că nu se pleacă nicidecum spre voia lui, şi acum ne mai având vreme să-l muncească mai mult, pentru că se sârguia degrab a merge la Roma, a dat asupra lui porunca cea din urmă, astfel: „Mercurie, care a socotit drept nimic zeii noştri şi a defăimat cinstita poruncă a blândeţei noastre, porunceşte stăpânirea noastră să-l ducă în ţara Capadochiei şi acolo să-i taie capul spre învăţătura multora”. I-a fost astfel tăiat capul în ziua de 25 noiembrie.

„Iar a doua zi după tăierea sfântului s-a aflat trupul lui alb ca zăpada şi ieşea dintr-însul bună mireasmă de mir de mult preţ şi tămâie. Pentru o minune ca

aceea, mulţi au crezut în Hristos. Apoi, sfântul trup a fost pus cu cinste la loc însemnat, care dădea multe tămăduiri celor bolnavi", spun Vieţile Sfinţilor.

Aceasta este povestea cea adevărată a lui Abu-Seifein, care merită citită şi păstrată în tainiţa sfântă a sufletelor noastre. Povestea adevărată a luptătorului cu două săbii, care seamănă atât de bine cu sufletul omului şi plaiului mioritic.

În tradiţia egipteană

Multe biserici din Egipt sunt închinate acestui mare sfânt, iar cea mai veche şi mai cunoscută dintre acestea a fost construită în secolul al VI-lea şi se află în Vechiul Cairo. Această biserică este folosită la slujbe doar o singură dată pe an, în Săptămâna mare a Postului Paştilor. Se află în apropiere de Moscheea Amr, în afara cetăţii Babilonului.

Sfântul Mercurie este cunoscut în tradiţia egipteană coptă ca sfânt „al celor două săbii". Tradiţia afirmă că el a primit o sabie de la un înger pentru a lupta împotriva barbarilor.

După martiriul său, a apărut la Iulian Apostatul în timpul unei bătălii împotriva perşilor şi l-a străpuns cu o sabie.

Sfântul Mercurie este reprezentat în arta coptă ca un ostaş călare, ţinând în mâini două săbii.

Catedralele modestiei

Biserica "Sfântul Mercurie" din Balta Albă (Bucureşti)

Entuziasmul construirii de noi biserici, care a cuprins România cu un elan nemaivăzut până acum, a coborât din ţară spre Bucureşti. Mai ales în fostele cartiere de blocuri muncitoreşti, acolo unde clopotele n-aveau voie să bată, nici crucile să-şi poarte simbolul creştin şi nici preoţii să-şi împlinească menirea, astăzi cresc din pământ lăcaşe de rugăciune care-L întorc printre oameni pe Dumnezeu. Semn de bine pentru un oraş care îşi caută normalitatea pierdută atâţia ani...

Le vedem peste tot, în marginea unui parc oarecare sau dosite stingher, între blocuri cenuşii şi înalte. Noile biserici ale Bucureştiului îşi caută locul şi îl găsesc anevoie, apărând fie smerite ca nişte colibe pustniceşti, fie impozante, cu turle semeţe şi dălţuite în piatră - după râvna preotului paroh sau dărnicia credincioşilor. În Drumul Taberei, în Militari sau Balta Albă, forfota construcţiilor nu încetează o clipă. Vechile cartiere muncitoreşti se umanizează parcă, recuperând în grabă un trecut vinovat şi deloc luminos. Mai mult ca în oricare altă parte, în Bucureşti e mare nevoie de biserici. Noaptea prelungă a ateismului şi a lăcaşelor demolate cu buldozerul începe să se destrame. Oamenii simt nevoia să-L aibă pe Dumnezeu lângă casă. Vor să fie mai aproape de El, să fie vecini cu sfinţii, iar clopotele şi toaca să le răsune la zile de sărbătoare pe sub fereşti. O biserică iradiază lumină, pune cerc de protecţie împotriva neliniştii sufleteşti.

Ridicate peste noapte, cu bani puţini şi greu adunaţi, bisericile din lemn ale Capitalei nu au istoria lăcaşelor vechi, din centru, cu ctitori mari, din familii vechi domnitoare: Brâncoveanu, Matei Voievod sau Mihai Vodă. Lipsite de fală şi de bogăţii aurite, noile biserici de cartier sunt mai degrabă nişte catedrale ale

modestiei. Dar să nu trecem pe lângă ele cu capul întors. Asemenea legendei Meşterului Manole, în zidul oricărei biserici noi stă scrisă o poveste, un sacrificiu, o suferinţă, o luptă teribilă, în care învinge mereu doar rugăciunea şi marea speranţă că se împlineşte vrerea lui Dumnezeu.

De când lumea, bisericile se construiesc cu varul şi liantul eternităţii. În spatele zidirii, nevăzut şi fără zarvă, stau râvna unui preot deosebit şi bănuţul credincioşilor care, dăruindu-l Domnului, se alătură şi se regăsesc în acelaşi gând, asemenea pietrelor din temelie.

Sfântul Mercurie, primul martir dobrogean

Icoana Sfântului Mercurie

Înălţată în Balta Albă, aproape de parcul Titan, e cu neputinţă să nu o remarci: Biserica "Sfântul Mercurie" îţi dă bineţe din drum. Nu poţi trece indiferent pe lângă ea. Trebuie să-i răspunzi într-un fel, să-i calci pragul, să meditezi o clipă între pereţii ei mirosind a var nou. Strânsoarea şirului de blocuri din spate şi vecinătatea unei intersecţii zgomotoase nu-i micşorează cu nimic eleganţa bine tocmită în piatră, simplitatea alungită a formelor. Cu greu i-ai fi găsit un loc mai potrivit - în plină vâltoare urbană, ca o pauză de reculegere şi de linişte, în grabă şi grijile care dau în clocot, zi de zi şi ceas de ceas.

În biserică miroase a tămâie şi a var proaspăt. Îmbrăcat într-o sutană simplă, de lucru, părintele Paul Lepădatu îşi ajută soţia la curăţenie. Deretică împreună odaia Domnului, ca doi gospodari în preajma unei sărbători importante. Urmele şantierului abia se mai văd, în timp ce pereţii cimentuiţi aşteaptă încă luciul culorilor şi chipurile strălucitoare de sfinţi. E cale lungă până ce biserica va fi terminată, dar părintele nu se teme de muncă. Nu se află la prima încercare de acest fel. A construit patru biserici până acum, toate patru de unul singur, doar cu mâinile lui, biserici de sat, aşteptate cu sete de credincioşi, dar şi biserica

mănăstirii din Plătăreşti, o lucrare uriaşă, care a scos din ruină ctitoria "neamului basarabesc, cu domnii cei moşteni ai ţării".

Sfântul necunoscut şi minunile lui

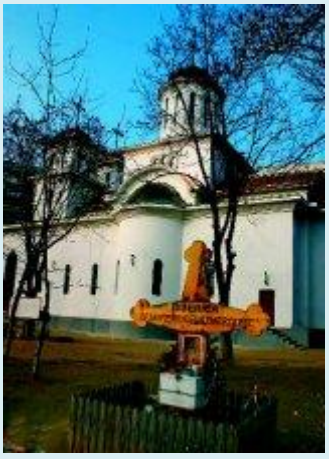

Curtea bisericii

Părintelui îi place istoria, dar şi mai mult îi place să înalţe altare, să se lupte pentru fiecare cărămidă şi fiecare strat de mortar. Dacă îl întrebi cum a ajuns în Bucureşti şi cum a găsit curajul să se apuce singur de o biserică atât de mare, părintele ridică nedumerit din umeri. Arată spre cea mai aurită şi mai falnică icoană de la altar, făcând o cruce adâncă. Nimeni, nici măcar părintele Paul, nu-şi poate explica mulţimea ajutoarelor primite, uşurinţa cu care i s-a găsit loc bisericii, timpul extrem de scurt în care a fost ridicată - doar într-un an şi două luni. Totul este numai şi numai vrerea Sfântului mare mucenic Mercurie.

Fără pic de ascunziş, părintele mărturiseşte că vede în sporul arătat până acum mâna protectoare a primului sfânt dobrogean de neam scit, vestit general de oşti romane şi martirizat pe la anul 250 în chinuri cumplite, greu de descris: crestat mărunt cu sabia şi aruncat în jarul de foc dinadins pregătit, spânzurat apoi cu capul în jos, cu o piatră de moară atârnată de grumaji, bătut cu bice ferecate la vârf în aramă şi, abia după mai multe săptămâni de cazne, decapitat, nu înainte de a refuza iertarea împăratului, oferită în schimbul lepădării de Hristos.

"Dintotdeauna am avut mare evlavie la Sfântul", mărturiseşte părintele Paul. "M-a impresionat nespus faptul că, deşi e primul nostru martir, aproape nimeni nu-l cunoaşte. În timp ce grecii sau bulgarii şi-l însuşesc ca neam, lăudându-se cu stirpea lui, Mercurie este dispreţuit şi dat la o parte chiar în ţara sa. Cu greu găseşti un sfânt mai oropsit şi covârşit în nedreptate. Eram încă student la teologie când l-am găsit refugiat într-o pagină de Minei. M-a impresionat. Abia strecurat în calendar, la 25 noiembrie, Mercurie nu avea în România nici biserică şi nici acatist. Cu un îndemn pe care nu mi-l explic nici acum, am decis

că primul nostru sfânt dobrogean trebuie să iasă la lumină. Acum are biserica şi acatistul lui, chiar dacă unii continuă să-l ignore.

Mercurie nu are nevoie de publicitate. Sunt suficiente forţa pe care o arată, vindecările şi minunile săvârşite, inclusiv cu mine. I-am simţit puterea în mai multe rânduri, dar şi mai apăsat când, bolnav de chist hidatic, medicii mi-au găsit la operaţie o tumoră enormă şi nu-mi dădeau multe zile de trăit. Noaptea, când mă zbăteam între viaţă şi moarte, m-am rugat cu lacrimi fierbinţi lui Mercurie, legându-mă cu jurământ să-i termin construcţia. A doua zi, am simţit o mână nevăzută cum mă ridică din pat şi mă întăreşte. N-am mai stat pe gânduri - cu tuburile de dren în spate, am părăsit spitalul şi am slujit Sfânta Liturghie, ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Iată de ce, când cineva se arată mirat şi zice: "Cine este acest Mercurie? Nu am auzit de el până acum.", eu zâmbesc şi îi răspund: "E un sfânt care mă iubeşte pe mine"."

Mai mari sau mai mici, minunile sfântului nu au contenit nici o clipă. Au început chiar cu alegerea locului când, după sfinţirea temeliei, la părintele a venit o femeie din cartier să-i mărturisească uimită că, înainte de a muri, mama ei avusese un vis în care un înger plin de lumină îi spunea: "După 2000, se va ridica aici o biserică închinată unui sfânt oştean necunoscut, spre bucuria credincioşilor".

Semnul acesta a fost urmat de altele: o doamnă, Adina, a dăruit bisericii materiale de construcţie, un judecător pensionar, Ion Anghel, şi-a donat toată averea, un creştin din Italia i-a trimis părintelui granitul şi gresia, fără ca cineva să i-o fi cerut.

"Lucrarea Sfântului o vedeam la tot pasul", spune părintele Paul. "Dacă o uşă mi se închidea, alte două îmi apăreau deschise în faţă.

Cel mai mult însă m-a impresionat o întâmplare. Într-o zi, rămăsesem fără materiale şi în casă nu mai aveam bani nici de pâine. Atunci, mi-am vândut maşina şi am continuat lucrările. Surpriza cea mare a fost că, săptămâna următoare, fiul meu să câştige la Loto un miliard de lei. I-a oferit pe toţi bisericii. Nu şi-a oprit nici măcar un leu. Să nu credeţi că l-am forţat în vreun fel. A fost gândul şi vrerea lui. Şi bine a făcut. A doua zi, miraculos, i-a dispărut de pe mână o tumoră urâtă, care creştea mereu şi ne îngrijora pe toţi. I-a dispărut pur şi simplu, de parcă n-ar fi avut-o niciodată."

"Trebuie să ieşim din pământ, să înălţăm biserica"

În biserica marelui mucenic Mercurie încep să se adune credincioşii. Părintele se pregăteşte pentru slujba pe care o săvârşeşte zilnic, în timp ce soţia sa, Valerica, îşi ocupă locul la pangar, aranjând cărţile de rugăciuni şi cruciuliţele sfinţite. Adeseori, sta de dimineaţă până seara în biserică, uitând şi să mănânce. Nu ştie de unde îi vine această putere, dar nici nu se miră. De cum păşeşte în sfântul lăcaş, toată oboseala şi grijile de peste zi dispar, trezindu-se că face lucruri la care n-ar fi îndrăznit măcar să gândească: să descarce cărămizi din camion, să cureţe cu bormaşina plusul de ciment de pe pardoseală. Când a venit în Bucureşti, se simţea neputincioasă şi derutată. Nu avea casă, nu avea parohie. Era preoteasă doar cu numele. Ar fi vrut să se întoarcă la Plătăreşti, la căsuţa ei ţărănească, la livada şi grădina ei plină cu flori. Privea răvăşită fundaţia adâncă a bisericii, de parcă s-ar fi aflat la poalele unui munte teribil de înalt. Urcuşul pe care trebuia să-l înceapă i se părea peste puterile ei. La un moment dat, a izbucnit în plâns şi nu s-a oprit decât atunci când l-a auzit pe părintele spunând cu o blândeţe pe care nu i-o cunoştea: "Trebuie să ieşim din pământ, să înălţăm cât mai repede casa Domnului". În clipa aceea, a înţeles că venirea lor în Balta Albă nu era o întâmplare. Împreună cu părintele, avea de împlinit o misiune, o poruncă venită de sus.

Prinsă în poveşti şi amintiri de tot felul, construcţia Bisericii "Sfântul Mercurie" pare cumva o joacă, un vis realizat peste noapte. Numai părintele Paul ştie câte încercări, necazuri şi ispitiri cumplite încap în zidăria ei. Lupta e cu oamenii care, la început, nu înţeleg şi nu acceptă şantierul deschis sub ferestrele lor. Apoi lupta se duce cu invidia confraţilor, dar şi mai mult, cu greutăţile materiale. Până acum, părintele Paul a cheltuit sume enorme, cumpărând în avans: 180.000 de cărămizi, 800 tone de ciment, 700 tone de var, 9 tone de tablă de cupru, adusă special din Grecia. Departe de a fi încheiată, această aritmetică telurică nu reuşeşte să acopere nici pe departe lucrările ce vor urma - pictura şi iconostasul, stranele şi odoarele cele sfinte. De unde nu a avut, a împrumutat - peste 10 miliarde. Părintele Paul e dator vândut, dar nu-şi face probleme cu banii. Îşi vede de treaba lui. Descarcă singur sacii cu ciment sau bate energic la uşa directorului de la Distrigaz şi, când secretara îl întreabă: "Îl cunoaşteţi?", el răspunde fără să mai stea pe gânduri - "Nu, dar îl cunoaşte Sfântul Mercurie."

Părintele surâde liniştit şi cu încredere în ajutorul lui Dumnezeu. Mai devreme sau mai târziu, miraculos sau nu, problemele se vor rezolva. Sfântul Mercurie veghează.

Fotografii de Emanuel Tânjală

Semnificaţie nume

Mercurie (masc.) - nume devoţional antic de origine latină Mercurius, zeul roman al negoţului, corespunzător grecescului Hermes, (latinescul merces, mercendis, „marfă; răsplată, recompensă”). O interpretare raportează latinescul Mercurius, la cuvântul egiptean mā-Ĥeru „cuvinte adevărate”, de la mā „adevărat” şi Ĥerū, „voce, cuvânt, vorbă”.

Intermediar greco-slav

Nume calendaristic creştin.

Forme atestate la noi: Mercurie, Curie, Mercore, Mercan.

Radu Alexandru - Biserica Sfântul Mercurie - Cairo

Multe biserici din Egipt sunt închinate Sfântului mucenic Mercurie, însă cea mai veche şi mai cunoscută dintre acestea a fost construită în secolul al VI-lea şi se află în Vechiul Cairo în apropiere de Moscheea Amr, în afara Fortăreţei Babilon.

În manuscrisele arabe această biserică este numită "biserica lui Abu Marqurah" iar într-un manuscris scris în garshuni (limba arabă scrisă folosind alfabetul siriac) „biserica lui Mar Quryus". De asemenea, unii călători apuseni din secolele XVII-XIX numesc acest aşezământ "biserica lui Mari Moncure" sau "biserica Sfântul Macarie" (confuzie între Marqurah su Maqarah).

Până în Evul Mediu, când Nilul curgea orinentat fiind mai aproape de est decât în prezent, malul fluviului se afla aproape în faţa bisericii Sfântul Mercurie.

Biserica Sfântului Mercurie constă în două biserici suprapuse, ce au alăturate multe alte mici paraclise.

Potivit unor autori biserica închinată Sfântului Mercurie a fost construită în timpul Patriarhului Avraam (975-978) pe urmele unei alte biserici datând din secolul al VI-lea. Nu după multă vreme locaşul de cult a suferit distrugeri semnificative fapt care a făcut să fie transformată pentru un timp în depozit.

În mare parte a fost incendiată de către un musulman în timpul Patriarhului Marcu III (1167-1189). Tot în secolul al XII a început reconstrucţia locaşului cu sprijinul material al şeicului Abu al-Barakat ibn Abu Sa'id Hablan, astfel încât biserica a putut fi redeschisă în anul 1175.

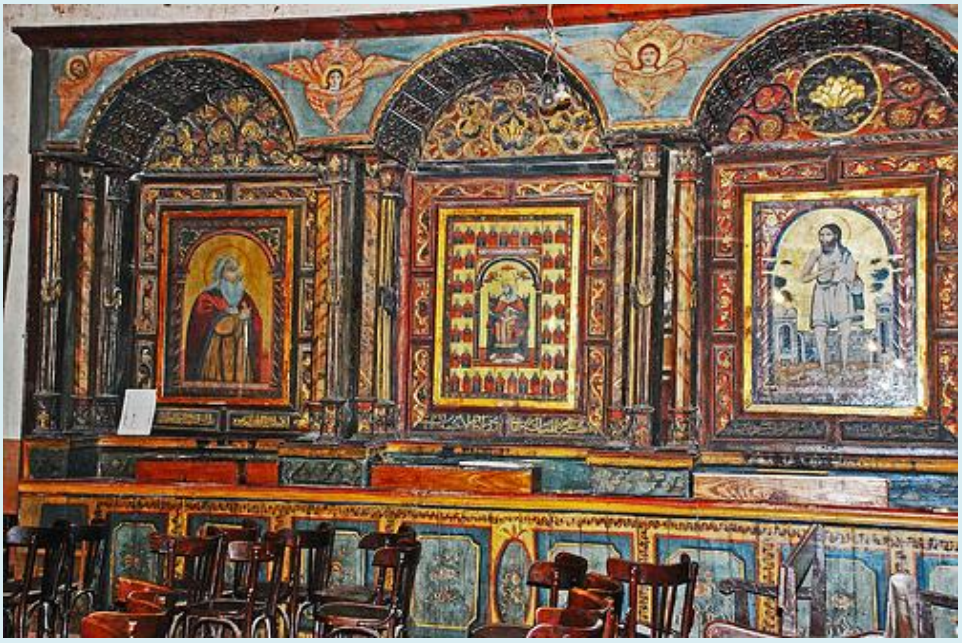

Biserica Sfântul Mercurie a fost supusă unor ample lucrări de restaurare în secolele XIX şi XX, conduse de Comitetul pentru Conservarea Monumentelor de Artă Arabă.

În această biserică au fost intronizaţi Mar Basliyus, patriarhul Antiohiei, în 1421-1422, precum şi Gavriil al VIII-lea (1586-1601), Petru al VI-lea (1718-1826) şi Ioan (1726-1745), Patriarhi ai Bisericii Copte.

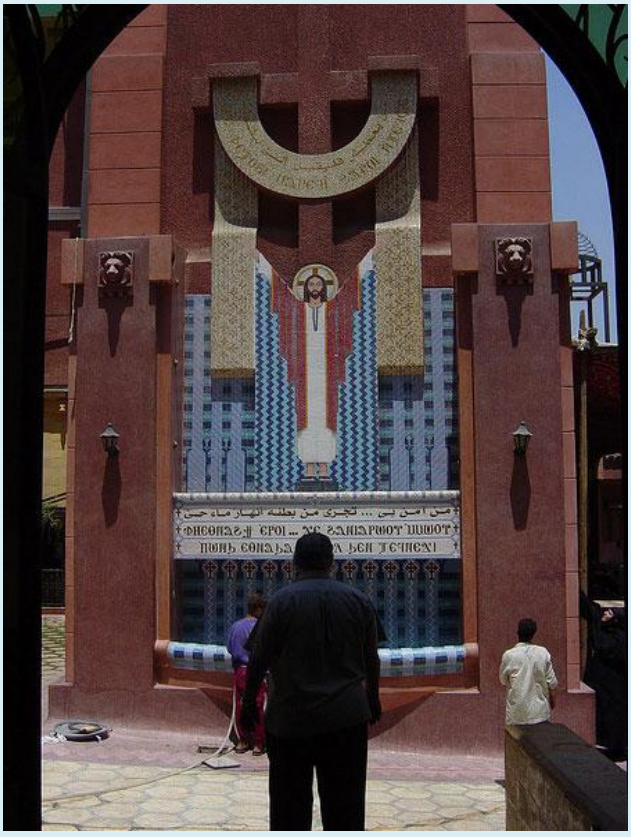

Începând cu Patriahul Hristodoulos (1047-1077) Biserica Sfântul Mercurie a fost reşedinţă patriarhală şi totodată locul unde au fost înmormântaţi patriarhii care au urmat.

Un sinod al ierarhilor a avut loc în această biserică pentru a lua măsuri împotriva Patriarhului Senute II (1032-1046), care practica simonia.

Părintele Barsum, numit "cel gol", a trăit pentru multă vreme în cripta aflată în partea de nord a bisericii Sfântul Mercurie şi a murit în timpul păstoririi Patriarhului Ioan VIII (1300-1320).

Moaştele Sfântului Mercurie au fost mutate în acest loc în 1488 unde se păstrează până în prezent.

Biserica Sfântul Mercurie, şi capelele adiacente, conţin numeroase obiecte arhitecturale şi de cult de mare valoare istorică şi artistică. De altfel, Muzeul Coptic deţine numeroase obiecte care au aparţinut acestui locaş de cult.

Cu totul deosebită este catapeteasma bisericii principale realizată din lemn ce are adăugate panouri din ebonit şi fildeş sculptate cu motive florale.

Un amvon din marmură, sprijinit pe cincisprezece mici coloane, este situat în colţul dinspre nord-est al navei centrale. Lucrări de restaurare recente au scos la suprafaţă fragmente din pictura murală veche.

Biserica Sfântul Mercurie este folosită pentru slujbe doar o singură dată pe an, în Săptămâna mare a Postului Paştilor.

Maria Chirculescu - Pe urmele Sfântului mare mucenic Mercurie la Cairo

În ziua de 25 noiembrie este sărbătorit şi Sfântul Mercurie, ostaş din Armenia, sosit în cetatea Romei la chemarea împăratului Decie pentru lupta împotriva barbarilor. În vremea îndelungatului război între barbari şi romani, îngerul Domnului i se arată lui Mercurie ţinând în mână o sabie şi zicându-i: "Nu te teme, Mercurie, nici te înfricoşa, căci sunt trimis spre ajutor ţie, ca să te fac biruitor. Deci primeşte această sabie şi porneşte asupra barbarilor şi, după ce-i vei birui, să nu uiţi pe Domnul Dumnezeul tău". Luând sabia, cu mare iuţime, Mercurie porneşte la luptă şi, trecând printre trupele barbarilor până la împăratul lor, l-a ucis pe acesta cu sabia şi împreună cu el mulţime de ostaşi.

Împăratul roman Decie îl cinsteşte pe eroul războiului său şi îl pune apoi voievod peste toate oştile, făcându-l apropiat al său. Însă atunci când Decie porunceşte tuturor să se închine zeilor pentru biruinţa primită în luptă, îngerul Domnului I se arată din nou lui Mercurie, amintindu-i cu ajutorul cui a reuşit faptele sale de vitejie. Mercurie evită să participle la jertele aduse zeilor romani, însă un boier clevetitor îl pârăşte. Împăratul, pentru că îl iubea foarte mult pe Mercurie, nu crede şi îi porunceşte să se apere, astfel făcând prilej creştinului Mercurie de a-L afirma pe Domnul nostru Iisus Hristos.

Mercurie va fi supus unor chinuri groaznice, dar va rezista rugându-se necontenit Mântuitorului, care îi şi reda sănătatea, minune care are darul de a convinge poporul că adevăratul Dumnezeu este cel al lui Mercurie şi nu zeii romani.

După îndelungi chinuri, mărturisitorul creştin în vârstă de 25 ani este decapitat, iar a doua zi "s-a aflat trupul lui alb ca zăpada şi ieşea dintr-însul mireasmă de mir de mult preţ şi tămâie. Pentru o minune ca aceea, mulţi au crezut în Hristos".

În Cairo se află biserica Sfântului Mercurie, cu moaştele acestui mucenic din primele veacuri creştine şi cu icoane în care este reprezentată o minune foarte cunoscută.

Împăratul Iulian apostatul, coleg de facultate cu Sfântul Vasile cel mare, i-a cerut Sfântului Vasile să îl întâmpine în oraşul Cezareea, fiind în drum spre locul războiului cu perşii. Împăratul a cerut să fie întâmpinat cu ce are mai bun Sfântul Vasile (ca şi pentru el însuşi). Atunci Sfântul Vasile cel mare l-a întâmpinat pe împărat cu pâine şi sare (aşa cum mânca el însuşi), primire care avea să atragă furia împăratului şi promisiunea acestuia că la întoarcerea din război îl va distruge nu doar pe Sfântul Vasile ci întreg oraşul Cezareea. Când se ruga Sfântul Vasile cel mare înaintea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, pentru ca marele prigonitor al creştinilor Iulian Apostatul să nu se mai întoarcă din război, a observat el că icoana alăturată, cea a Sfântului Mercurie, s-a făcut pentru puţină vreme nevăzută. Apoi s-a arătat, dar cu suliţa însângerată. "Chiar în acelaşi timp, în îndepărtatul război, Iulian a fost însuliţat de un ostaş necunoscut, care îndată ce l-a însuliţat s-a făcut nevăzut. Iar ticălosul Iulian, luând sânge din rana sa a aruncat în sus către cer şi, grăind hule asupra lui Hristos, a zis: "ai biruit, Galileene!"

Această minune s-a adeverit, că însăşi Sfânta Fecioară Maria l-a trimis pe mucenicul Mercurie la minunata slujbă ostăşească, pentru rugăciunile Sfântului Vasile cel mare, "din biserica cea care prăznuieşte către biserica cea care avea război, spre pedeapsa împotrivitorului lui Dumnezeu Iulian Paravatul şi spre apărarea sfintei credinţe şi a dreptcredincioşilor creştini" (din Sinaxar).

Aşadar, Sfântul Mercurie este înfăţişat cu două săbii încrucişate deasupra capului (una ostăşească, cea de-a doua dată de înger) şi cu încă o suliţă, străpungându-l pe împăratul Iulian.

Biserica Sfântul Mercurie din Cairo, în ciuda aspectului ei prăfuit (se pare că este în curs de renovare,) este foarte cunoscută şi căutată de creştinii aflaţi în nevoinţă, care vin să se închine şi să se roage la sfintele moaşte ale marelui mucenic.

Pentru rugăciunile Sfântului mare mucenic Mercurie, Doamne Iisuse Hristoase, miluieşte-ne pe noi!

Maria Chirculescu
Director Miriam Turism

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Dionisiu

Un odor de mare preţ al mănăstirii este mâna dreaptă a Sfântului Ioan Botezătorul, cu care a atins capul Domnului nostru Iisus Hristos atunci când L-a botezat în râul Iordan.

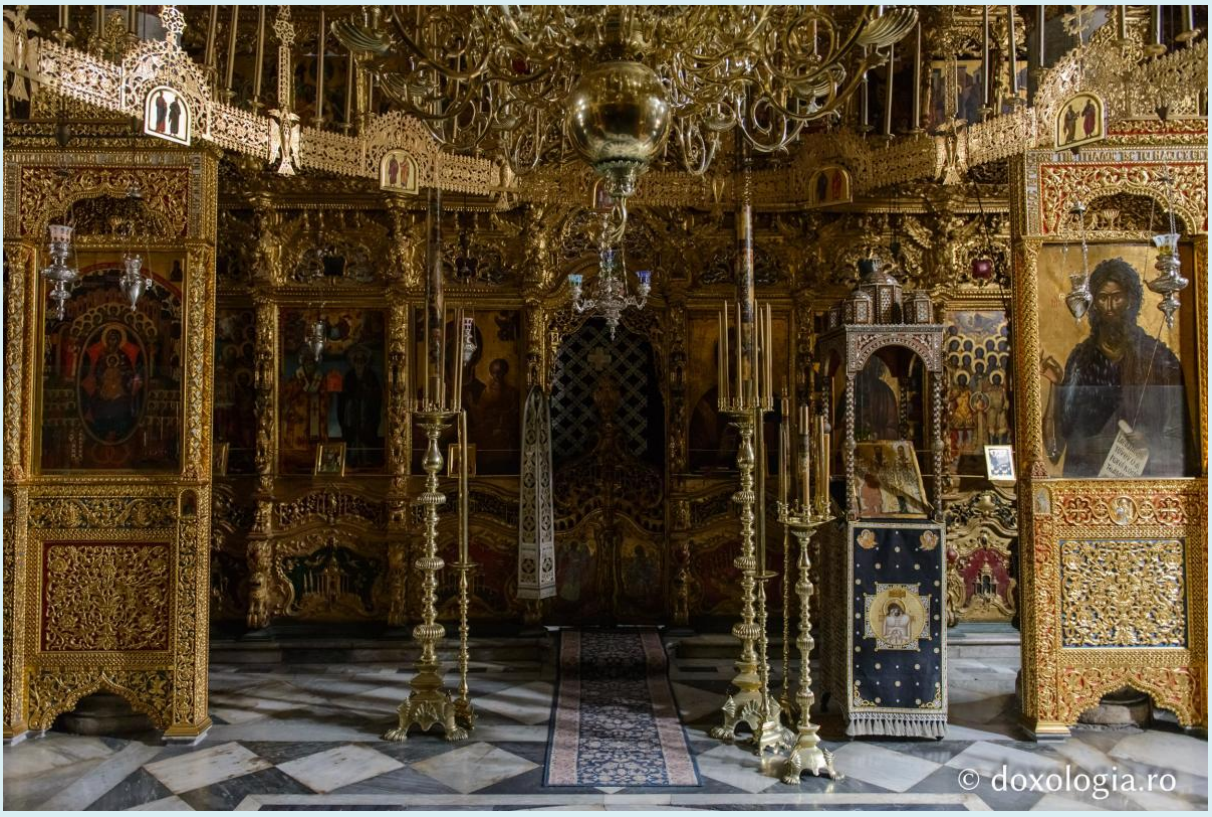

Katholikonul (Foto: pr. Silviu Cluci)

Chivotul Sfântului Nifon (42 x 30 x 42 cm), făcut în 1515, în greutate de vreo 20 kg, în întregime din argint, aur şi email, este darul voievodului Ţării Româneşti, Sfântul Neagoe Basarab (1512-1521) fiind o copie a bisericii pe care domnitorul a zidit-o în cinstea sfântului la Mănăstirea Curtea de Argeş. În acest chivot sunt aşezate moaştele Sfântului Nifon.

Într-o cutiuţă de argint, executată cu multă măiestrie, se află mir de la Sfântul Dimitrie.

Apoi într-o altă cutie se află mâna dreaptă a Sfintei Matroana din Hios, împreună cu o Psaltire în manuscris. Acesta este cel mai mic manuscris (8 x 5,5 cm) din Sfântul Munte.

În mănăstire se mai păstrează capetele

- Sfintei muceniţe Chiriachi,
- al Sfintei muceniţe Tomaida,

- al Sfântului Grigorie episcopul Acragandelor,
- al marelui mucenic Mercurie,
- al Sfintei Teofana împărăteasa.

De asemenea se mai păstrează părţi din Sfintele moaşte ale Sfinţilor:

- Vasilie,
- Atanasie,
- Grigorie Teologul,
- Teodor Stratilat,
- Gheorghe,
- Neofit Zăvorâtul,
- Filotei Dionisiatul,
- Dionisie Areopagitul,
- Iacov ruda Domnului,
- Grigorie Palama,
- Iacov Persul,
- Ştefan întâiul mucenic,
- Trifon,
- Nichita,
- Artemie,
- Areta.

Tot aici se mai găsesc moaşte ale Sfinţilor noi mucenici: Gheorghe din Ioanina, Teodor Bizantinul, Ghenadie Dionisiatul, Dimitrie din Tripoli, Polidor, Atanasie din Tesalonic.

Mănăstirea mai are o parte din Sfântul brâu al Maicii Domnului, pe care dionisiaţii l-au primit de la Mănăstirea Vatoped în schimbul unui deget de la mâna dreaptă a Sfântului Ioan Botezătorul.

Poate cel mai de seamă odor al Mănăstirii Dionisiu este icoana Maicii Domnului „Imnul Acatist”, dăruită în anul 1375 de împăratul Alexie al III-lea Comneanul Sfântului Dionisie Ctitorul.

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Pantocrator

Schevofilachionul şi iconofilachionul Pantocratorului se află în turnul cel mare al mănăstirii.

O mare binecuvântare pentru mănăstire o constituie partea din hitonul necusut al Domnului, ce se păstrează aici. De asemenea aici se păstrează capetele sau părţi din capetele Sfinţilor:

- Ioanichie din Olimpul Bitiniei (părintele duhovnicesc al Sfântului Eftimie cel nou),
- Ioan cel milostiv,
- Teodor Stratilat,
- Cosma şi Damian.

Se mai păstrează aici părţi din moaştele

- Sfântului apostol Andrei,
- ale Sfântului Trifon,
- ale Sfintei Fotini Samarineanca,
- ale Sfinţilor: Chiric şi Iulita,
- Anastasia izbăvitoarea de otravă,
- Parascheva muceniţa,
- Ermolae,

- Pantelimon,
- Evstatie,
- Constantin şi Elena,
- Nichifor,
- Modest,
- întâiului mucenic Ştefan,
- Atanasie, patriarhul Constantinopolului şi
- Teofil, izvorâtorul de mir.

În schevofilachionul mănăstirii se păstrează o mică bucată dintr-o aspidă de aramă cu diferite reprezentări, care, potrivit tradiţiei, a aparţinut Sfântului Mercurie, precum şi veşminte de mătase persană cu mărgăritare (în jur de 1480).

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Caracalu

Tezaurul Mănăstirii Caracalu păstrează mulţime de Sfinte moaşte şi odoare sfinte, precum şi icoane vechi. De asemenea, biblioteca mănăstirii adăposteşte mai multe manuscrise şi documente vechi.

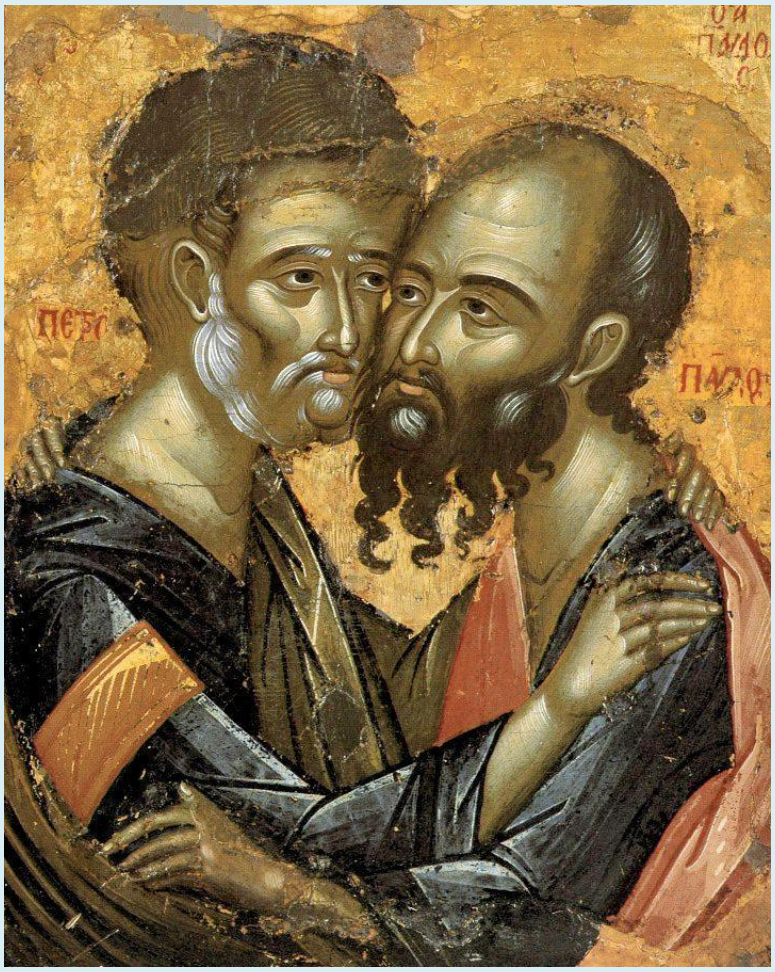

Icoană a Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, din tezaurul Mănăstirii Caracalu

În Mănăstirea Caracalu se păstrează

- părticică din lemnul Sfintei Cruci,
- Capul Sfântului apostol Bartolomeu,
- părţi din capetele Sfinţilor Mercurie şi Hristofor,
- mâna dreaptă a Sfântului Teodor Stratilat, care răspândeşte o negrăită mireasmă.

De asemenea, se mai păstrează aici părţi din moaştele Sfinţilor:

- Ioan cel milostiv,
- Ioan Botezătorul,
- Haralambie,
- Orest,

- Averchie şi
- Cuviosul nou mucenic Ghedeon.

Biblioteca mănăstirii cuprinde 279 de manuscrise, din care 47 sunt pe pergament. Cel mai vechi manuscris este din secolul al IX-lea.

În arhiva mănăstirii se păstrează documente, hrisoave şi firmane turceşti.

De asemenea, în iconofilachionul mănăstirii se păstrează o serie de icoane vechi cu o deosebită valoare istorică si artistică.

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic și tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,

⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare mucenită Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

Viața și Acatistul Sfântului Mare Mucenic MERCURIE

167

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Nevoințele muceniciei răbdându-le ca un ostaș nebiruit, ai stat înaintea Împăratului Celui nemuritor, Mare Mucenice Mercurie, unde împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală, grăbește, cu rugăciunile tale, spre ajutorul celor ce cu credință cinstesc pomenirea ta.”

Troparul Sfântului Mare Mucenic Mercurie

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-524-5

Icoane

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡ-
ΤΥΣ
ΜΕΡΚΟΥ-
ΡΙΟΣ

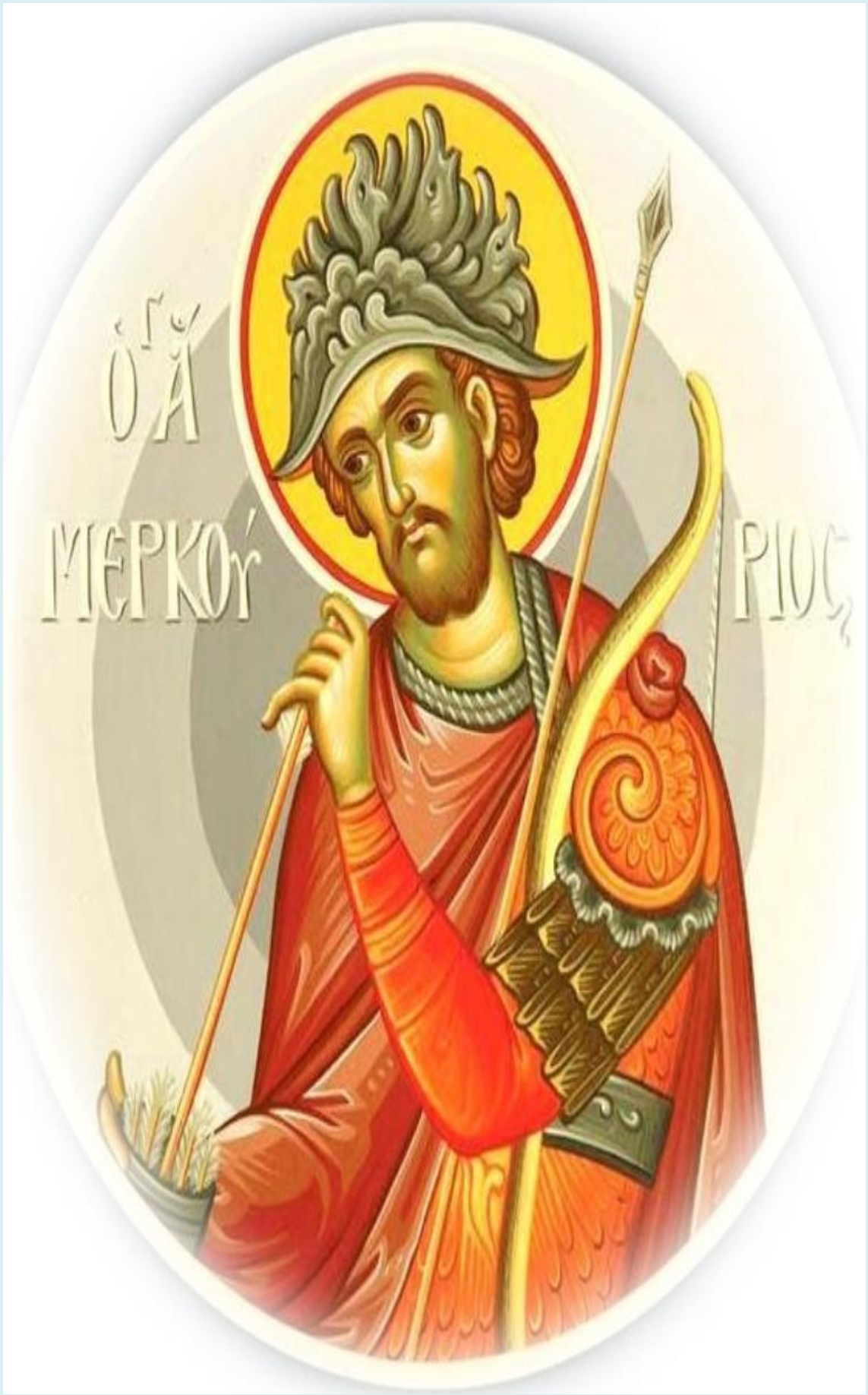
Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ

ὁ Ἅ
ΜΕΡΚΟΥ
ΡΙΟΣ

Ὁ ἅγιος
Μεγαλομάρτυς

Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ

ΟΑΓΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΙ ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Sfinţii mari mucenici Mercurie şi Ecaterina

25 noiembrie

Sf. Mc. MERCURIE
Sf. M. Mc. ECATERINA
25 noiembrie

Icoană ce conține Sf. Moaște ale Sf. Mc Mercurie și Ecaterina
din colecția Sf. Mânăstiri Sireți

Icoană de Elena Murariu

Ὁ ἅγιος
Μεγαλομάρτυς Κυρίου

Ο Α
ΜΕΡ
ΚΟΥ
ΡΙΟ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΜΕΡΚΥΡΙΟΣ

SF. M. MC. MERCURIE

SC. M. MC. MERCVRIE

St. Mercurius killing Julian the apostate - greek variant

SE HL. HIC. HERCVRIE

Icon from the Skete of St. Anna, Mount Athos: The Theotokos ordering St. Mercurios to defend the Christians, and St. Basil helping the people

San Mercurio atterra Giuliano l'Apostata
Ignoto - Secolo XVIII, Olio su tela (cm. 126 x 101)
Toro (CB), Chiesa del Santissimo Salvatore

25 Noiembrie

Sfântul Mare Mucenic

Mercurie

canon acatist
articole icoane fotografii

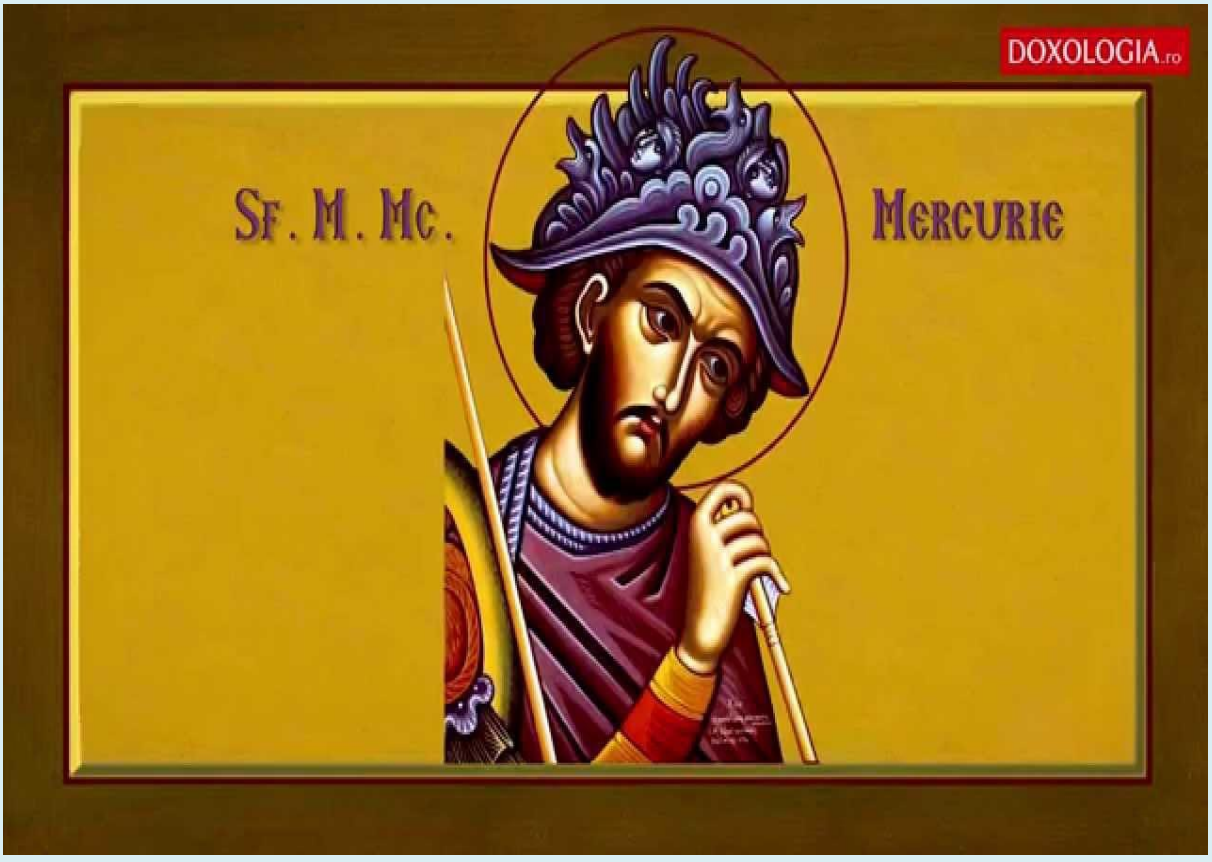

Odovania Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului
Sfânta Mare Mucenită
ECATERINA
Sfântul Mare Mucenic
MERCURIE

SFÂNTUL MARE MUCENIC
MERCURIE

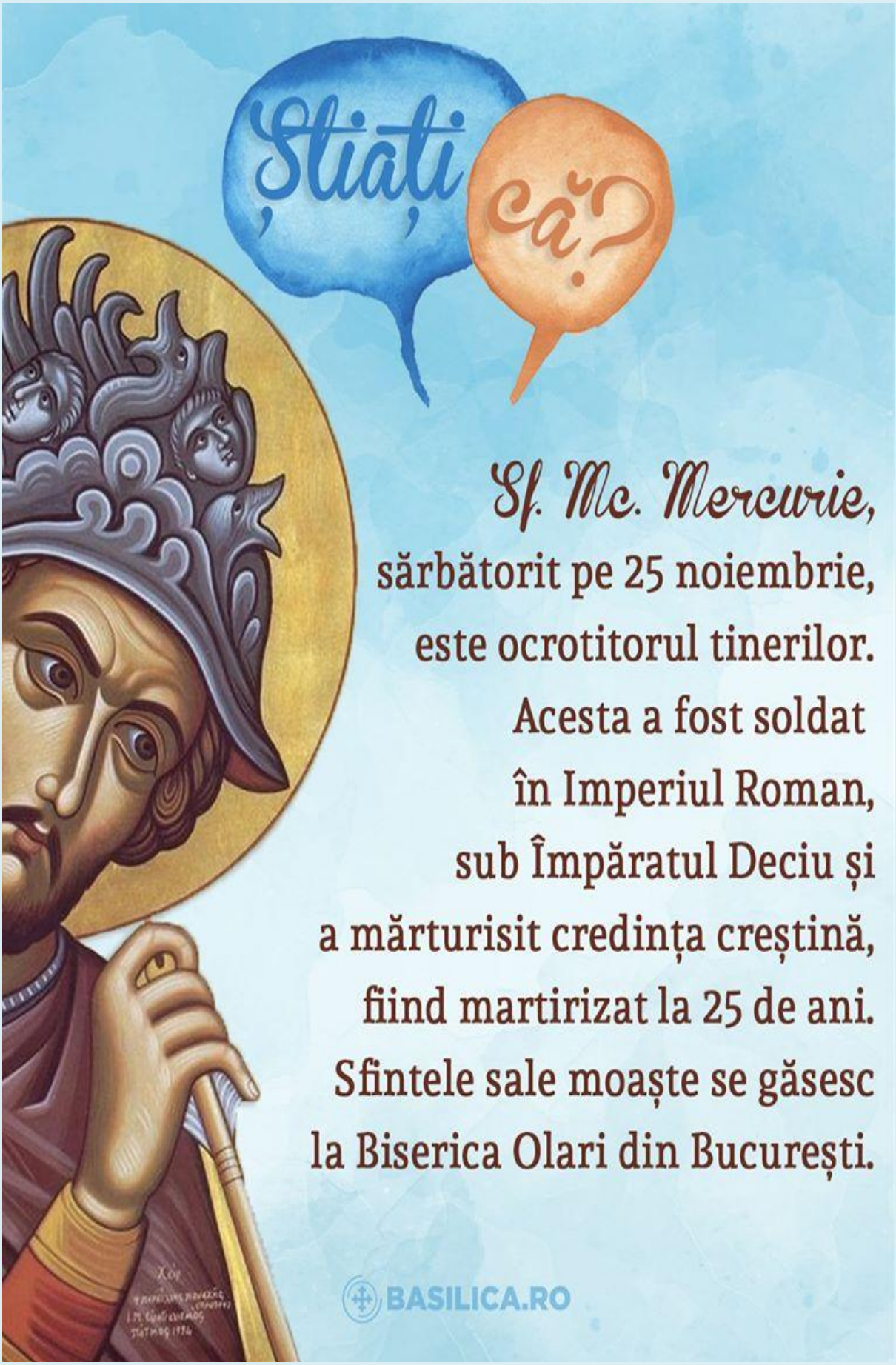
Știați că?
Sf. Mc. Mercurie,
sărbătorit pe 25 noiembrie,
este ocrotitorul tinerilor.
Acesta a fost soldat
în Imperiul Roman,
sub Împăratul Deciu și
a mărturisit credința creștină,
fiind martirizat la 25 de ani.
Sfintele sale moaște se găsesc
la Biserica Olari din București.
BASILICA.RO

Troparul Sfântului Mare Mucenic Mercurie

25 Noiembrie - Glasul 4

Nevointele muceniciei
răbdându-le, ca un ostas
nebiruit, ai stat înaintea
Împăratului Celui Nemuritor,
Sfinte Mucenice Mercurie.
Unde, împreună cu cetele
pătimitorilor luând
îndrăzneală, grăbeste cu
rugăciunile tale spre
ajutorul celor ce cu
credintă cinstesc sfântă
pomenirea ta.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Mercurie

25 Noiembrie - Glasul 4

Nevointele muceniciei
răbdându-le, ca un ostas
nebiruit, ai stat înaintea
Împăratului Celui Nemuritor,
Sfinte Mucenice Mercurie.
Unde, împreună cu cetele
pătimitorilor luând
îndrăzneală, grăbeste cu
rugăciunile tale spre
ajutorul celor ce cu
credintă cinstesc sfântă
pomenirea ta.

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Mercurie!